

Bruksela, dnia 6.5.2013
COM(2013) 267 final

2013/0141 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin

{SWD(2013) 168 final}

{SWD(2013) 169 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Zdrowie roślin jest kluczowym czynnikiem zrównoważonego i konkurencyjnego rolnictwa, ogrodnictwa i leśnictwa. Opłacalne uprawy oraz zapewnienie miejsc pracy, innowacji w dziedzinie roślin i bezpieczeństwa żywnościowego wymagają zdrowych nasion i materiału rozmnożeniowego. W przypadku drzew i krzewów ochrona zdrowia roślin jest niezbędna do zachowania lasów, krajobrazu oraz publicznych i prywatnych terenów zielonych w Unii. Zdrowie roślin ma również znaczenie dla ochrony różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych.

Szczególnie niebezpieczne są agrofagi z innych kontynentów. Europejskie rośliny i drzewa zazwyczaj nie posiadają odpowiedniej odporności genetycznej na obce agrofagi, które z kolei często nie mają naturalnych wrogów na terenie Europy. W przypadku wprowadzenia do Europy obce agrofagi powodują poważne straty gospodarcze. Mogą one przejść na wcześniej nimi niedotknięte gatunki żywicielskie, rozprzestrzeniać się w szybkim tempie pomiędzy państwami oraz powodować trwałe straty plonów i stały wzrost kosztów produkcji i kontroli. Straty gospodarcze, często poważne, osłabiają rentowność i konkurencyjność rolnictwa i leśnictwa. Zadomowienie nowych agrofagów może skłaniać państwa trzecie do wprowadzania zakazów handlu, które szkodzą unijnemu wywozowi. Nie wszystkie agrofagi można zwalczać przy użyciu pestycydów, a nawet jeśli pestycydy są dostępne, ich stosowanie może być nieodpowiednie.

Ramy prawne

Obecne ramy prawne UE w zakresie zdrowia roślin mają na celu ochronę europejskiego rolnictwa i leśnictwa poprzez zapobieganie zawleczeniu i rozprzestrzenianiu się obcych agrofagów. Głównym narzędziem służącym temu celowi jest dyrektywa Rady 2000/29/WE¹, która odzwierciedla również międzynarodowe porozumienia handlowe w tym obszarze. Unikatowość unijnego systemu fitosanitarnego (ochrony roślin) polega na tym, że jest to system otwarty: przemieszczanie roślin i produktów roślinnych do Unii i na jej terytorium jest dozwolone, pod warunkiem że przestrzegane są szczegółowe ograniczenia i wymogi (np. pochodzenie z obszaru wolnego od agrofagów lub odpowiednie zabiegi). Duża wielkość przywozu z innych kontynentów oznacza jednak znaczne prawdopodobieństwo występowania w przyszłości ognisk obcych agrofagów.

System jest niezbędny do ochrony zdrowia, gospodarki i konkurencyjności unijnego sektora produkcji roślinnej oraz do utrzymania otwartej polityki handlowej Unii. Istniejące ramy prawne spotykają się jednak z krytyką, ponieważ nie mogą powstrzymać rosnącego napływu nowych niebezpiecznych agrofagów spowodowanego globalizacją handlu. Ponadto zmiana klimatu umożliwi tym agrofagom przeżycie w Europie, niemożliwe w przeszłości, i sprawia, że uprawy i ekosystemy są bardziej narażone na nowe agrofagi. W ciągu ostatniego dziesięciolecia poważne ogniska występowania niebezpiecznych agrofagów

¹ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

związanych z przywozem i oddziałujących na leśnictwo podniosły świadomość społeczeństw i polityków dotyczącą kosztów i skutków niedostatecznej ochrony.

Analiza problemu

Ocena systemu (2010 r.)² wykazała, że trzeba zmienić podstawowe akty prawne, aby w pełni uwzględnić to zwiększone ryzyko. Główne stwierdzone problemy dotyczą zbyt małego nacisku kładzionego na zapobieganie w odniesieniu do zwiększonego przywozu towarów wysokiego ryzyka, potrzeby ustalenia priorytetów w odniesieniu do agrofagów na poziomie UE we wszystkich 27 państwach członkowskich, potrzeby dysponowania lepszymi instrumentami do kontroli występowania i naturalnego rozprzestrzeniania się agrofagów w przypadku, gdy ostatecznie trafią one na terytorium Unii, potrzeby unowocześnienia i poprawy instrumentów dotyczących przemieszczania wewnątrz UE (paszporty roślin i strefy chronione), jak również potrzeby przewidzenia dodatkowych zasobów.

Ponadto zaistniała potrzeba „ekologizacji” systemu, a znaczenia nabrały cele dotyczące środowiska naturalnego. Wymaga to zmiany, również pod względem finansowania, logiki interwencji systemu, który zmienia się z systemu dotyczącego dóbr prywatnych w rolnictwie w mieszany system dotyczący dóbr publiczno-prywatnych w rolnictwie, leśnictwie, środowisku naturalnym i krajobrazie.

Należy wzmocnić bazę naukową systemu (badania, laboratoria). Obserwuje się stałą degradację klasycznej fitopatologii i taksonomii agrofagów na uniwersytetach, co zagraża wspieraniu przez sektor nauki oceny ryzyka związanego z nowymi agrofagami i właściwemu diagnozowaniu tych agrofagów w laboratorium. W tym kontekście Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin wydała deklarację o stanie wyjątkowym.

Ponadto należy zapewnić nową równowagę w odniesieniu do kosztów i podziału odpowiedzialności (rozwój partnerstwa) oraz zwiększyć efektywność i ograniczyć zbędne koszty i obciążenia administracyjne. Istnieje również potrzeba modernizacji systemu pod względem zachęt do przestrzegania przepisów.

Cel wniosku

Celem wprowadzanych obecnie zmian jest usunięcie tych braków oraz wprowadzenie solidnych, przejrzystych i trwałych ram prawnych odpowiadających stawianym im celom. Proponowane rozporządzenie zastępuje i uchyla dyrektywę 2000/29/WE.

Związek z innymi wnioskami w ramach pakietu

Wniosek jest częścią pakietu przeglądów związanych ze zdrowiem roślin, jakością materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zdrowiem zwierząt, kontrolami urzędowymi dotyczącymi roślin, zwierząt, żywności i paszy oraz wydatkami unijnymi związanymi z tymi obszarami polityki.

²

http://ec.europa.eu/food/plant/plant_health_biosafety/rules/index_en.htm

Wniosek wzmacnia synergii z systemem dotyczącym materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, a jednocześnie eliminuje możliwe do uniknięcia powielanie działań i wynikające z niego zbędne obciążenia. Cele te mają być osiągnięte poprzez umieszczenie agrofagów, które obecnie podlegają przepisom tzw. dyrektyw dotyczących wprowadzania do obrotu materiału siewnego i roślinnego materiału rozmnożeniowego, w rozporządzeniu dotyczącym zdrowia roślin, którego dotyczy wniosek. Wprowadzi to elastyczność pozwalającą na zmianę statusu szeroko rozprzestrzenionych agrofagów kwarantannowych na agrofagi jakościowe, o co zwracały się podmioty zawodowe i państwa członkowskie, a co ma na celu wykorzystanie zasobów dostępnych organom fitosanitarnym na prawdziwe priorytety Unii. Tymczasem wniosek zapewnia możliwość zachowania istniejących praktycznych ustaleń w państwach członkowskich, dotyczących certyfikacji materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin pod kątem agrofagów jakościowych. Ogólnie rzecz biorąc, zmiany w unijnym systemie ochrony zdrowia roślin i systemie dotyczącym materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin powinny zwiększyć spójność między tymi dwoma systemami (poprzez wspólne korzystanie z systemów certyfikacji, etykiet i rejestrów), a co za tym idzie ograniczyć obciążenia dla podmiotów zawodowych. Proponowane nowe uzgodnienia będą jednak wymagać ściślejszej koordynacji między właściwymi organami państw członkowskich ds. zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Wniosek nie zawiera znajdujących się obecnie w dyrektywie 2000/29/WE przepisów dotyczących dokonywanych przez właściwe organy urzędowych kontroli przestrzegania przez podmioty zawodowe przepisów fitosanitarnych Unii. Kontrole te są obecnie umieszczone wyłącznie we wniosku dotyczącym kontroli urzędowych (zastępującym rozporządzenie (WE) nr 882/2004)³. Umożliwi to również poprawę spójności z nowym kodeksem celnym i pozwoli na stosowanie uproszczonych procedur przy przywozie.

Wniosek nie zawiera przepisów dotyczących wydatków kwalifikujących się do wkładu finansowego Unii, które znajdują się w dyrektywie 2000/29/WE. Przedmiotowe przepisy, sporządzone zgodnie z wariantem wskazanym jako preferowany w ocenie skutków, zawarto w towarzyszącym wnioskowi legislacyjnym dotyczącym rozporządzenia w sprawie wydatków związanych z żywnością i paszą, które dotyczy zarządzania wydatkami unijnymi odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie wniosku dotyczącego inwazyjnych gatunków obcych przewidzianego w ramach unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Proces konsultacji

³ Dz.U. L 191 z 28.5.2004, s. 1.

W dniu 21 listopada 2008 r. Rada zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie oceny unijnego systemu ochrony zdrowia roślin i o rozważenie ewentualnych zmian istniejących ram prawnych oraz skutków takich zmian⁴. Komisja rozpoczęła kompleksową ocenę systemu od wprowadzenia rynku wewnętrznego (1993 r.)⁵ i zleciła konsultantom zewnętrznym opracowanie niezbędnego badania⁶. Eksperti z państw członkowskich uczestniczyli w pracach grupy kierującej ds. oceny, złożonej z przedstawicieli różnych służb. W dniach 23–24 lutego 2010 r. odbyła się konferencja mająca na celu poinformowanie zainteresowanych stron i państw członkowskich o postępach w ocenie oraz skonsultowanie się z nimi w sprawie tymczasowych rozwiązań na przyszłość opracowywanych przez konsultanta. Otrzymane opinie stworzyły ramy ostatecznych wariantów i zaleceń. Sprawozdanie z oceny⁷ zostało przedstawione podczas drugiej konferencji w dniu 28 września 2010 r., w której uczestniczyły zainteresowane strony, opinia publiczna oraz przedstawiciele państw członkowskich i państw trzecich. Z konferencją powiązane były konsultacje społeczne dotyczące zaleceń wynikających z oceny i zakresu późniejszej oceny skutków.

W ramach przygotowań do oceny skutków warianty zalecane przez konsultantów zewnętrznych były omawiane z państwami członkowskimi w Radzie z udziałem Głównych Inspektorów ds. Zdrowia Roślin w ramach wielu rund posiedzeń i, w odniesieniu do spójności z systemem dotyczącym materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin, z szefami służb ds. tego systemu oraz właściwą grupą roboczą. Utworzono pięć grup zadaniowych z udziałem ekspertów z państw członkowskich i Komisji w celu prowadzenia dalszej dyskusji na temat głównych obszarów zmian.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami (przedstawicielami stowarzyszeń branżowych i organizacji pozarządowych) prowadzono od samego początku procedury przeglądu, jeszcze przed rozpoczęciem oceny, podczas badania oceniającego i ponownie przy opracowywaniu oceny skutków. W ramach Grupy Doradczej ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt i Roślin powołano grupę roboczą *ad hoc* ds. zdrowia roślin. Postępy przedstawiano i omawiano na kilku spotkaniach wspomianej grupy doradczej, w ramach innych grup doradczych⁸ oraz na zaproszenie na posiedzeniach COPA-COGECA, EUROPATAT, ESA i UNION FLEURS. Konsultacje z zainteresowanymi stronami były kluczowym elementem oceny oraz dodatkowej analizy gospodarczej zleconej konsultantom zewnętrznym. Konsultacje dotyczyły zmian samego unijnego systemu ochrony zdrowia roślin, jak i elementów systemu, które mają zostać przeniesione do lub z systemu dotyczącego materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin oraz unijnego systemu urzędowych kontroli żywności i paszy, zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin.

⁴ Rada Unii Europejskiej, 2906. posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych/Budżetu z dnia 21 listopada 2008 r. Konkluzje Rady w sprawie przeglądu unijnego systemu ochrony roślin. Dokument nr 104228.

⁵ Uwzględniającą wcześniejszą ocenę aspektów finansowych systemu, ukończoną w 2008 r.

⁶ Food Chain Evaluation Consortium (FCEC), złożone z Civic Consulting, Agra CEAS Consulting (kierownik projektu), Van Dijk Management Consultants i Arcadia International.

⁷ http://ec.europa.eu/food/plant/plant_health_biosafety/rules/index_en.htm

⁸ Grupa Doradcza ds. Nasion, Grupa Doradcza ds. Bawełny, Grupa Doradcza ds. Kwiatów i Roślin Ozdobnych, Grupa Doradcza ds. Owoców Cytrusowych, Grupa Doradcza ds. Ziemiaków.

Konferencje organizowane w trakcie procedury przeglądu pozwoliły uzyskać wkład zainteresowanych stron i poznać ich poglądy dotyczące zaleceń i zakresu oceny skutków, wyrażane zarówno ustnie podczas konferencji, jak i w ramach powiązanych konsultacji społecznych. Konsultacje w sprawie wniosków dotyczących zmian technicznych były powiązane z posiedzeniem Grupy Roboczej ds. Zdrowia Roślin w dniu 18 lutego 2011 r. i ukierunkowane na preferowane rozwiązanie torujące drogę zmianom o znacznym wpływie. Konsultacje opublikowano również na specjalnie przeznaczony do tego stronie internetowej DG SANCO⁹. Ostateczne konsultacje w sprawie wariantów strategicznych rozpoczęto w dniu 13 maja 2011 r.

Gromadzenie danych

Gromadzenie danych rozpoczęto od kompleksowej oceny systemu przeprowadzonej przez konsultantów zewnętrznych w latach 2009–2010. Ocena obejmowała analizę *ex post* systemu w latach 1993–2008, gromadzenie danych ekonomicznych na temat wynikających z systemu kosztów i obciążeń administracyjnych dla właściwych organów i zainteresowanych stron, jak również opracowanie wariantów *ex ante* i zaleceń na przyszłość. Sprawozdanie z oceny wydano w maju 2010 r.

Procedurę wewnętrzną mającą na celu opracowanie oceny dodatkowo wsparto drugą umową z konsultantem. Umowa ta dotyczyła badania na temat ilościowego określenia kosztów i korzyści wynikających ze zmian systemu, uzupełniającego dane, które zostały zebrane w toku oceny. Badanie obejmowało moduły dotyczące oceny *ex ante* w odniesieniu do skutków gospodarczych poszczególnych wariantów technicznych dotyczących zmiany prawodawstwa. Zakres kwestii, które miały zostać poruszone, poddano konsultacjom z zainteresowanymi stronami. Moduły ustanowiono w taki sposób, aby możliwe było ich zgrupowanie w ewentualne ogólne warianty strategiczne. W lipcu 2011 r. konsultant przedstawił sprawozdanie końcowe z badania. W stosownych przypadkach dodatkowe informacje pozyskano z literatury, sprawozdań z badań i ankiet w celu oceny najważniejszych skutków, jakie przyniosłaby zmiana polityki w przedmiotowym obszarze. Ponadto społeczne i środowiskowe skutki wariantów strategicznych zostały ocenione przez służby Komisji.

Ocena skutków

W celu poprawy systemu opracowano cztery warianty:

Wariant 1: Poprawa jedynie formy prawnej i przejrzystości systemu. Akt prawny zostałby przekształcony z dyrektywy w rozporządzenie, a także uproszczony i uściślony. Utrzymano by *status quo* pod względem merytorycznym.

Wariant 2: Ustalenie priorytetów, modernizacja i wzmocnienie zapobiegania. Oprócz elementów przewidzianych w wariantcie 1 ustalenie priorytetów zostałoby ulepszone poprzez przekształcenie obecnych załączników I i II, w których wymieniono agrofagi podlegające przepisom według właściwości technicznych niezależnie od ich priorytetu dla Unii, w wykazy oparte o logikę interwencji i priorytet. Paszport roślin i systemy stref chronionych zostałoby zmodernizowane

⁹

http://ec.europa.eu/food/plant/plant_health_biosafety/rules/index_en.htm

(podział odpowiedzialności z podmiotami zawodowymi) i usprawnione (zakres i format paszportu roślin, obowiązkowe opłaty za paszporty roślin oparte na zwrocie kosztów, które istnieją już w przypadku kontroli przywozu, reguły dotyczące nadzoru i zwalczania ognisk występowania w strefach chronionych). Spójność między systemem ochrony roślin i systemem dotyczącym materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin zwiększyłaby się, co polepszyłoby skuteczność i obniżyło koszty dla podmiotów zawodowych. Zapobieganie zostałoby wzmocnione poprzez wprowadzenie nowego przepisu dotyczącego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin obciążonego wysokim ryzykiem (rośliny przeznaczone do sadzenia), na którego wprowadzanie do Unii nie zezwolono lub który podlega szczególnym wzmocnionym kontrolom fizycznym do momentu zakończenia analizy ryzyka, oraz poprzez zniesienie zwolnień w zakresie bagażu pasażerów (który będzie podlegał kontrolom o niskiej częstotliwości, aby zminimalizować skutki w postaci kosztów).

Wariant 3: Ustalenie priorytetów, modernizacja, wzmocnienie zapobiegania i wzmocnienie działań służących zwalczaniu ognisk występowania. Oprócz elementów przewidzianych w wariantcie 2 zostałyby wprowadzone obowiązki w zakresie nadzoru i planowania awaryjnego. Analogicznie do ustaleń istniejących w systemie dotyczącym zdrowia zwierząt dostępne byłoby współfinansowanie przez UE na rzecz nadzoru i w niektórych przypadkach odszkodowań za straty bezpośrednie poniesione przez podmioty zawodowe. Dalej opracowywane byłyby instrumenty prawne umożliwiające zwalczanie i ograniczanie rozprzestrzeniania. Wyłączenie środków związanych z naturalnym rozprzestrzenianiem się zostałyby zniesione.

Wariant 4: Ustalenie priorytetów, modernizacja, wzmocnienie zapobiegania, wzmocnienie działań służących zwalczaniu ognisk występowania i rozszerzenie zakresu na rośliny inwazyjne. Oprócz elementów przewidzianych w wariantcie 3 system obejmowałby również rośliny inwazyjne, jeżeli chodzi o przepisy prawne dotyczące środków i współfinansowanie przez UE. W przypadku wariantów 1, 2 i 3 rośliny inwazyjne (inne niż rośliny pasożytnicze) nie byłyby objęte systemem.

Ocena skutków czterech wariantów wykazała, że wariant 3 stanowi najlepszy sposób na osiągnięcie celów przy najlepszym stosunku kosztów i korzyści oraz zapewnia optymalną równowagę wkładu państw członkowskich, podmiotów zawodowych i Unii. Wariant 3 miałby znaczny pozytywny wpływ na rentowność i wzrost gospodarczy przedmiotowych sektorów; najwierniej odzwierciedla również wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi.

Budżet UE niezbędny do wdrożenia wariantu 3 zabezpieczono we wniosku Komisji dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020. Odpowiednie przepisy prawne zawarto we wniosku legislacyjnym dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.

Małe i średnie przedsiębiorstwa oraz mikroprzedsiębiorstwa

Charakter systemu ochrony zdrowia roślin wymaga, aby małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) nie były zwolnione z zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia. Większość przedsiębiorstw, na które system ten ma wpływ, to MŚP i zwolnienie ich *a priori* zasadniczo zagrażałoby celom systemu. Wniosek zwalnia jednak przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż roślin i produktów roślinnych wyłącznie na rynek lokalny z obowiązku wydawania paszportów roślin, które ponadto nie będą wymagane w przypadku sprzedaży ostatecznym konsumentom niezawodowym. W odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw nowe rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych umożliwi szczególne ustalenia dotyczące ewentualnego zwrotu opłat za kontrole w dziedzinie zdrowia roślin, w ramach zasad pomocy państwa.

Prawa podstawowe

Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Powinno być ono stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami i odpowiednio wdrożone do przepisów krajowych. Niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia ograniczają jednak poszczególne prawa wynikające z Karty, lecz jedynie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne dla ochrony ogólnego interesu Unii, którego dotyczy niniejsze rozporządzenie, oraz zachowania istoty tych praw.

Zwalczanie ognisk występowania obcych agrofagów może być skuteczne tylko wówczas, gdy wszystkie źródła porażenia są usuwane. Ogniska występowania agrofagów kwarantannowych mogą pojawiać się nie tylko na terenach podmiotów zawodowych, lecz także na publicznych i prywatnych terenach zielonych. Aby środki zwalczania mogły być w ogóle skuteczne w takich przypadkach, muszą obejmować rośliny porażone i podejrzewane o porażenie na tych publicznych i prywatnych terenach zielonych (wszelkie pozostawione porażone rośliny będą stanowić nowe źródła porażenia w innych miejscach). Oznacza to, że w niektórych przypadkach właściwe organy państw członkowskich muszą mieć dostęp do terenów prywatnych do celów kontroli urzędowych, po których mogą zostać wprowadzone zabiegi, środki zwalczania lub pewne ograniczenia lub zakazy dotyczące wykorzystywania roślin. Stanowi to ograniczenie art. 7 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczących, odpowiednio, poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa własności. Ograniczenie to jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym, jakim jest ochrona zdrowia roślin w Unii. Ograniczenie to jest proporcjonalne, ponieważ cel leżący w interesie ogólnym nie może zostać osiągnięty bez zapewnienia, aby środków fitosanitarnych w równym stopniu przestrzegali wszyscy (odstąpienie od niszczenia porażonych roślin w prywatnych ogrodach zniweczyłoby korzyści ze środków zwalczania wprowadzonych u podmiotów zawodowych i przeprowadzonych na publicznych terenach zielonych). Państwa członkowskie będą odpowiedzialne za zapewnienie poszkodowanym obywatelom sprawiedliwego odszkodowania za poniesioną stratę w odpowiednim czasie. Istota prawa własności jest zatem zachowana.

Każdy, kto poweźmie wiadomość o wystąpieniu agrofaga kwarantannowego, będzie zobowiązany powiadomić o tym właściwe organy, podając również informacje

dotyczące źródła i charakteru danego materiału. Będzie to miało zastosowanie również do laboratoriów i organizacji badawczych, które stwierdzą wystąpienie agrofagów w dostarczonych im próbkach. W niektórych przypadkach może to stanowić naruszenie art. 8 Karty, dotyczącego prawa do ochrony danych osobowych. Ograniczenie to jest niezbędne do osiągnięcia celu leżącego w interesie publicznym, jakim jest zdrowie roślin w Unii, ponieważ przypadki stwierdzenia wystąpienia agrofagów kwarantannowych muszą być zgłaszane właściwym organom, aby zapewnić niezwłoczne zwalczanie ognisk występowania. Ograniczenie to jest proporcjonalne, ponieważ dane osobowe podlegają temu przepisowi tylko w zakresie niezbędnym do zlokalizowania przez właściwe organy ognisk wystąpienia i podjęcia koniecznych działań. Istota prawa do ochrony danych osobowych jest zatem zachowana.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Rozdział I: Przedmiot, zakres i definicje

Zakres terytorialny systemu nie obejmuje pozaeuropejskich najbardziej oddalonych regionów państw członkowskich, ponieważ należą one do innych regionów biogeograficznych świata, w których występują właśnie te agrofagi, przed którymi trzeba chronić terytoria europejskie państw członkowskich. Zakres terytorialny systemu obejmuje natomiast część archipelagu Makaronezji (Maderę i Azory), która tworzy region biogeograficzny pokrywający się z regionem Morza Śródziemnego, w szczególności Półwyspem Iberyjskim, jeśli chodzi o naturalną roślinność. Należy zatem włączyć ten archipelag w zakres systemu. Załącznik I zawiera wykaz terytoriów państw członkowskich, które są objęte Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ale do celów niniejszego rozporządzenia są uznawane za państwa trzecie.

Rośliny inwazyjne inne niż rośliny pasożytnicze (fizycznie żerujące na roślinach żywicielskich) są wyłączone z zakresu, zgodnie z wynikami oceny skutków.

W stosownych przypadkach podano definicje.

Rozdział II: Agrofagi kwarantannowe

W dyrektywie 2000/29/WE agrofagi wymieniono w odpowiednich załącznikach. W niniejszym wniosku określono natomiast pojęcie agrofagów kwarantannowych, które zostaną następnie wymienione w aktach wykonawczych jako agrofagi kwarantannowe dla UE albo agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych. Agrofagi kwarantannowe dla UE wymagają środków zwalczania na całym terytorium Unii, podczas gdy w przypadku agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych dotyczy to tylko określonych stref chronionych, w których niektóre agrofagi nie występują, choć stwierdzono ich występowanie w innych częściach terytorium Unii. We wniosku uprawniono Komisję do sporządzenia wykazu niektórych agrofagów kwarantannowych jako agrofagów priorytetowych dla UE, stanowiących maksymalnie 10 % agrofagów kwarantannowych dla UE wymienionych w wykazie. Agrofagi te będą podlegać rozbudowanym obowiązkom w zakresie gotowości i zwalczania, uzupełnionym większym wsparciem finansowym Unii na wymagane działania. Kryteria decyzji o tym, czy agrofag kwalifikuje się jako agrofag kwarantannowy, agrofag kwarantannowy dla UE, agrofag

kwarantannowy dla strefy chronionej, czy agrofag priorytetowy, znajdują się w załączniku II do rozporządzenia. Przewidziano przesunięcie agrofagów obecnie wymienionych w załącznikach I i II do dyrektywy 2000/29/WE do odpowiednich wykazów w przyszłych aktach wykonawczych. Zniesione zostanie rozróżnienie między agrofagami obecnie wymienionymi w załączniku I i załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE.

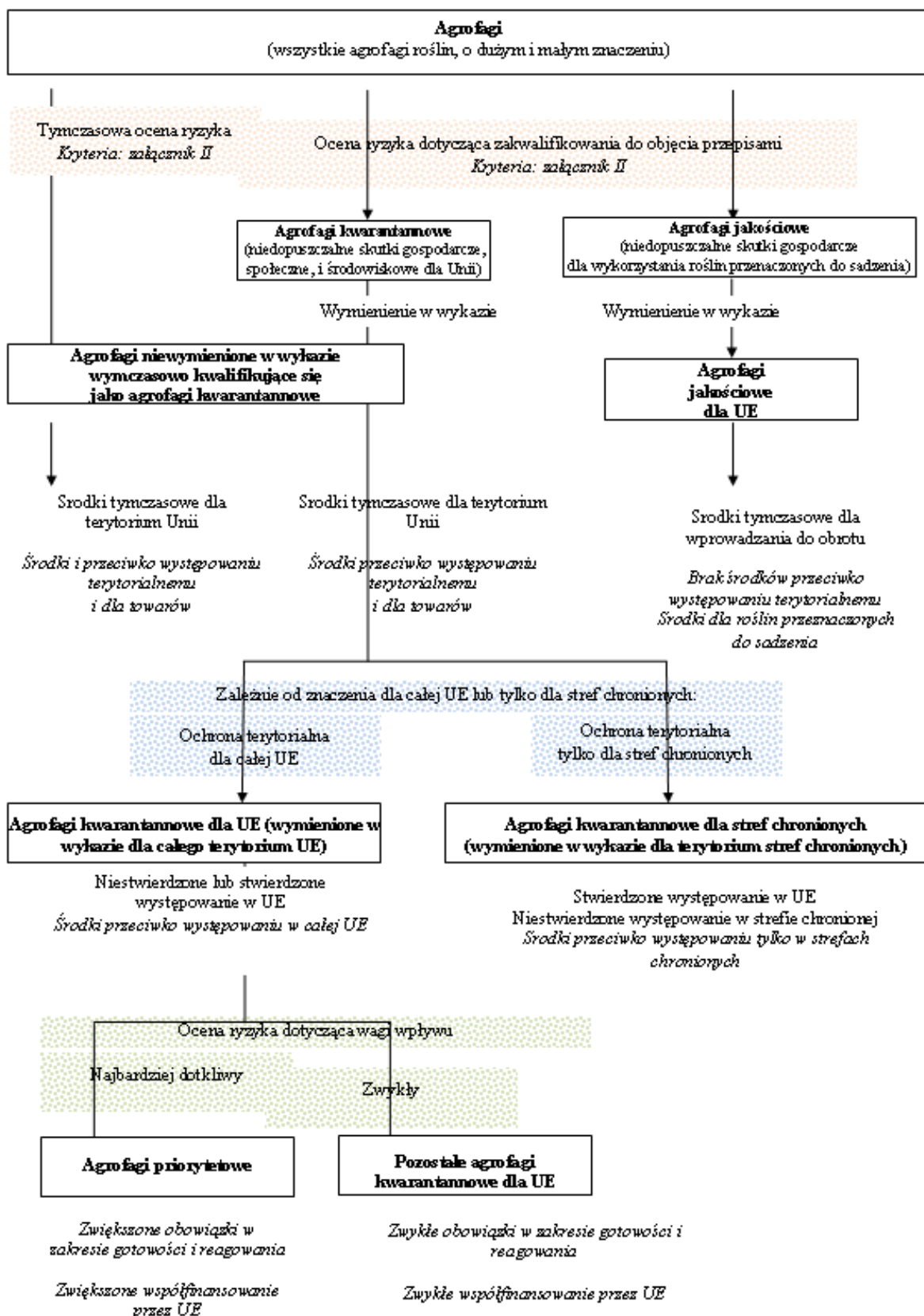
W rozdziale tym określono ponadto szczegółowe reguły dotyczące powiadamiania o wystąpieniu agrofagów kwarantannowych, środków, które należy wprowadzić w celu zwalczania tych agrofagów, w tym wytyczenia obszarów podlegających środkom zwalczania, kontroli występowania agrofagów oraz ustanowienia planów awaryjnych i planów zwalczania w odniesieniu do ognisk występowania agrofagów priorytetowych.

Przepisy zawarte w tym rozdziale uprawniają Komisję do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących stałych środków zarządzania agrofagami kwarantannowymi, które zadomowiły się na terytorium Unii. Akty te mogą być także przyjęte na zasadzie tymczasowej w odniesieniu do agrofagów kwarantannowych niewymienionych w wykazie, w razie potrzeby z wykorzystaniem trybu pilnego, ustanowionego na mocy traktatu lizbońskiego. Narzędzia omówione w tym rozdziale istnieją obecnie na mocy dyrektywy 2000/29/WE, jednak we wniosku określono je wprost. Zawarto przepis, który pozwala państwom członkowskim na wprowadzanie bardziej rygorystycznych środków przeciwko agrofagom niż te przewidziane w przepisach Unii, pod warunkiem że środki te nie ograniczają w jakikolwiek sposób swobodnego przepływu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów podlegających przepisom na rynku wewnętrznym.

Rozdział ten obejmuje również przepisy dotyczące stref chronionych, utrzymujące i wyraźnie wzmacniające istniejący system w celu zapewnienia, aby strefy chronione były technicznie uzasadnione i by ogniska występowania danych agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych były właściwie i szybko zwalczane. W przeciwnym razie uznanie strefy chronionej będzie cofane. Dzięki tym zmianom unijny system stref chronionych jest zgodny z systemem obszarów wolnych od agrofagów w ramach Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC), o co wnioskowały zainteresowane strony uczestniczące w systemie i państwa trzecie.

Rozdział III: Agrofagi jakościowe

Agrofagi, które mają wpływ na planowane wykorzystanie roślin przeznaczonych do sadzenia, lecz nie wymagają zwalczania, podlegają obecnie przepisom na podstawie dyrektyw dotyczących wprowadzania do obrotu materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego roślin oraz, częściowo, w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE. We wniosku zaklasyfikowano je wszystkie jako agrofagi jakościowe dla UE. Określono pojęcie takich agrofagów, które zostaną następnie wymienione w aktach wykonawczych. Kryteria decyzji o tym, czy agrofag kwalifikuje się jako agrofag jakościowy dla UE, zawarto w załączniku II. Agrofagi jakościowe nie będą podlegały przepisom na podstawie wniosku legislacyjnego dotyczącego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, poza ich włączeniem, w stosownych przypadkach, do systemów certyfikacji.

Schemat poszczególnych typów agrofagów przewidzianych we wniosku, procesu podejmowania decyzji o ich zakwalifikowaniu oraz wymaganych środków przeciwko nim

Rozdział IV: Środki dotyczące roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

W załącznikach do dyrektywy 2000/29/WE wymieniono zakazy dotyczące niektórych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów (załącznik III) oraz szczególne wymagania w odniesieniu do wprowadzania do Unii i przemieszczania w niej (załącznik IV). We wniosku uprawniono Komisję do przyjmowania takich wykazów w drodze aktów wykonawczych. Ponadto przepisy rozdziału IV dotyczą reguł uznawania środków państw trzecich za równoważne środkom unijnym oraz odstępstw od zakazów. Zawarto w nim również odpowiednie reguły dotyczące przemieszczania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do i wewnątrz stref chronionych.

Nowym elementem w unijnym systemie ochrony zdrowia roślin jest artykuł uprawnający Komisję do przyjęcia aktów wykonawczych w celu uwzględnienia pojawiającego się ryzyka stwarzanego przez niektóre rośliny przeznaczone do sadzenia z niektórych państw trzecich, wymagające środków zabezpieczających. Wymienione materiały roślinne będą wymagały intensywnych oględzin i przeprowadzania testów lub poddania okresowi kwarantanny, lub będą podlegały tymczasowemu zakazowi wprowadzania do Unii. Środki te stosuje się przez okres dwóch lat, z możliwością jednorazowego przedłużenia. W tym czasie opracowywana jest pełna ocena ryzyka, po czym podejmuje się decyzję o objęciu danego materiału przepisami na stałe lub zniesieniu środków tymczasowych.

Nowy jest również artykuł określający podstawowe reguły dotyczące stacji kwarantanny w przypadku, gdy korzystanie z tych stacji jest wymagane zgodnie z rozporządzeniem lub aktami prawa wtórnego na podstawie rozporządzenia.

Wprowadzanie do Unii roślin podlegających przepisom w bagażu pasażerów nie będzie już zwolnione z odpowiednich wymogów i zakazów. Jest to konieczne, ponieważ stwierdzono, że rośliny w bagażu pasażerów stwarzają coraz większe ryzyko dla statusu fitosanitarnego Unii i zagrażają powodzeniu systemu.

Nowy jest również artykuł wprowadzający wymóg, aby wywóz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do państw trzecich odbywał się zgodnie z przepisami Unii albo, jeżeli pozwalają na to zasady państwa trzeciego lub państwo trzecie wyraźnie wyrazi na to zgodę, poprzez umowy dwustronne lub w inny sposób, zgodnie z wymogami tego państwa trzeciego.

Rozdział V: Rejestracja użytkowników zawodowych i identyfikowalność

Wniosek zawiera wymóg wpisania podmiotów zawodowych do rejestru, który będzie również obejmował podmioty zawodowe, których rejestracja jest wymagana na mocy wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Powinno to zmniejszyć obciążenia dla podmiotów zawodowych. Zarejestrowane podmioty muszą spełnić określone wymogi dotyczące identyfikowalności materiału roślinnego pod ich kontrolą.

Rozdział VI: Certyfikacja roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

W załączniku V do dyrektywy 2000/29/WE wymieniono wymogi dotyczące certyfikacji roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych do Unii lub

w niej przemieszczanych. We wniosku uprawniono Komisję do przyjmowania takich wykazów w drodze aktów delegowanych. Zawarto również odpowiednie reguły dotyczące certyfikacji roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych do stref chronionych i w nich przemieszczanych.

We wniosku przewidziano, że wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia, z wyjątkiem niektórych nasion, wymagają świadectwa fitosanitarnego dla wprowadzania do Unii i paszportu roślin dla przemieszczania w Unii. Paszporty roślin są wymagane w przypadku wszystkich przemieszczeń pomiędzy podmiotami zawodowymi, ale nie w przypadku sprzedaży ostatecznym użytkownikom niezawodowym. Paszporty roślin zostaną uproszczone i zharmonizowane. Zamiast numeru partii w paszporcie roślin może być wykorzystany chip, kod kreskowy lub hologram powiązany z wewnętrznymi systemami identyfikowalności podmiotów zawodowych.

Badania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, dla których wymagany jest paszport roślin, mogą wymagać stosowania systemów certyfikacji w odniesieniu do niektórych agrofagów kwarantannowych lub agrofagów jakościowych, w przypadku których niezbędne są badania w terenie podczas sezonu wegetacyjnego. Możliwość ta pojawi się dzięki włączeniu agrofagów jakościowych w zakres rozporządzenia w sprawie zdrowia roślin. Gdy na mocy rozporządzenia w sprawie zdrowia roślin wymagane są systemy certyfikacji, przewidziano wykorzystanie systemów kwalifikacji utworzonych na mocy proponowanego rozporządzenia w sprawie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Powinno to zapobiec ustanawianiu podwójnych systemów, które prowadziłyby do podwójnych kosztów dla podmiotów zawodowych.

Paszporty roślin są wydawane przez zarejestrowane podmioty upoważnione do tego przez właściwe organy lub, na ich wniosek, przez właściwe organy. W przypadku gdy materiał roślinny wymaga paszportu roślin na mocy rozporządzenia w sprawie zdrowia roślin i etykiety kwalifikacji na mocy proponowanego rozporządzenia dotyczącego materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, paszport roślin i etykieta kwalifikacji są łączone w jeden dokument. Powinno to zapobiec ponoszeniu podwójnych kosztów przez podmioty zawodowe, w przypadku gdy dokumenty te są wydawane przez właściwe organy.

Przewidziano reguły dotyczące upoważnień dla podmiotów zawodowych wydających paszport roślin oraz nadzoru nad tymi podmiotami, jak również badania danego materiału roślinnego, w celu zapewnienia, aby materiał ten był zgodny z wszystkimi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Przewidziano również reguły dotyczące upoważnień dla producentów drewnianych materiałów opakowaniowych umieszczających pewne znaki na tym materiale oraz nadzoru nad tymi podmiotami, po poddaniu go zabiegom zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych (ISPM nr 15) w sprawie przepisów dotyczących drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym.

Do celów wywozu wnioski przewiduje wprowadzenie świadectwa przedwywozowego w przypadkach, gdy materiał roślinny jest wywożony z państwa członkowskiego, które nie jest państwem członkowskim pochodzenia. Świadectwo

przedwywozowe zastąpi obecnie stosowane nieformalne wytyczne uzgodnione przez państwa członkowskie.

Rozdział VII: Środki wspierające wykonanie rozporządzenia

We wniosku przewiduje się ustanowienie elektronicznego systemu powiadamiania przeznaczonego do powiadamiania i składania sprawozdań.

Rozdział VIII: Przepisy końcowe

Wniosek przewiduje, że Komisja będzie wspomagana przez nowy stały komitet, który obejmie istniejące komitety zajmujące się łańcuchem żywnościowym, zdrowiem zwierząt i roślin oraz materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin (zamiast obecnego Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin).

Wniosek przewiduje zmiany do rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, które ma zostać przyjęte przed niniejszym wnioskiem legislacyjnym. Zmiany te obejmują możliwość współfinansowania przez Unię środków dotyczących agrofagów priorytetowych (kategorii agrofagów stworzonej w obecnym wniosku) oraz odszkodowań dla podmiotów za utraconą wartość materiału roślinnego zniszczonego w ramach środków zwalczania agrofagów priorytetowych.

Niniejszy wniosek uchyla sześć tzw. dyrektyw w sprawie kontroli dotyczących zarządzania niektórymi agrofagami kwarantannowymi (sprawca raka ziemniaka, mątwik ziemniaczany i mątwik agresywny, śluzak, bakterioza pierścieniowa, zwójka goździkoweczka i tarcznik niszczyiciel), których występowanie stwierdzono w Unii. Akty tego rodzaju będą w przyszłości przyjmowane jako akty prawa wtórnego na mocy proponowanego rozporządzenia, a nie jako akty przyjęte w ramach procedury współdecyzji. Dyrektywy dotyczące agrofagów ziemniaka zostaną zastąpione aktami prawa wtórnego na mocy obecnie proponowanego rozporządzenia, bez zmiany ich treści. Dyrektywy dotyczące zwójki goździkoweczki i tarczniaka niszczyiciela nie zostaną zastąpione.

4. WPLYW NA BUDŻET

Przepisy finansowe oraz środki na wykonanie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2020 r. zostaną przedstawione w przygotowywanym wniosku legislacyjnym dotyczącym rozporządzenia w sprawie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Niniejszy wniosek nie pociąga za sobą żadnych wydatków, które nie są częścią oceny skutków finansowych wniosku legislacyjnego dotyczącego tego rozporządzenia, i nie wymaga dodatkowych zasobów ludzkich.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie¹² określa system ochrony zdrowia roślin.
- (2) W dniu 21 listopada 2008 r. Rada zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie oceny tego systemu ochrony zdrowia roślin¹³.
- (3) W świetle wyników tej oceny oraz doświadczenia zdobytego w trakcie stosowania dyrektywy 2000/29/WE dyrektywa ta powinna zostać zastąpiona. Aby zapewnić jednolite stosowanie nowych reguł, akt zastępujący tę dyrektywę powinien mieć formę rozporządzenia.
- (4) Zdrowie roślin jest bardzo ważne dla produkcji roślinnej, publicznych i prywatnych terenów zielonych, naturalnych ekosystemów, usług ekosystemowych i różnorodności biologicznej w Unii. Zdrowiu roślin zagrażają gatunki szkodliwe dla roślin i produktów roślinnych, zwane dalej „agrofagami”. W celu zwalczania tego zagrożenia konieczne jest przyjęcie środków dotyczących określania ryzyka fitosanitarnego

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹² Dz.U. 169 z 10.7.2000, s. 1.

¹³ Rada Unii Europejskiej, 2906. posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych/Budżetu z dnia 21 listopada 2008 r. Konkluzje Rady w sprawie przeglądu unijnego systemu ochrony roślin. Dokument nr 104228.

związanego z tymi agrofagami i ograniczania tego ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

- (5) Potrzebę dysponowania takimi środkami dostrzeżono już dawno temu. Stały się one przedmiotem umów i konwencji międzynarodowych, w tym Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (IPPC) z dnia 6 grudnia 1951 r. zawartej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) i jej nowego zmienionego tekstu zatwierdzonego podczas 29. sesji Konferencji FAO w listopadzie 1997 r. Unia jest stroną IPPC.
- (6) Okazało się, że w celu określenia zakresu niniejszego rozporządzenia ważne jest, aby wziąć pod uwagę czynniki biogeograficzne, aby uniknąć rozprzestrzeniania się na europejskim terytorium Unii agrofagów, które na nim nie występują. W związku z powyższym z terytorialnego zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wykluczyć terytoria pozaeuropejskie państw członkowskich (regiony najbardziej oddalone), o których mowa w art. 355 ust. 1 TFUE. Terytoria te należy wymienić w wykazie. W przypadku gdy status takiego terytorium lub terytorium, o którym mowa w art. 355 ust. 2 TFUE, zostanie zmieniony na podstawie art. 355 ust. 6 TFUE, wykaz ten należy zmienić w celu zapewnienia, aby terytorialny zakres stosowania niniejszego rozporządzenia pozostał ograniczony do europejskiej części terytorium Unii. Odniesienia do państw trzecich należy odczytywać jako odniesienia także do terytoriów wymienionych w tym wykazie.
- (7) Dyrektywa 2000/29/WE ustanawia reguły dotyczące kontroli urzędowych, które mają być przeprowadzane przez właściwe organy w odniesieniu do środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie. Takie reguły są obecnie ustanowione rozporządzeniem (UE) nr .../.... w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, [...] /2013 [*Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material*] oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/EC, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych)¹⁴ [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls and, in the footnote, the reference to the Official Journal*], dlatego nie powinny stanowić części niniejszego rozporządzenia.
- (8) Należy ustanowić kryteria umożliwiające identyfikację agrofagów, w odniesieniu do których konieczne jest przyjęcie środków kontroli dla całego terytorium Unii. Agrofagi takie są zwane „agrofagami kwarantannowymi dla UE”. Należy także ustanowić kryteria służące identyfikacji agrofagów, w odniesieniu do których konieczne jest przyjęcie środków kontroli jedynie w odniesieniu do jednej lub kilku

¹⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

części tego terytorium. Agrofagi takie są zwane „agrofagami kwarantannowymi dla stref chronionych”.

- (9) Aby działania Unii na rzecz kontroli agrofagów kwarantannowych dla UE mogły skoncentrować się na agrofagach, których skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe są najbardziej dotkliwe dla terytorium Unii jako całości, należy ustanowić ograniczony wykaz takich agrofagów, zwanych dalej „agrofagami priorytetowymi”.
- (10) Należy przewidzieć wyjątki od zakazu wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii agrofagów kwarantannowych dla UE do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli i wystaw.
- (11) W celu zapewnienia skutecznego i szybkiego działania w przypadku wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla UE, na społeczeństwie, podmiotach zawodowych i państwach członkowskich powinny spoczywać obowiązki w zakresie powiadamiania.
- (12) Jeżeli obowiązki te wiążą się z ujawnianiem danych osobowych osób fizycznych lub prawnych właściwym organom, może to stanowić ograniczenie art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (ochrona danych osobowych). Ograniczenie to byłoby jednak niezbędne i proporcjonalne ze względu na osiągnięcie celu niniejszego rozporządzenia leżącego w interesie publicznym.
- (13) Podmiot zawodowy, który stwierdzi występowanie agrofaga kwarantannowego dla UE w roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, które są lub były pod jego kontrolą, powinien być zobowiązany do wprowadzenia wszelkich środków, które mogą być właściwe w celu wyeliminowania agrofaga, wycofania z obrotu lub od konsumentów danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz poinformowania właściwego organu, innych osób w łańcuchu handlu i opinii publicznej.
- (14) Państwa członkowskie powinny wprowadzić wszelkie niezbędne środki w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych dla UE, których występowanie stwierdzono na ich terytorium. Należy określić środki, które mogą być wprowadzone przez państwa członkowskie w takim przypadku, i zasady, w oparciu o które mają one zdecydować, jakie środki wprowadzić. Środki te powinny obejmować ustanowienie obszarów wyznaczonych, składających się ze strefy porażenia i strefy buforowej.
- (15) W niektórych przypadkach państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych na roślinach na terenach prywatnych, ponieważ zwalczanie agrofagów może być skuteczne tylko wówczas, gdy wszystkie źródła porażenia zostaną usunięte. W tym celu właściwe organy państw członkowskich powinny posiadać prawny dostęp do takich terenów. Może to stanowić ograniczenie art. 7 (poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego) i art. 17 (prawo własności) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ograniczenie to jest niezbędne i proporcjonalne ze względu na osiągnięcie celu systemu leżącego w interesie publicznym, o ile państwa członkowskie zapewnią w odpowiednim czasie sprawiedliwe odszkodowania za utratę własności prywatnej.
- (16) Wczesne wykrywanie wystąpienia agrofagów jest niezwykle ważne dla ich szybkiego i skutecznego zwalczania. W związku z tym państwa członkowskie powinny prowadzić kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla UE na obszarach,

gdzie nie stwierdzono ich występowania. Z uwagi na liczbę agrofagów kwarantannowych dla UE oraz czas i zasoby niezbędne do przeprowadzenia tych kontroli, państwa członkowskie powinny ustanowić wieloletnie programy kontroli występowania.

- (17) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia występowania określonych agrofagów kwarantannowych dla UE, dotyczących zwłaszcza ich zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania oraz ustanowienia obszarów wyznaczonych, kontroli występowania, planów awaryjnych, ćwiczeń symulacyjnych i planów zwalczania w odniesieniu do tych agrofagów.
- (18) Aby zapewnić szybkie i skuteczne działanie przeciwko agrofagom, które nie są agrofagami kwarantannowymi dla UE, lecz które zdaniem państw członkowskich mogą spełniać warunki włączenia do wykazu tych agrofagów, należy określić środki, jakie mają być wprowadzone przez państwa członkowskie w przypadku, gdy powezmą one wiadomość o wystąpieniu takich agrofagów. Podobne środki należy określić w odniesieniu do Komisji.
- (19) Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia bardziej rygorystycznych środków zwalczania niż jest to wymagane na mocy przepisów Unii.
- (20) Do agrofagów priorytetowych powinny mieć zastosowanie przepisy szczególne w odniesieniu do informowania opinii publicznej, kontroli występowania, planów awaryjnych, planów zwalczania i współfinansowania środków przez Unię.
- (21) Agrofagi kwarantannowe, które występują na terytorium Unii, ale nie występują na określonych częściach tego terytorium wyznaczonych jako „strefy chronione”, a których wystąpienie spowodowałoby niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe tylko dla tych stref chronionych, powinny być ściśle określone i ujęte w wykazie jako „agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych”. Wprowadzenie agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych do tych stref, ich przemieszczanie w nich oraz uwalnianie do odpowiednich stref chronionych powinno być zakazane.
- (22) Należy ustanowić reguły dotyczące uznawania, modyfikacji lub cofnięcia uznania stref chronionych, obowiązków w zakresie kontroli występowania w odniesieniu do stref chronionych oraz działań, które należy podjąć w przypadku stwierdzenia występowania agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych w danych strefach chronionych. W przypadku stwierdzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej w danej strefie chronionej powinny obowiązywać surowe reguły dotyczące zmiany i zniesienia stref chronionych.
- (23) Agrofag, który nie jest agrofagiem kwarantannowym dla UE, a który jest przenoszony głównie za pośrednictwem określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, którego występowanie na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia powoduje niedopuszczalne skutki gospodarcze w odniesieniu do planowanego wykorzystania tych roślin i który jest wymieniony w wykazie agrofagów jakościowych dla UE, powinien być zwany „agrofagiem jakościowym dla UE”. Aby ograniczyć występowanie takich agrofagów, należy zakazać ich wprowadzania i przemieszczania

na terytorium Unii na danych roślinach przeznaczonych do sadzenia, chyba że wspomniany wykaz stanowi inaczej.

- (24) Niektóre rośliny, produkty roślinne i przedmioty stwarzają niedopuszczalne ryzyko fitosanitarne, ponieważ mogą być żywicielami agrofaga kwarantannowego dla UE. W przypadku niektórych z nich dostępne są dopuszczalne środki zmniejszające ryzyko. W zależności od dostępności dopuszczalnych środków zmniejszających ryzyko wprowadzanie i przemieszczanie takich agrofagów na terytorium Unii powinno być zakazane albo podlegać szczególnym wymogom. Powyższe rośliny, produkty roślinne i przedmioty powinny zostać wymienione w wykazie.
- (25) Należy przewidzieć odstępstwa od zakazów lub szczególnych wymogów w odniesieniu do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terytorium Unii. Komisja powinna być uprawniona do uznania niektórych środków państw trzecich za równoważne wymogom dotyczącym przemieszczania na terytorium Unii danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
- (26) Powyższe zakazy lub wymogi nie powinny mieć zastosowania do niewielkich ilości roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, innych niż rośliny przeznaczone do sadzenia, do celów niekomercyjnych i niezawodowych ani do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do stref przygranicznych i przemieszczania w nich. Nie powinny mieć również zastosowania do wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli i wystaw. Należy określić odpowiednie zabezpieczenia i udzielać informacji zainteresowanym podmiotom.
- (27) Należy przewidzieć odstępstwo od przepisów UE dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w tranzycie.
- (28) Międzynarodowy handel roślinami przeznaczonymi do sadzenia, w przypadku których doświadczenie fitosanitarne jest ograniczone, może nieść ze sobą poważne ryzyko związane z zadomowieniem agrofagów kwarantannowych, w odniesieniu do których nie wprowadzono środków na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić szybkie i skuteczne działanie wobec nowo rozpoznanych zagrożeń związanych z roślinami przeznaczonymi do sadzenia, które nie podlegają stałym wymogom lub zakazom, ale które mogą kwalifikować się do takich stałych środków, Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków tymczasowych zgodnie z zasadą ostrożności.
- (29) Konieczne jest określenie zakazów i wymogów szczególnych, podobnych do tych, które są określone dla terytorium Unii, w odniesieniu do wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które mogłyby stwarzać ryzyko fitosanitarne o niedopuszczalnym poziomie wynikające z tego, że mogą być żywicielami agrofaga kwarantannowego dla danej strefy chronionej.
- (30) Należy przyjąć ogólne wymogi dotyczące pojazdów i materiałów opakowań roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w celu zapewnienia, aby były one wolne od agrofagów kwarantannowych.

- (31) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć stacje kwarantanny. Należy określić wymogi dotyczące wyznaczania i funkcjonowania tych stacji kwarantanny oraz nadzoru nad nimi, jak również zwalniania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z tych stacji. Jeżeli wymogi te obejmują prowadzenie wykazu personelu i odwiedzających wchodzących na teren stacji, może to stanowić ograniczenie art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (ochrona danych osobowych). Ograniczenie to byłoby jednak niezbędne i proporcjonalne ze względu na osiągnięcie celu niniejszego rozporządzenia leżącego w interesie publicznym.
- (32) Jeżeli wymaga tego porozumienie dwustronne zawarte przez Unię z państwem trzecim lub przepisy państwa trzeciego, rośliny, produkty roślinne i przedmioty wyprowadzane poza terytorium Unii do danego państwa trzeciego powinny być zgodne z tymi przepisami.
- (33) W przypadku gdy w odniesieniu do niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych poza terytorium Unii do państw trzecich nie ma zastosowania dwustronne porozumienie fitosanitarne zawarte przez Unię z państwem trzecim ani przepisy fitosanitarne państwa trzeciego, należy zapewnić państwom trzecim ochronę przed agrofagami kwarantannowymi dla UE ze względu na ich potwierdzoną szkodliwość, z wyjątkiem przypadków, w których w danym państwie trzecim urzędowo stwierdzono występowanie agrofaga kwarantannowego dla UE i nie jest on objęty kontrolą urzędową lub gdy można zasadnie przypuszczać, że nie spełnia on kryteriów, aby zakwalifikować go jako agrofaga kwarantannowego dla danego państwa trzeciego.
- (34) Aby zapewnić skuteczne wykonanie niniejszego rozporządzenia, podmioty zawodowe podlegające wynikającym z niego obowiązkom powinny być wpisane do w rejestrów ustanowionych przez państwa członkowskie. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych rejestry te powinny obejmować również podmioty zawodowe objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr .../.... w sprawie¹⁵ [*Office of Publications to insert number, title and, in a footnote, the OJ reference for the Regulation on plant reproductive material*].
- (35) Podmioty zawodowe prowadzące działalność na więcej niż jednym terenie powinny mieć możliwość zarejestrowania się osobno dla każdego z tych terenów.
- (36) Aby ułatwić wykrywanie źródła porażenia agrofagiem kwarantannowym, należy wprowadzić wymóg prowadzenia przez podmioty zawodowe dokumentacji w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów dostarczanych im przez podmioty zawodowe oraz dostarczanych przez nie innym podmiotom zawodowym. Biorąc pod uwagę okresy utajenia niektórych agrofagów kwarantannowych oraz czas wymagany do wykrycia źródeł porażenia, dokumentacja powinna być przechowywana przez trzy lata.
- (37) Podmioty zawodowe powinny również dysponować systemami i procedurami umożliwiającymi zidentyfikowanie przemieszczeń roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie ich terenów.

¹⁵ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (38) Świadczenie fitosanitarne powinno być wymagane do celów wprowadzania z państw trzecich na terytorium Unii oraz do stref chronionych niektórych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów. W celu zachowania przejrzystości powyższe rośliny, produkty roślinne i przedmioty powinny zostać wymienione w wykazie.
- (39) Wspomniane świadectwa fitosanitarne powinny spełniać wymogi IPPC i poświadczają zgodność z wymogami i środkami ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia wiarygodności świadectw fitosanitarnych należy ustanowić reguły dotyczące warunków ich ważności i unieważniania.
- (40) Przemieszczanie na terytorium Unii, a także do i wewnątrz stref chronionych, niektórych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów powinno być dozwolone jedynie w przypadku, gdy dołączony jest do nich paszport roślin poświadczający zgodność z wymogami i środkami ustanowionymi na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia. W celu zachowania przejrzystości powyższe rośliny, produkty roślinne i przedmioty powinny zostać wymienione w wykazie.
- (41) Paszporty roślin nie powinny być wymagane dla roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przeznaczonych dla użytkowników ostatecznych.
- (42) W celu zapewnienia wiarygodności paszportów roślin należy ustanowić reguły dotyczące ich treści.
- (43) Paszporty roślin powinny być w zasadzie wydawane przez podmiot zawodowy. Jeżeli podmioty zawodowe nie dysponują zasobami do wydawania paszportów roślin, powinna istnieć możliwość, by na ich wniosek paszporty roślin były wydawane przez właściwe organy.
- (44) Należy określić reguły dotyczące wydawania paszportów roślin, badań wymaganych do ich wydania, udzielania podmiotom zawodowym upoważnienia do wydawania paszportów roślin i nadzoru nad tymi podmiotami, obowiązków podmiotów upoważnionych oraz cofania takiego upoważnienia.
- (45) Aby zmniejszyć obciążenie podmiotów upoważnionych, badania w celu wydawania paszportów roślin powinny w stosownych przypadkach być połączone z badaniami wymaganymi na mocy rozporządzenia (UE) nr.../.... [*Office of Publications to insert number of Regulation on plant reproductive material law*].
- (46) Upoważnione podmioty zawodowe powinny posiadać niezbędną wiedzę w zakresie agrofagów.
- (47) Niektóre podmioty mogą chcieć ustanowić plan zarządzania ryzykiem fitosanitarnym, zapewniający i wykazujący wysoki poziom kompetencji i świadomości na temat ryzyka fitosanitarnego w odniesieniu do punktów krytycznych w ich działalności zawodowej i uzasadniający specjalne uzgodnienia dotyczące kontroli z właściwymi organami. Należy ustanowić przepisy Unii dotyczące treści tych planów.
- (48) Należy przewidzieć zastępowanie paszportów roślin oraz świadectw fitosanitarnych.
- (49) W przypadku niezgodności z przepisami Unii paszporty roślin powinny być usuwane, unieważniane oraz – ze względu na identyfikowalność – przechowywane.

- (50) Międzynarodowy Standard FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 zawiera wymóg umieszczania na drewnianych materiałach opakowaniowych określonego znaku, stosowanego przez należycie upoważnione i nadzorowane podmioty zawodowe. W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić wzór i treść tego znaku oraz przewidzieć udzielanie upoważnień podmiotom zawodowym na terytorium Unii stosującym ten znak i nadzór nad nimi.
- (51) Tam gdzie jest to wymagane przez państwo trzecie, odpowiednie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty powinny być przemieszczane z terytorium Unii do tego państwa trzeciego ze świadectwem fitosanitarnym dla wywozu lub powrotnego wywozu. W odniesieniu do odpowiednich postanowień IPPC świadectwa te powinny być wydawane przez właściwe organy, z poszanowaniem treści wzoru świadectw dla wywozu i powrotnego wywozu określonych w IPPC.
- (52) Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane przez więcej niż jedno państwo członkowskie przed ich wywozem do państwa trzeciego, ważne jest, aby państwo członkowskie, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wyprodukowane lub były przetwarzane, wymieniało się informacjami z państwem członkowskim wydającym świadectwo fitosanitarne dla wywozu. Ta wymiana informacji jest istotna, by umożliwić poświadczenie zgodności z wymogami państwa trzeciego. Dlatego też należy ustanowić zharmonizowane „świadectwo przedwywozowe” w celu zapewnienia, aby wymiana tych informacji odbywała się w jednolity sposób.
- (53) Komisja powinna ustanowić elektroniczny system do powiadomień wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (54) W celu zapewnienia, aby wyjątki dotyczące agrofagów kwarantannowych dla UE wykorzystywanych do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli lub wystaw były wdrażane w sposób niestwarzający ryzyka fitosanitarnego dla terytorium Unii lub jego części, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących wymiany pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją informacji w zakresie wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii danych agrofagów, odpowiednich ocen i zezwoleń oraz monitorowania zgodności, działań w przypadku stwierdzenia niezgodności i ich zgłaszania.
- (55) W celu zapewnienia skutecznego systemu powiadamiania należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących obowiązków w zakresie powiadamiania o podejrzeniu wystąpienia poszczególnych agrofagów kwarantannowych dla UE, którego jeszcze nie potwierdzono urzędowo.
- (56) W celu uwzględnienia postępu technicznego i naukowego dotyczącego kontroli występowania agrofagów należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł zmieniających lub uzupełniających elementy, które mają być objęte wieloletnimi programami kontroli występowania.
- (57) W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania ćwiczeń symulacyjnych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w

odniesieniu do reguł określających częstotliwość, treść, format i inne zasady dotyczące ćwiczeń symulacyjnych.

- (58) W celu zapewnienia, aby strefy chronione były ustanawiane i funkcjonowały w rzetelny sposób, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących kontroli występowania przeprowadzanych w celu uznania stref chronionych, a także tego, czy strefy chronione spełniają odpowiednie wymogi.
- (59) W celu zapewnienia proporcjonalnego i ograniczonego stosowania zwolnień w odniesieniu do przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do stref przygranicznych i w ich obrębie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących maksymalnej szerokości stref przygranicznych państw trzecich i stref przygranicznych państw członkowskich, maksymalnej odległości, na którą mogą być przemieszczane rośliny, produkty roślinne i przedmioty w strefach przygranicznych państw trzecich i strefach przygranicznych państw członkowskich, oraz procedur dotyczących zezwolenia na wprowadzanie do stref przygranicznych państw członkowskich i przemieszczanie w nich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
- (60) W celu uniknięcia ryzyka fitosanitarnego podczas tranzytu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł określających treść oświadczenia dotyczącego przewozu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez terytorium Unii do celów ich przemieszczenia do państwa trzeciego.
- (61) W celu zapewnienia, aby rejestracja podmiotów zawodowych była proporcjonalna do celu, jakim jest kontrolowanie ryzyka fitosanitarnego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł określających kategorie podmiotów zawodowych zwolnionych z obowiązku wpisania do rejestru i warunki takiego zwolnienia.
- (62) W celu zapewnienia wiarygodności świadectw fitosanitarnych państw trzecich, które nie są stronami IPPC, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł uzupełniających warunki przyjmowania świadectw fitosanitarnych z tych państw trzecich.
- (63) W celu zminimalizowania ryzyka fitosanitarnego związanego z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami przemieszczanymi na terytorium Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł określających wartość maksymalną dla niewielkich ilości poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być zwolnione z obowiązku dołączania do nich paszportów roślin.
- (64) W celu zapewnienia wiarygodności badań roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, przeprowadzanych w celu wydawania paszportów roślin, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz stosowania systemów certyfikacji.
- (65) W celu zwiększenia wiarygodności paszportów roślin należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł

określających wymogi dotyczące kwalifikacji, które podmioty zawodowe muszą spełnić, aby uzyskać upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

- (66) W celu zwiększenia zakresu i użyteczności planu zarządzania ryzykiem fitosanitarnym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł uzupełniających lub zmieniających elementy zawarte w takim planie.
- (67) W celu uwzględnienia rozwoju norm międzynarodowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł dotyczących poświadczeń dla towarów o szczególnym charakterze, innych niż drewniane materiały opakowaniowe, które wymagałyby zastosowania szczególnego poświadczenia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (68) W celu zapewnienia przydatności i wiarygodności urzędowych poświadczeń i świadectw przedwywozowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł określających treść poświadczeń urzędowych, udzielanie podmiotom zawodowym upoważnienia do wydawania tych poświadczeń i nadzór nad tymi podmiotami oraz treść świadectwa przedwywozowego.
- (69) W celu dostosowania do rozwoju nauki i techniki, a także w celu dostosowania do decyzji Rady Europejskiej na podstawie art. 355 ust. 6 TFUE, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do reguł zmieniających załączniki do niniejszego rozporządzenia.
- (70) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanowienia wykazu agrofagów kwarantannowych dla UE, ustanowienia wykazu agrofagów priorytetowych, określania środków przeciwko określonym agrofagom kwarantannowym dla UE, przyjmowania na ograniczony czas środków w odniesieniu do ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez agrofagi tymczasowo kwalifikujące się jako agrofagi kwarantanne dla UE, uznawania stref chronionych uznanych zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. h) akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE oraz ustanowienia wykazu odpowiednich agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych, zmiany lub zniesienia stref chronionych, zmiany wykazu tych stref chronionych, sporządzenia wykazu agrofagów jakościowych dla UE i danych roślin przeznaczonych do sadzenia, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii ma być zakazane, oraz danych państw trzecich, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz wymogów odnoszących się do ich wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii, określenia wymogów państw trzecich równoważnych wymogom dotyczącym przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, określenia szczegółowych warunków lub środków w zakresie wprowadzania poszczególnych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do stref przygranicznych państw członkowskich, przyjęcia środków tymczasowych w odniesieniu do

wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin przeznaczonych do sadzenia z państw trzecich, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do poszczególnych stref chronionych i przemieszczanie w nich ma być zakazane, sporządzenia wykazu wymogów w odniesieniu do wprowadzania do poszczególnych stref chronionych i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których do wprowadzenia na terytorium Unii wymagane ma być świadectwo fitosanitarne, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których do wprowadzenia do niektórych stref chronionych z tych państw trzecich wymagane ma być świadectwo fitosanitarne, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, do których przemieszczania na terytorium Unii ma być wymagany paszport roślin, sporządzenia wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w przypadku których do wprowadzenia do niektórych stref chronionych ma być wymagany paszport roślin, a także określenia formatu paszportu roślin. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁶.

- (72) Należy stosować procedurę doradczą w przypadku przyjmowania początkowego wykazu agrofagów kwarantannowych dla UE, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, agrofagi wymienione w załączniku I część A do dyrektywy 2000/29/WE oraz w załączniku II część A sekcja I do tej dyrektywy; w przypadku zmiany nazwy naukowej agrofaga, gdy taka zmiana jest uzasadniona na podstawie rozwoju wiedzy naukowej; w przypadku przyjmowania początkowego wykazu stref chronionych i odpowiednich agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, strefy chronione uznane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. h) akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE oraz agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych wymienione w załączniku I część B i załączniku II część B do dyrektywy 2000/29/WE; w przypadku zmiany lub zniesienia stref chronionych; w przypadku przyjmowania początkowego wykazu agrofagów jakościowych dla UE, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, agrofagi wymienione w niektórych dyrektywach w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu nasion i materiału rozmnożeniowego; w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii ma być zakazane, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz odpowiednie zakazy i państwa trzecie, jak określono w załączniku III część A do dyrektywy 2000/29/WE, wraz z ich kodami nomenklatury scalonej (CN); w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii ma podlegać szczególnym wymogom, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz odpowiednie wymogi i państwa trzecie, jak określono w załączniku

¹⁶

Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

IV część A do dyrektywy 2000/29/WE, wraz z ich kodami nomenklatury scalonej (CN); w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do niektórych stref chronionych ma być zakazane, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz odpowiednie zakazy i państwa trzecie, jak określono w załączniku III część B do dyrektywy 2000/29/WE, wraz z ich kodami nomenklatury scalonej (CN); w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do niektórych stref chronionych i przemieszczanie w nich ma podlegać szczególnym wymogom, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz wymogi, jak określono w załączniku IV część B do dyrektywy 2000/29/WE, wraz z ich kodami nomenklatury scalonej (CN); w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których do wprowadzania na terytorium Unii wymagane jest świadectwo fitosanitarne, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt I do dyrektywy 2000/29/WE; w przypadku przyjmowania wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których do wprowadzania do niektórych stref chronionych wymagane jest świadectwo fitosanitarne, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt II do dyrektywy 2000/29/WE; w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, do których przemieszczania na terytorium Unii wymagany jest paszport roślin, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część A pkt I do dyrektywy 2000/29/WE, a także w przypadku przyjmowania początkowego wykazu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, do których wprowadzania do niektórych stref chronionych wymagany jest paszport roślin, biorąc pod uwagę, że ten początkowy wykaz powinien jedynie obejmować, bez żadnych modyfikacji, rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część A pkt II do dyrektywy 2000/29/WE.

- (73) W dyrektywie Rady 74/647/EWG z dnia 9 grudnia 1974 r. w sprawie zwalczania zwójek występujących na goździku¹⁷ oraz dyrektywie Rady 69/466/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania tarczownika niszczyiciela¹⁸ określono środki w zakresie kontroli tych agrofagów. Po wejściu w życie tych dyrektyw agrofagi te znacznie rozprzestrzeniły się na terytorium Unii, w związku z czym ograniczanie ich rozprzestrzeniania przestało być wykonalne. Należy zatem uchylić te dyrektywy.
- (74) Dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego¹⁹, dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w

¹⁷ Dz.U. L 352 z 28.12.1974, s. 41-42.

¹⁸ Dz.U. L 323 z 24.12.1969, s. 5-6.

¹⁹ Dz.U. L 323 z 24.12.1969, s. 1-2.

sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka²⁰, dyrektywa Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi i wsp.²¹ i dyrektywa Rady 2007/33/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie zwalczania mątwików tworzących cysty na ziemniaku i uchylająca dyrektywę 69/465/EWG²² powinny być uchylone, ponieważ w odniesieniu do tych agrofagów należy przyjąć nowe środki zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Z uwagi na czas i zasoby potrzebne do przyjęcia tych nowych środków powyższe akty prawne powinny zostać uchylone do 2021 r.

- (75) Rozporządzenie (UE) nr .../2013 w sprawie²³ [Office of Publications, please insert number and title of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material and, in the footnote, the reference to the Official Journal] stanowi, że dotacje na środki przeciwko agrofagom mają dotyczyć niektórych agrofagów wymienionych w załącznikach do dyrektywy 2000/29/WE oraz niektórych agrofagów niewymienionych w tych załącznikach, ale podlegających przyjętym w odniesieniu do nich tymczasowym środkom unijnym. Niniejsze rozporządzenie ustanawia kategorię agrofagów priorytetowych. Właściwe jest, aby do dotacji unijnych kwalifikowały się niektóre środki wprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do agrofagów priorytetowych, w tym odszkodowania wypłacane podmiotom zawodowym za wartość roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, pod warunkiem ich zniszczenia zgodnie ze środkami zwalczania określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) nr XXX/2013.
- (76) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, jakim jest zapewnienie zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutki, złożoność oraz transgraniczny i międzynarodowy charakter możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (77) Niniejsze rozporządzenie nie powoduje nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych ani skutków gospodarczych dla małych i średnich przedsiębiorstw. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami, w miarę możliwości uwzględniono szczególną sytuację małych i średnich przedsiębiorstw. Nie rozważano ewentualnego powszechnego zwolnienia dla mikroprzedsiębiorstw, które stanowią większość przedsiębiorstw, z uwagi na cele ochrony zdrowia roślin, które leżą w interesie publicznym.
- (78) Niniejsze rozporządzenie nie narusza IPPC, Porozumienia w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych (porozumienia SPS) ani ustanowionych na ich mocy wytycznych.

²⁰ Dz.U. L 259 z 18.10.1993, s. 1-25.

²¹ Dz.U. L 235 z 21.8.1998, s. 1-39.

²² Dz.U. L 156 z 16.6.2007, s. 12-22.

²³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (79) W niniejszym rozporządzeniu respektuje się prawa podstawowe uznane w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i przestrzega się uznanych w niej zasad, zwłaszcza poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa własności, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej oraz wolności sztuki i nauki. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia reguły mające na celu określenie ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy czynników chorobotwórczych, zwierząt lub roślin pasożytniczych szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych (zwane dalej „agrofagami”) oraz środki mające na celu ograniczenie tego ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw trzecich odczytuje się jako odniesienia do państw trzecich i terytoriów wymienionych w załączniku I.

Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do terytorium Unii odczytuje się jako odniesienia do terytorium Unii bez terytoriów wymienionych w załączniku I.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98, zmieniających załącznik I, aby zapewnić ograniczenie zakresu niniejszego rozporządzenia do europejskiej części terytorium Unii. Zmiana ta polega na:

- a) dodaniu do załącznika I jednego lub większej liczby terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 1 Traktatu; lub
- b) usunięciu z załącznika I jednego lub większej liczby terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „rośliny” oznaczają żywe rośliny oraz następujące żywe części roślin:
 - a) nasiona w znaczeniu botanicznym, oprócz nasion nieprzeznaczonych do siewu;
 - b) owoce w znaczeniu botanicznym;
 - c) warzywa;
 - d) bulwy, bulwocebule, cebule, kłącza, korzenie, podkładki, stolony;
 - e) pędy, łodygi, rozłogi;
 - f) kwiaty cięte;
 - g) gałęzie z liśćmi;

- h) drzewa ścięte z zachowanym ulistnieniem;
 - i) liście, ulistnienie;
 - j) roślinne hodowle tkankowe, w tym kultury komórkowe, zasoby genowe, merystemy; klony chimerowe; materiał mikrorozmnażany;
 - k) żywy pyłek;
 - l) pąki, okulanty, sadzonki, zrazy, szczepy;
- 2) „produkty roślinne” oznaczają produkty pochodzenia roślinnego, nieprzetworzone lub poddane podstawowemu przetworzeniu, o ile nie są to rośliny.

O ile nie postanowiono inaczej, drewno jest uznawane za „produkt roślinny” tylko wówczas, gdy nie zostało poddane przetwarzaniu eliminującemu ryzyko fitosanitarne i spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) zachowuje w całości lub częściowo swoją naturalną zaokrągloną powierzchnię, z korą lub bez;
 - b) nie zachowało swojej naturalnej okrągłej powierzchni z powodu piłowania, cięcia lub rozłupywania;
 - c) występuje w postaci zrębków, cząstek, trocin, odpadów drzewnych, wiórów lub skrawków i nie zostało poddane przetwarzaniu z wykorzystaniem kleju, wysokiej temperatury lub ciśnienia, lub połączenia tych elementów, w celu wyprodukowania granulatu, brykietów, sklejki lub płyty wiórowej;
 - d) jest lub ma być wykorzystywane jako materiał opakowaniowy lub drewno sztauerskie, niezależnie od tego, czy jest faktycznie stosowane do transportu towarów;
- 3) „rośliny przeznaczone do sadzenia” oznaczają rośliny, które mogą wytwarzać całe rośliny i służą do tego celu, i są przeznaczone do sadzenia lub przesadzenia, lub zasadzone;
- 4) „przedmiot” oznacza jakikolwiek materiał lub przedmiot, inny niż rośliny lub produkty roślinne, który może być siedliskiem agrofagów lub rozprzestrzeniać je, łącznie z glebą lub podłożem uprawowym;
- 5) „właściwy organ” oznacza właściwy organ określony w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*];
- 6) „partia” oznacza liczbę jednostek pojedynczego towaru, odróżnianego do celów fitosanitarnych po jednolitym składzie i pochodzeniu, tworzących część przesyłki;
- 7) „podmiot zawodowy” oznacza osobę prawa publicznego lub prywatnego, zaangażowaną zawodowo w jedną lub więcej z następujących czynności w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów:
- (a) sadzenie;

- b) uprawa;
 - c) produkcja;
 - d) wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii oraz wyprowadzanie poza terytorium Unii;
 - e) udostępnianie na rynku;
- 8) „użytkownik ostateczny” oznacza osobę działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej, która nabywa na własny użytek rośliny lub produkty roślinne;
- 9) „test” oznacza badanie urzędowe, inne niż oględziny, mające na celu ustalenie występowania lub zidentyfikowanie agrofagów;
- 10) „zabieg” oznacza procedurę zabijania, inaktywacji lub usunięcia agrofagów, lub wywołania ich bezpłodności, lub dewitalizacji.

Rozdział II

Agrofagi kwarantannowe

SEKCJA 1

AGROFAGI KWARANTANNOWE

Artykuł 3

Definicja agrofagów kwarantannowych

Agrofag jest zwany „agrofagiem kwarantannowym” w odniesieniu do danego terytorium, jeżeli spełnia wszystkie poniższe warunki:

- a) ustalono jego tożsamość, w rozumieniu załącznika II sekcja 1 pkt 1;
- b) nie występuje na tym terytorium, w rozumieniu załącznika II sekcja 1 pkt 2 lit. a), lub jeżeli występuje, to tylko w ograniczonym stopniu, w rozumieniu załącznika II sekcja 1 pkt 2 lit. b) i c);
- c) może zostać zawleczony na to terytorium, utrzymać się na nim przez pewien czas po zawleczeniu (dalej: „zadomowić się”) i rozprzestrzeniać się na tym terytorium, lub jeżeli na nim występuje, na tych jego częściach, na których występuje w ograniczonym stopniu, zgodnie z załącznikiem II sekcja 1 pkt 3;
- d) jego zawleczenie, zadomowienie i rozprzestrzenianie się powodowałoby, w rozumieniu załącznika II sekcja 1 pkt 4, niedopuszczalne skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne dla tego terytorium, lub, jeżeli na nim występuje, dla tych jego części, na których występuje w ograniczonym stopniu; oraz

- e) dostępne są wykonalne i skuteczne środki pozwalające zapobiec zawleczeniu, zadomowieniu lub rozprzestrzenianiu się tego agrofaga na tym terytorium oraz zmniejszyć związane z nim ryzyko i skutki fitosanitarne.

SEKCJA 2

AGROFAGI KWARANTANNOWE DLA UE

Artykuł 4

Definicja agrofagów kwarantannowych dla UE

Agrofag kwarantanny jest zwany agrofagiem kwarantannowym dla UE, jeżeli określonym terytorium, o którym mowa w formule wprowadzającej w art. 3, jest terytorium Unii, a dany agrofag jest ujęty w wykazie, o którym mowa w art. 5 ust. 2.

Artykuł 5

Zakaz wprowadzania i przemieszczania agrofagów kwarantannowych dla UE

1. Agrofag kwarantanny dla UE nie może być wprowadzany ani przemieszczany na terytorium Unii.

Zakazane jest podejmowanie celowego działania, które może przyczynić się do wprowadzenia agrofaga kwarantannowego dla UE na terytorium Unii oraz jego zadomowienia i rozprzestrzeniania się na tym terytorium.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz agrofagów spełniających warunki, o których mowa w art. 3 lit. b), c) i d) w odniesieniu do terytorium Unii, zwany dalej „wykazem agrofagów kwarantannowych dla UE”.

Wykaz ten obejmuje agrofagi wymienione w załączniku I część A do dyrektywy 2000/29/WE oraz załączniku II część A sekcja I do tej dyrektywy.

Agrofagi, które są rodzime na jakiegokolwiek części terytorium Unii, z przyczyn naturalnych lub z powodu ich wprowadzenia spoza terytorium Unii, oznaczają się w tym wykazie jako agrofagi, których występowanie stwierdzono na terytorium Unii.

Agrofagi, które nie są rodzime dla żadnej części terytorium Unii, oznaczają się w tym wykazie jako agrofagi, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

3. Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy z oceny wynika, że agrofag niewymieniony w tym akcie spełnia warunki, o których mowa w art. 3 lit. b), c) i d) w odniesieniu do terytorium Unii, lub że agrofag wymieniony w tym akcie nie spełnia już jednego lub większej liczby tych warunków. W pierwszym z tych przypadków Komisja dodaje danego agrofaga do wykazu, o którym mowa w ust. 2, a w drugim – skreśla danego agrofaga z tego wykazu.

Komisja udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

Akty wykonawcze zmieniające akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3. Tę samą procedurę stosuje się do uchylecia lub zastąpienia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, zmieniając nazwę naukową agrofaga, jeżeli taka zmiana jest uzasadniona rozwojem wiedzy naukowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

Artykuł 6

Agrofagi priorytetowe

1. Agrofag kwarantannowy dla UE jest „agrofagiem priorytetowym”, jeżeli spełnia wszystkie poniższe warunki:
 - a) spełnia, w odniesieniu do terytorium Unii, warunek określony w załączniku II sekcja 1 pkt 2 lit. a) lub b);
 - b) jego potencjalne skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne są najbardziej dotkliwe dla terytorium Unii określonego w załączniku II sekcja 2;
 - c) wymieniono go w wykazie zgodnie z ust. 2.
2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia i zmienia wykaz agrofagów priorytetowych, zwany dalej „wykazem agrofagów priorytetowych”.

Gdy z oceny wynika, że agrofag kwarantannowy dla UE spełnia warunki, o których mowa w ust. 1, lub że agrofag nie spełnia już jednego lub większej liczby tych warunków, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, dodając do wykazu lub usuwając z niego danego agrofaga.

Komisja udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

Liczba agrofagów priorytetowych nie może przekraczać 10 % liczby agrofagów kwarantannowych dla UE wymienionych w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2 i 3. W przypadku gdy liczba agrofagów priorytetowych przekroczy 10 % liczby agrofagów kwarantannowych dla UE wymienionych w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2 i 3, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, odpowiednio dostosowując liczbę agrofagów w tym wykazie, na podstawie ich potencjalnych skutków gospodarczych, środowiskowych lub społecznych, określonych w załączniku II sekcja 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem fitosanitarnym Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4, w których agrofagi kwarantannowe dla UE wymienia się jako agrofagi priorytetowe.

Artykuł 7
Zmiana załącznika II sekcja 1 i 2

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik II sekcja 1 w sprawie kryteriów identyfikacji agrofagów, które kwalifikują się jako agrofagi kwarantannowe, w odniesieniu do tożsamości agrofaga, jego występowania, możliwości zawleczenia, zdomowienia i rozprzestrzeniania się oraz jego potencjalnych skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, z uwzględnieniem rozwoju wiedzy technicznej i naukowej.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik II sekcja 2 w sprawie kryteriów identyfikacji agrofagów kwarantannowych dla UE, które kwalifikują się jako agrofagi priorytetowe, w odniesieniu do ich potencjalnych skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, z uwzględnieniem rozwoju wiedzy technicznej i naukowej.

Artykuł 8
Agrofagi kwarantannowe dla UE wykorzystywane do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli lub wystaw

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, zezwolić na wprowadzanie i przemieszczanie na ich terytorium agrofagów kwarantannowych dla UE do wykorzystania do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli lub wystaw, jeżeli spełnione są wszystkie następujące wymagania:
 - a) przy nałożeniu odpowiednich ograniczeń wprowadzenie, przemieszczanie i wykorzystanie danego agrofaga nie powoduje zdomowienia ani rozprzestrzeniania się tego agrofaga na terytorium Unii;
 - b) miejsca składowania, w których ma być przechowywany dany agrofag, i stacje kwarantanny, o których mowa w art. 56, w których ma być on wykorzystywany, są odpowiednie;
 - c) kwalifikacje naukowe i techniczne personelu, który ma prowadzić działania dotyczące agrofaga, są odpowiednie.
2. Właściwy organ ocenia ryzyko zdomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga, o którym mowa w ust. 1 lit. a), biorąc pod uwagę tożsamość, biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofaga, przewidywane działanie, oddziaływanie na środowisko oraz inne istotne czynniki odnoszące się do ryzyka, jakie stwarza dany agrofag.

Ocenia on miejsca składowania, w których ma być przechowywany dany agrofag, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz kwalifikacje naukowe i techniczne personelu, który ma prowadzić działania dotyczące agrofaga, o których mowa w ust. 1 lit. c).

Na podstawie tych ocen właściwy organ zezwala na wprowadzenie lub przemieszczanie agrofaga na terytorium Unii, jeżeli spełnione są wymogi określone w ust. 1.

3. W razie wydania zezwolenia musi ono obejmować wszystkie poniższe warunki:
 - a) agrofag musi być przechowywany w miejscach składowania uznanych za odpowiednie przez właściwe organy i określonych w zezwoleniu;
 - b) działania dotyczące agrofaga muszą być prowadzone w stacji kwarantanny wyznaczonej zgodnie z art. 56 przez właściwy organ i określonej w zezwoleniu;
 - c) działania dotyczące agrofaga muszą być prowadzone przez personel, którego kwalifikacje naukowe i techniczne zostały uznane za odpowiednie przez właściwy organ i określone w zezwoleniu;
 - d) przy wprowadzaniu lub przemieszczaniu na terytorium Unii do agrofaga jest dołączone zezwolenie.
4. Zezwolenie ogranicza się do ilości odpowiedniej do przedmiotowych działań i nie przekracza pojemności wyznaczonej stacji kwarantanny.

Zawiera ono restrykcje konieczne do właściwego zmniejszenia ryzyka zdomowienia i rozprzestrzeniania się danego agrofaga kwarantannowego dla UE.
5. Właściwy organ monitoruje przestrzeganie warunków, o których mowa w ust. 3, oraz ograniczeń i restrykcji, o których mowa w ust. 4, i podejmuje konieczne działania w przypadku nieprzestrzegania tych warunków, ograniczeń lub restrykcji. W stosownych przypadkach powyższe działanie polega na cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających szczegółowe reguły odnoszące się do:
 - a) wymiany między państwami członkowskimi a Komisją informacji dotyczących wprowadzania i przemieszczania danych agrofagów na terytorium Unii;
 - b) ocen i zezwolenia, o których mowa w ust. 2; oraz
 - c) monitorowania zgodności, działań w przypadku niezgodności i ich zgłaszania, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 9

Powiadamianie właściwych organów o agrofagach kwarantannowych dla UE

1. Każdy, kto poweźmie wiadomość o wystąpieniu agrofaga kwarantannowego dla UE lub ma powody, by podejrzewać to wystąpienie, powiadamia o tym pisemnie właściwy organ w terminie dziesięciu dni kalendarzowych.
2. Jeżeli zażąda tego właściwy organ, osoba, o której mowa w ust. 1, udziela temu organowi posiadanych informacji w tej kwestii.

Artykuł 10

Środki wprowadzane w razie podejrzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla UE

Jeżeli właściwy organ podejrzewa występowanie agrofaga kwarantannowego dla UE na części terytorium danego państwa członkowskiego, w przypadku której wcześniej nie odnotowano występowania tego agrofaga, natychmiast wprowadza wszelkie niezbędne środki w celu urzędowego stwierdzenia, czy agrofag występuje.

Artykuł 11

Powiadamianie Komisji i pozostałych państw członkowskich o agrofagach kwarantannowych dla UE

1. Państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) właściwy organ tego państwa otrzymał diagnozę laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on Official Controls*], potwierdzającą (dalej: „urzędowe potwierdzenie”) występowanie na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla UE, którego dotychczas nie odnotowywano w tym państwie członkowskim;
 - b) właściwy organ tego państwa urzędowo potwierdził występowanie na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla UE, jeżeli stwierdzono je na części terytorium tego państwa, na której agrofag ten wcześniej nie występował;
 - c) właściwy organ tego państwa urzędowo potwierdził wystąpienie na jego terytorium agrofaga kwarantannowego dla UE w przesyłce roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzonych, przeznaczonych do wprowadzenia lub przemieszczanych na terytorium Unii.
2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, są przedkładane w ciągu trzech dni roboczych od daty urzędowego potwierdzenia przez właściwy organ występowania danego agrofaga kwarantannowego dla UE.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 stanowiących, że zobowiązania w zakresie powiadamiania, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie również do podejrzenia występowania poszczególnych agrofagów kwarantannowych dla UE, którego jeszcze urzędowo nie potwierdzono. Te akty delegowane mogą również określać termin przedkładania tych powiadomień.

Artykuł 12

Informacje o agrofagach kwarantannowych dla UE udzielane podmiotom zawodowym przez właściwe organy

Jeżeli warunki jednej z liter w art. 11 ust. 1 są spełnione, właściwy organ zapewnia natychmiastowe poinformowanie podmiotów zawodowych, których rośliny, produkty

roślinne lub przedmioty mogą zostać zaatakowane, o występowaniu danego agrofaga kwarantannowego dla UE.

Artykuł 13

Informacje o agrofagach priorytetowych udzielane opinii publicznej przez właściwe organy

Jeżeli warunki określone w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b) są spełnione w odniesieniu do agrofaga priorytetowego, właściwy organ informuje opinię publiczną o środkach, które wprowadził lub ma wprowadzić, oraz, w stosownych przypadkach, o środkach, które mają wprowadzić poszczególne podmioty zawodowe lub inne osoby.

Artykuł 14

Powiadamianie o bezpośrednich zagrożeniach

1. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody, że istnieje bezpośrednie zagrożenie zawleczeniem agrofaga kwarantannowego dla UE na terytorium Unii lub część tego terytorium, na której agrofag ten jeszcze nie występuje, państwo to natychmiast powiadamia na piśmie Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tych dowodach.
2. Podmioty zawodowe natychmiast powiadamiają właściwe organy o wszelkich dowodach, które mogą posiadać, dotyczących bezpośredniego zagrożenia agrofagiem kwarantannowym dla UE, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Środki wprowadzane natychmiast przez podmioty zawodowe

1. Jeżeli podmiot zawodowy stwierdzi wystąpienie agrofaga kwarantannowego dla UE w roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, które są pod jego kontrolą, natychmiast – po informowaniu odpowiedniego właściwego organu i przeprowadzeniu z nimi konsultacji, wprowadza środki fitosanitarne niezbędne do wyeliminowania tego agrofaga z danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów i, w stosownych przypadkach, ze swych terenów, oraz do zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tego agrofaga.

Wspomniany podmiot zawodowy natychmiast – po poinformowaniu odpowiedniego właściwego organu i przeprowadzeniu z nim konsultacji – informuje podmioty w łańcuchu handlu, od których otrzymano te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.

W stosownych przypadkach wspomniany właściwy organ zapewnia wycofanie z obrotu przez dany podmiot zawodowy roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w których może występować ten agrofag.

2. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w ust. 1, przestały znajdować się pod kontrolą danego podmiotu zawodowego, podmiot ten natychmiast – po poinformowaniu odpowiedniego właściwego organu i przeprowadzeniu z nim konsultacji – informuje o wystąpieniu agrofaga podmioty w

łańcuchu handlu, od których otrzymano te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, oraz podmioty, którym je dostarczono.

3. W stosownych przypadkach właściwy organ zapewnia wycofanie od użytkowników przez dany podmiot zawodowy roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w których może być obecny agrofag, a w przypadku gdy rośliny, produkty roślinne i przedmioty mogły dotrzeć do użytkowników ostatecznych, ich wycofanie od tych użytkowników ostatecznych.
4. W przypadku gdy ma zastosowanie ust. 1 lub 2, dany podmiot zawodowy udziela danemu właściwemu organowi wszelkich informacji, które mogą być istotne dla opinii publicznej. Organ ten informuje opinię publiczną, jeżeli konieczne jest podjęcie działań w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w których może być obecny przedmiotowy agrofag.

Artykuł 16

Zwalczanie agrofagów kwarantannowych dla UE

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla UE właściwy organ natychmiast wprowadza wszelkie środki niezbędne, aby wyeliminować tego agrofaga na danym obszarze i zapobiec jego rozprzestrzenianiu się poza ten obszar (dalej: „zwalczyć”). Powyższe środki przyjmowane są zgodnie z załącznikiem IV w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.
2. W przypadku gdy występowanie danego agrofaga kwarantannowego dla UE może być związane z przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, właściwy organ bada, czym jest spowodowane to występowanie i czy jest możliwe, że przemieszczanie to spowodowało rozprzestrzenienie się agrofaga na dalsze rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.
3. Jeżeli środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, dane państwo członkowskie natychmiast powiadamia o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
4. Tereny prywatne obywateli nie są zwolnione ze środków, o których mowa w ust. 1, i badania, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 17

Ustanawianie obszarów wyznaczonych

1. Po urzędowym potwierdzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), właściwy organ natychmiast ustanawia obszar, na którym mają być wprowadzone środki, o których mowa w tym artykule (dalej: „obszar wyznaczony”).

Obszar wyznaczony składa się ze strefy porażenia, o której mowa w ust. 2, oraz strefy buforowej, o której mowa w ust. 3.

2. Strefa porażenia obejmuje:

- a) wszystkie rośliny, o których wiadomo, że są porażone przez danego agrofaga;
- b) wszystkie rośliny wykazujące oznaki lub objawy wskazujące na ewentualne porażenie przez danego agrofaga;
- c) wszystkie pozostałe rośliny, które mogą być porażone przez danego agrofaga ze względu na podatność na niego oraz znajdowanie się w pobliżu roślin porażonych lub wspólne źródło produkcji, jeśli jest znane, z roślinami porażonymi, lub roślinami z nich uprawianymi.

3. Strefa buforowa sąsiaduje ze strefą porażenia i ją otacza.

Wielkość strefy buforowej musi być odpowiednia ze względu na ryzyko rozprzestrzenienia się danego agrofaga poza strefę porażenia, w sposób naturalny lub w wyniku działalności człowieka w strefie porażenia i w jej otoczeniu, oraz jest ustalana zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 2 załącznika IV w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

Jeżeli jednak ryzyko rozprzestrzenienia się danego agrofaga poza strefę porażenia można wystarczająco ograniczyć poprzez zastosowanie naturalnych lub sztucznych barier, ustanowienie strefy buforowej nie jest konieczne.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy po wstępnej analizie właściwy organ uzna, że względu na charakter danego agrofaga i miejsce, gdzie stwierdzono jego występowanie, że danego agrofaga można wyeliminować natychmiast, może zdecydować o nieustanawianiu obszaru wyznaczonego.

W takim przypadku organ ten przeprowadza kontrolę występowania w celu ustalenia, czy doszło do porażenia dalszych roślin lub produktów. Na podstawie tej kontroli właściwy organ określa, czy istnieje potrzeba ustanowienia obszaru wyznaczonego. Odpowiedni właściwy organ niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim wnioski z tej kontroli.

5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 2 i 3 obszar wyznaczony ma obejmować część terytorium innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, na którego terytorium stwierdzono występowanie danego agrofaga, natychmiast kontaktuje się z państwem członkowskim, którego część terytorium ma być objęta obszarem wyznaczonym, aby umożliwić temu państwu członkowskiemu podjęcie wszelkich odpowiednich działań, o których mowa w ust. 1–4.

6. Do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim informacje dotyczące liczby i lokalizacji obszarów wyznaczonych, danych agrofagów oraz odpowiednich środków wprowadzonych w poprzednim roku.

Artykuł 18

Kontrole występowania, modyfikacje obszarów wyznaczonych i znoszenie ograniczeń

1. Każdego roku właściwe organy przeprowadzają kontrolę występowania na każdym obszarze wyznaczonym w odniesieniu do zmian występowania danego agrofaga.

Kontrole te są przeprowadzane zgodnie z przepisami dotyczącymi kontroli występowania określonymi w art. 21 ust. 1 i 2.

2. Jeżeli w wyniku corocznej kontroli występowania właściwy organ stwierdzi występowanie agrofaga w strefie buforowej, dane państwo członkowskie natychmiast powiadamia o tym fakcie Komisję i pozostałe państwa członkowskie, informując o stwierdzeniu występowania agrofaga w strefie buforowej.
3. W stosownych przypadkach, w świetle wyników kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, właściwe organy modyfikują granice stref porażenia, stref buforowych i obszarów wyznaczonych.
4. Właściwe organy mogą znieść obowiązywanie obszaru wyznaczonego i zakończyć stosowanie odpowiednich środków zwalczania, pod warunkiem że w trakcie kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przez wystarczająco długi okres nie stwierdzono występowania danego agrofaga na tym obszarze wyznaczonym.
5. Przy podejmowaniu decyzji o modyfikacjach, o których mowa w ust. 3, lub zniesieniu obowiązywania obszaru wyznaczonego, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ bierze pod uwagę przynajmniej biologię danego agrofaga i wektora, obecność roślin żywicielskich, warunki ekoklimatyczne i prawdopodobieństwo, że środki zwalczania przyniosły pożądany efekt.

Artykuł 19

Sprawozdania na temat środków wprowadzonych zgodnie z art. 16, 17 i 18

Państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych zgodnie z art. 16, 17 i 18.

W przypadku gdy środki te są wprowadzane przez państwo członkowskie na obszarze przylegającym do granicy z innym państwem członkowskim, sprawozdanie to jest przekazywane temu drugiemu państwu członkowskiemu.

Sprawozdanie to jest przekazywane, na wniosek, Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 20

Zmiana załącznika IV

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających sekcję 1 załącznika IV dotyczącą środków zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami kwarantannowymi, w odniesieniu do środków mających na celu zapobieganie porażeniu roślin uprawnych i dziko występujących oraz jego eliminację, środków ukierunkowanych na przesyłki roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, środków ukierunkowanych na inne drogi przenoszenia agrofagów kwarantannowych, a także aktów delegowanych zmieniających sekcję 2 tego załącznika dotyczącą zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, w odniesieniu do zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, biorąc pod uwagę rozwój wiedzy technicznej i naukowej.

Artykuł 21

Kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla UE i agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla UE

1. Państwa członkowskie prowadzą przez określony czas kontrole występowania w celu wykrycia agrofagów kwarantannowych dla UE oraz oznak lub objawów wszelkich agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla UE, na podstawie załącznika II sekcja 3, na wszystkich obszarach, na których nie stwierdzono występowania danego agrofaga.
2. Kontrole te obejmują co najmniej oględziny przez właściwy organ oraz, w stosownych przypadkach, pobranie próbek i przeprowadzenie testów. Opierają się na rzetelnych podstawach naukowych i technicznych i są prowadzone w odpowiednim czasie w odniesieniu do możliwości wykrycia danego agrofaga.

Uwzględniają one dowody naukowe i techniczne oraz wszelkie inne odpowiednie informacje dotyczące występowania danych agrofagów.

3. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w roku poprzednim.

Artykuł 22

Wieloletnie programy kontroli występowania i gromadzenie informacji

1. Państwa członkowskie ustanawiają wieloletnie programy określające treść kontroli występowania, które mają być prowadzone na podstawie art. 21. Programy te przewidują gromadzenie i rejestrowanie dowodów naukowych i technicznych i innych informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2 akapit drugi.

Programy te określają następujące elementy: szczegółowy cel każdej kontroli występowania, jej zakres przestrzenny i czasowy, nazwy agrofagów, roślin i towarów będących jej przedmiotem, metodykę kontroli i zarządzanie jakością, w tym opis procedur oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz ich uzasadnienie techniczne, harmonogram, częstotliwość i liczbę zaplanowanych oględzin, próbek i testów, metody rejestrowania zgromadzonych informacji oraz sprawozdawczość.

Wieloletnie programy obejmują okres od pięciu do siedmiu lat.

2. Po ustanowieniu wieloletnich programów kontroli występowania państwa członkowskie powiadamiają o nich Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających lub uzupełniających elementy, które mają być objęte wieloletnimi programami kontroli występowania określonymi w ust. 1.

Artykuł 23

Kontrole występowania agrofagów priorytetowych

1. Każdego roku państwa członkowskie przeprowadzają w odniesieniu do każdego agrofaga priorytetowego odrębną kontrolę występowania określoną w art. 21 ust. 1. Kontrole te obejmują wystarczająco dużą liczbę oględzin, próbek i testów, stosownie do odpowiednich agrofagów, w celu zapewnienia, z dużym prawdopodobieństwem, ich szybkiego wykrycia.
2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w roku poprzednim.

Artykuł 24

Plany awaryjne dla agrofagów priorytetowych

1. Każde państwo członkowskie opracowuje i uaktualnia, dla każdego agrofaga priorytetowego, który może zostać zawleczony i zadomowić się na jego terytorium lub jego części, odrębny plan zawierający informacje na temat procesów decyzyjnych, procedur i protokołów, które mają być stosowane, oraz zasobów, które mają być udostępnione w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia danego agrofaga (zwany dalej „planem awaryjnym”).
2. Plan awaryjny obejmuje:
 - a) role i obowiązki organów zaangażowanych w realizację planu w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia danego agrofaga priorytetowego, strukturę dowodzenia i procedury dotyczące koordynacji działań podejmowanych przez właściwe organy, inne organy publiczne, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation of Official Controls*], zaangażowane organy delegowane lub osoby fizyczne, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation of Official Controls*], laboratoria i podmioty zawodowe, w tym, w stosownych przypadkach, koordynację z sąsiednimi państwami członkowskimi i sąsiednimi państwami trzecimi;
 - b) dostęp właściwych organów do terenów podmiotów zawodowych i, w stosownych przypadkach, osób fizycznych, do laboratoriów, wyposażenia, personelu, zewnętrznej wiedzy specjalistycznej i zasobów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania lub, w stosownych przypadkach, ograniczenia rozprzestrzeniania się danego agrofaga priorytetowego;
 - c) środki, które należy wprowadzić, dotyczące poinformowania Komisji, pozostałych państw członkowskich, danych podmiotów zawodowych i opinii publicznej o wystąpieniu danego agrofaga priorytetowego i, w przypadku podejrzenia lub urzędowego potwierdzenia wystąpienia agrofaga, wprowadzonych przeciw niemu środków;
 - d) mechanizmy rejestrowania ustaleń dotyczących wystąpienia agrofagów priorytetowych;

- e) dostępne oceny, określone w art. 6 ust. 2, oraz wszelkie oceny państwa członkowskiego w odniesieniu do ryzyka związanego z danym agrofagiem dla jego terytorium;
- f) środki zarządzania ryzykiem, które mają zostać wdrożone w odniesieniu do agrofagów priorytetowych, zgodnie z załącznikiem IV sekcja 1, oraz procedury, których należy przestrzegać;
- g) zasady wytyczania granic obszarów wyznaczonych;
- h) protokoły opisujące metody oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania testów laboratoryjnych; oraz
- i) zasady dotyczące szkolenia personelu właściwych organów.

W stosownych przypadkach lit. a)–i) mają formę instrukcji obsługi.

3. W ciągu roku od włączenia danego agrofaga do wykazu agrofagów priorytetowych państwo członkowskie ustanawia plan awaryjny dla danego agrofaga priorytetowego.

Państwa członkowskie dokonują regularnych przeglądów i, w stosownych przypadkach, aktualizacji planów awaryjnych.
4. Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują swoje plany awaryjne Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 25 **Ćwiczenia symulacyjne**

1. Państwa członkowskie przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne dotyczące wdrożenia planów awaryjnych w odstępach czasu wynikających z biologii danego agrofaga priorytetowego i związanego z nim ryzyka fitosanitarnego.

Ćwiczenia te odbywają się w odniesieniu do wszystkich agrofagów priorytetowych w rozsądnym terminie.
2. W odniesieniu do agrofagów priorytetowych, których występowanie w jednym państwie członkowskim może mieć skutki dla sąsiednich państw członkowskich, ćwiczenia symulacyjne są przeprowadzane razem przez dane państwa członkowskie w oparciu o ich odpowiednie plany awaryjne.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie przeprowadzają ćwiczenia symulacyjne z sąsiednimi państwami trzecimi.
3. Państwa członkowskie, na wniosek, udostępniają sprawozdanie dotyczące wyników wszystkich ćwiczeń symulacyjnych Komisji i pozostałym państwom członkowskim.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających:
 - a) częstotliwość, treść i format ćwiczeń symulacyjnych;

- b) ćwiczenia symulacyjne obejmujące więcej niż jednego agrofaga priorytetowego;
- c) współpracę między państwami członkowskimi oraz współpracę państw członkowskich z państwami trzecimi;
- d) treść sprawozdań dotyczących ćwiczeń symulacyjnych, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 26

Plany zwalczania agrofagów priorytetowych

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania agrofaga priorytetowego na terytorium państwa członkowskiego na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) właściwy organ natychmiast przyjmuje plan określający środki zwalczania danego agrofaga, jak przewidziano w art. 16, 17 i 18, oraz harmonogram dotyczący stosowania tych środków. Plan ten zwany jest „planem zwalczania”.

Plan zwalczania zawiera opis projektu i organizacji kontroli występowania, które mają zostać przeprowadzone, a także określa liczbę oględzin, próbek, które mają zostać pobrane, oraz testów laboratoryjnych, które mają być przeprowadzone.

2. Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim plany zwalczania i sprawozdanie roczne dotyczące środków wprowadzonych zgodnie z artykułami 16, 17 i 18 w ramach danych planów zwalczania.

Artykuł 27

Środki unijne dotyczące określonych agrofagów kwarantannowych dla UE

1. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić środki przeciwko określonym agrofagom kwarantannowym dla UE. Środki te wdrażają, konkretnie dla każdego z danych agrofagów, co najmniej jeden z poniższych przepisów:
 - a) art. 10 dotyczący środków wprowadzanych w razie podejrzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla UE;
 - b) art. 15 dotyczący środków wprowadzanych natychmiast przez podmioty zawodowe;
 - c) art. 16 dotyczący zwalczania agrofagów kwarantannowych dla UE;
 - d) art. 17 dotyczący ustanawiania obszarów wyznaczonych;
 - e) art. 18 dotyczący kontroli występowania, modyfikacji obszarów wyznaczonych i znoszenia ograniczeń;
 - f) art. 21 dotyczący kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla UE i agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla UE;

- g) art. 23 dotyczący kontroli występowania agrofagów priorytetowych, w odniesieniu do liczby oględzin, próbek i testów pod kątem poszczególnych agrofagów priorytetowych;
- h) art. 24 dotyczący planów awaryjnych dla agrofagów priorytetowych;
- i) art. 25 dotyczący ćwiczeń symulacyjnych;
- j) art. 26 dotyczący planów zwalczania agrofagów priorytetowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

2. Jeżeli w odniesieniu do obszaru wyznaczonego Komisja uzna, na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 18, lub innych dowodów, że zwalczenie danego agrofaga kwarantannowego dla UE nie jest możliwe, może przyjąć akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określające środki, które mają jedynie zapobiec rozprzestrzenianiu się tych agrofagów poza przedmiotowe obszary. Takie zapobieganie jest zwane „ograniczeniem rozprzestrzeniania”.
3. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki zapobiegawcze w miejscach poza obszarami wyznaczonymi są niezbędne, aby chronić część terytorium Unii, na której dany agrofag kwarantannowy dla UE nie występuje, Komisja może przyjąć akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określające takie środki.
4. Środki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmowane są zgodnie z załącznikiem IV w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, z uwzględnieniem określonego ryzyka związanego z danymi agrofagami kwarantannowymi dla UE i potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.
5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą przewidywać uchylenie lub zmianę środków, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j), wprowadzanych przez państwa członkowskie. Do czasu przyjęcia środka przez Komisję państwo członkowskie może utrzymać wprowadzone środki.
6. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.
7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania przez podmioty zawodowe środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 28

Środki wprowadzane przez państwa członkowskie w odniesieniu do agrofagów niewymienionych jako agrofagi priorytetowe dla UE

1. Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego zostanie urzędowo potwierdzone występowanie agrofaga niewymienionego w wykazie agrofagów kwarantannowych dla UE, a dany właściwy organ uzna, że agrofag ten może spełniać warunki włączenia do wykazu agrofagów kwarantannowych dla UE, niezwłocznie ocenia on, czy agrofag ten spełnia kryteria załącznika II sekcja 3 podsekcja 1. Jeżeli uzna, że kryteria są spełnione, natychmiast wprowadza środki zwalczania zgodnie z załącznikiem IV w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami. Zastosowanie mają przepisy art. 16–19.

Jeżeli właściwy organ podejrzewa występowanie na swoim terytorium agrofaga spełniającego kryteria, o których mowa w akapicie pierwszym, przepisy art. 10 stosuje się odpowiednio.

2. W następstwie działań, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie ocenia, czy dany agrofag spełnia, w odniesieniu do terytorium Unii, kryteria dla agrofagów kwarantannowych określone w załączniku II sekcja 1.
3. Dane państwo członkowskie natychmiast powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wystąpieniu agrofaga, ocenie, o której mowa w ust. 1, wprowadzonych środkach oraz dowodach uzasadniających takie środki.

Powiadamia ono Komisję o wynikach oceny, o której mowa w ust. 2, w terminie 24 miesięcy od urzędowego potwierdzenia wystąpienia agrofaga.

Powiadomienia o wystąpieniu tego agrofaga przedkładane są za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97.

Artykuł 29

Środki wprowadzane przez Unię w odniesieniu do agrofagów niewymienionych jako agrofagi priorytetowe dla UE

1. W przypadku gdy Komisja otrzymuje powiadomienie, o którym mowa w art. 28 ust. 3 akapit pierwszy, lub posiada inne dowody występowania lub bezpośredniego zagrożenia zawleczeniem na terytorium Unii agrofaga niewymienionego w wykazie agrofagów kwarantannowych dla UE i uznaje, że agrofag ten może spełniać warunki włączenia do tego wykazu, natychmiast ocenia, czy w odniesieniu do terytorium Unii agrofag ten spełnia kryteria zawarte w załączniku II sekcja 3 podsekcja 2.

Jeżeli uzna, że kryteria są spełnione, natychmiast, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje na ograniczony okres środki w odniesieniu do ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez tego agrofaga. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

Środki te wykonują, szczegółowo dla każdego z danych agrofagów, co najmniej jeden z przepisów, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. a)– f).

2. W przypadku gdy na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 18 i w art. 21, lub innych dowodów, Komisja uzna, że zwalczenie danego agrofaga nie jest możliwe na pewnych obszarach wyznaczonych, akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, mogą ustanawiać środki mające na celu jedynie ograniczenie rozprzestrzeniania tego agrofaga.
3. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki zapobiegawcze w miejscach poza obszarami wyznaczonymi są niezbędne, aby chronić część terytorium Unii, na której dany agrofag nie występuje, akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą określać takie środki.
4. Środki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przyjmowane są zgodnie z sekcją 1 załącznika IV dotyczącą środków zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami kwarantannowymi i sekcją 2 tego załącznika dotyczącą zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, z uwzględnieniem określonego ryzyka związanego z danymi agrofagami i potrzeby wdrożenia niezbędnych środków zmniejszających ryzyko w sposób zharmonizowany na poziomie Unii.
5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą przewidywać uchylenie lub zmianę środków wprowadzanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 28. Do czasu przyjęcia środka przez Komisję państwo członkowskie może utrzymać wprowadzone środki.
6. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.
7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania przez podmioty zawodowe środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Zmiana załącznika II sekcja 3

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik II sekcja 3 w sprawie kryteriów, jakie muszą spełniać agrofagi, jak przewidziano w art. 28 i 29, w odniesieniu do kryteriów dotyczących tożsamości agrofaga, jego występowania, prawdopodobieństwa zawleczenia, zdomowienia i rozprzestrzeniania się oraz jego potencjalnych skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, z uwzględnieniem rozwoju wiedzy technicznej i naukowej.

Artykuł 31

Bardziej rygorystyczne wymogi przyjmowane przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie mogą stosować na swoim terytorium bardziej rygorystyczne środki niż te przyjęte na podstawie art. 27 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 29 ust. 1, 2 i 3, jeżeli jest to uzasadnione celem ochrony fitosanitarnej i zgodne z sekcją 2 załącznika IV w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

Środki te nie nakładają ani nie powodują zakazów ani ograniczeń we wprowadzaniu lub przemieszczaniu na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, innych niż zakazy i ograniczenia nałożone przepisami art. 40–54 oraz art. 67–96.

2. Państwa członkowskie natychmiast powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o środkach przyjętych przez siebie w ramach ust. 1.

Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim roczne sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych zgodnie z ust. 1.

SEKCJA 3

AGROFAGI KWARANTANNOWE DLA STREF CHRONIONYCH

Artykuł 32

Uznawanie stref chronionych

1. W przypadku gdy agrofag kwarantannowy występuje na terytorium Unii, lecz nie występuje w danym państwie członkowskim i nie jest agrofagiem kwarantannowym dla UE, Komisja może, na wniosek tego państwa członkowskiego i na podstawie ust. 4, uznać terytorium tego państwa członkowskiego za strefę chronioną zgodnie z ust. 3.

Jeżeli agrofag kwarantannowy dla strefy chronionej nie występuje na części terytorium państwa członkowskiego, to samo ma zastosowanie w odniesieniu do tej części.

Taki agrofag kwarantannowy zwany jest „agrofagiem kwarantannowym dla strefy chronionej”.

2. Agrofag kwarantannowy dla strefy chronionej nie może być wprowadzany do danej strefy chronionej ani w niej przemieszczany.

Zakazane jest podejmowanie celowego działania, które przyczynia się do wprowadzenia agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej do strefy chronionej przed danym agrofagiem oraz do jego zdomowienia i rozprzestrzeniania się w tej strefie.

3. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz stref chronionych i odpowiednich agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych. Wykaz ten obejmuje strefy chronione uznane zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. h) akapit pierwszy dyrektywy 2000/29/WE i odpowiednie agrofagi wymienione w części B załącznika I i części B załącznika II do dyrektywy 2000/29/WE. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

Komisja może uznać dodatkowe strefy chronione, zmieniając akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w ust.1. Zmianę taką przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3. Tę samą procedurę stosuje się do uchylecia lub zastąpienia aktu wykonawczego, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli zastosowanie ma art. 35, przyjmuje się akt wykonawczy zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie przedstawia:
 - a) opis granic danej strefy chronionej, w tym mapy; oraz
 - b) wyniki kontroli występowania wskazujące, że w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku dany agrofag kwarantannowy nie występował na danym terytorium.

Powyższe kontrole występowania muszą zostać przeprowadzone w czasie i z intensywnością pozwalającymi na wykrycie występowania danego agrofaga kwarantannowego. Opierają się one na solidnych podstawach technicznych i naukowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 98, ustanawiających szczegółowe reguły dotyczące kontroli występowania, które mają być przeprowadzane do celów uznawania stref chronionych.

Artykuł 33

Ogólne obowiązki dotyczące stref chronionych

1. W odniesieniu do strefy chronionej do agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych stosuje się odpowiednio obowiązki określone w następujących artykułach:
 - a) art. 9–12 dotyczące potwierdzania, zgłaszania i informowania w odniesieniu do występowania agrofagów kwarantannowych dla UE;
 - b) art. 15 dotyczący środków wprowadzanych natychmiast przez podmioty zawodowe;
 - c) art. 16, 17 i 18 dotyczące zwalczania agrofagów kwarantannowych dla UE, ustanawiania i modyfikacji obszarów wyznaczonych oraz kontroli występowania na tych obszarach.
2. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące z obszaru wyznaczonego, ustanowionego zgodnie z art. 17 w strefie chronionej dla danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, nie mogą być przemieszczane w obrębie lub do strefy chronionej ustanowionej dla danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej. Podczas wyprowadzania z danej strefy chronionej powyższe rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są pakowane i przemieszczane w taki sposób, by nie występowało ryzyko rozprzestrzenienia się w ramach tej strefy chronionej danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej.
3. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są natychmiast powiadamiane o obszarach wyznaczonych ustanowionych w strefie chronionej oraz środkach zwalczania wprowadzanych na tych obszarach na podstawie art. 16, 17 i 18.

Artykuł 34

Kontrole występowania agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych

1. Właściwy organ przeprowadza w każdej strefie chronionej coroczną kontrolę występowania danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej. Powyższe kontrole występowania są przeprowadzane w czasie i z intensywnością pozwalającymi na wykrycie występowania danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej. Opierają się one na solidnych podstawach technicznych i naukowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 ustanawiających szczegółowe reguły przeprowadzania tych kontroli występowania w celu potwierdzenia, że strefy chronione nadal spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1.

2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim wyniki kontroli występowania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w poprzednim roku.

Artykuł 35

Zmiana i zniesienie stref chronionych

1. Komisja może zmienić wielkość strefy chronionej na wniosek państwa członkowskiego, którego terytorium to dotyczy.

W przypadku gdy Komisja zmienia strefę chronioną, dane państwo członkowskie powiadamia Komisję, pozostałe państwa członkowskie oraz, za pośrednictwem internetu, podmioty zawodowe, o zmianie strefy chronionej, załączając mapy.

W przypadku gdy zmiana dotyczy rozszerzenia strefy chronionej, stosuje się art. 32, 33 i 34.

2. Na wniosek państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, Komisja cofa uznanie danej strefy chronionej lub zmniejsza jej wielkość.
3. Komisja cofa uznanie strefy chronionej, w przypadku gdy kontrole występowania, o których mowa w art. 34, nie zostały przeprowadzone zgodnie z tym artykułem.
4. Komisja cofa uznanie strefy chronionej, w przypadku, gdy w strefie tej stwierdzono występowanie danego agrofaga kwarantannowego dla tej strefy i spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) w ciągu trzech miesięcy od potwierdzenia występowania tego agrofaga nie wyznaczono obszaru wyznaczonego, zgodnie z art. 33 ust. 1;
 - b) środki zwalczania wprowadzone na obszarze wyznaczonym na podstawie art. 33 ust. 1 nie przyniosły pożądanego efektu w ciągu 24 miesięcy od potwierdzenia występowania danego agrofaga;
 - c) informacje, którymi Komisja dysponuje w odniesieniu do stosowania środków na podstawie art. 16, 17 i 18, na mocy art. 33 ust. 1 lit. c), wskazują na

zaniedbania w reakcji na wystąpienie danego agrofaga w danej strefie chronionej.

Rozdział III

Agrofagi jakościowe dla UE

Artykuł 36

Definicja agrofagów jakościowych dla UE

Agrofag jest zwany „agrofagiem jakościowym dla UE”, jeśli jest wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 37, i spełnia następujące kryteria:

- a) ustalono jego tożsamość zgodnie z załącznikiem II sekcja 4 pkt 1;
- b) występuje na terytorium Unii;
- c) nie jest agrofagiem kwarantannowym dla UE;
- d) jest przenoszony głównie przez określone rośliny przeznaczone do sadzenia, zgodnie z załącznikiem II sekcja 4 pkt 2;
- e) jego występowanie na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia powoduje niedopuszczalne skutki gospodarcze w odniesieniu do planowanego wykorzystania tych roślin przeznaczonych do sadzenia, zgodnie z załącznikiem II sekcja 4 pkt 3;
- f) dostępne są wykonalne i skuteczne środki pozwalające zapobiec jego występowaniu na danych roślinach przeznaczonych do sadzenia.

Artykuł 37

Zakaz wprowadzania i przemieszczania agrofagów jakościowych dla UE na roślinach przeznaczonych do sadzenia

1. Zakazane jest wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii agrofagów jakościowych dla UE na roślinach przeznaczonych do sadzenia, za pośrednictwem których są przenoszone, jak określono w wykazie, o którym mowa w ust. 2.
2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz określający agrofagi jakościowe dla UE i określone rośliny przeznaczone do sadzenia, o których mowa w art. 36 lit. d), w stosownych przypadkach z kategoriami, o których mowa w ust. 4, i progami, o których mowa w ust. 5.

Wykaz ten obejmuje agrofagi i odpowiednie rośliny przeznaczone do sadzenia, określone w następujących aktach prawnych:

- a) załącznik II część A sekcja II do dyrektywy 2000/29/WE;

- b) punkty 3 i 6 załącznika I do dyrektywy Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych²⁴ i pkt 3 załącznika II do tej dyrektywy;
- c) załącznik do dyrektywy Komisji 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. określającej wykaz wskazujący warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin owocowych i rośliny owocowe przeznaczone do produkcji owoców, zgodnie z dyrektywą Rady 92/34/EWG²⁵;
- d) załącznik do dyrektywy Komisji 93/49/EWG z dnia 23 czerwca 1993 r. określającej wykazy wskazujące warunki, jakie mają zostać spełnione przez materiał rozmnożeniowy roślin ozdobnych oraz rośliny ozdobne, zgodnie z dyrektywą Rady 91/682/EWG²⁶;
- e) litera b) załącznika II do dyrektywy Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw²⁷;
- f) punkt 6 załącznika I do dyrektywy Rady 2002/56/WE²⁸ z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków i punkt B załącznika II do tej dyrektywy;
- g) punkt 4 załącznika I do dyrektywy Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych²⁹ oraz punkt 5 załącznika II do tej dyrektywy.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

3. Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy z oceny wynika, że agrofag niewymieniony w tym akcie spełnia warunki, o których mowa w art. 36, lub że agrofag wymieniony w tym akcie wykonawczym nie spełnia już jednego lub większej liczby tych warunków, lub gdy niezbędne są zmiany tego wykazu w odniesieniu do kategorii, o których mowa w ust. 4, lub progów, o których mowa w ust. 5.

Komisja udostępnia tę ocenę państwom członkowskim.

4. Jeżeli przepisy art. 36 lit. e) są spełnione tylko dla jednej lub większej liczby kategorii, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive material law*], wykaz, o którym mowa w ust. 1, określa te kategorie, z zaznaczeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 ma zastosowanie tylko do tych kategorii.

²⁴ Dz.U. L 125 z 11.7.1966, s. 2309.

²⁵ Dz.U. L 250 z 7.10.1993, s. 1.

²⁶ Dz.U. 250 z 7.10.1993, s. 9.

²⁷ Dz.U. 193 z 20.7.2002, s. 33.

²⁸ Dz.U. 193 z 20.7.2002, s. 60.

²⁹ Dz.U. 193 z 20.7.2002, s. 74.

5. Jeżeli przepisy art. 36 lit. e) są spełnione tylko wówczas, gdy występowanie danego agrofaga przekracza pewien próg, wykaz, o którym mowa w ust. 1, określa ten próg, z zaznaczeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 ma zastosowanie tylko powyżej tego progu.

Próg jest ustanawiany tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) środki wprowadzane przez podmioty zawodowe pozwalają na zapewnienie, aby występowanie tego agrofaga jakościowego dla UE na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia nie przekraczało tego progu; oraz
- b) możliwe jest zweryfikowanie, czy w partiach tych roślin przeznaczonych do sadzenia próg ten nie został przekroczony.

Zastosowanie mają zasady zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami określone w załączniku IV sekcja 2.

6. W przypadku zmian aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2, niezbędnych do dostosowania tego aktu wykonawczego z uwagi na zmiany w nazwie naukowej agrofaga, zastosowanie ma procedura doradcza, o której mowa w art. 99 ust. 2.

Wszystkie pozostałe zmiany aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3. Tę samą procedurę stosuje się do uchylecia lub zastąpienia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 38

Zmiana załącznika II sekcja 4

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik II sekcja 4 w sprawie kryteriów służących identyfikacji agrofagów, które kwalifikują się jako agrofagi jakościowe dla UE, w odniesieniu do kryteriów dotyczących tożsamości agrofaga, jego znaczenia, prawdopodobieństwa rozprzestrzeniania się oraz jego potencjalnych skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, z uwzględnieniem rozwoju wiedzy technicznej i naukowej.

Artykuł 39

Agrofagi jakościowe dla UE wykorzystywane do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli lub wystaw

Zakazu przewidzianego w art. 37 nie stosuje się do agrofagów jakościowych dla UE występujących na roślinach przeznaczonych do sadzenia i wykorzystywanych do celów naukowych, prób, selekcji odmianowych, hodowli lub wystaw.

Rozdział IV

Środki dotyczące roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

SEKCJA 1

ŚRODKI ODNOSZĄCE SIĘ DO CAŁEGO TERYTORIUM UNII

Artykuł 40

Zakaz wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terytorium Unii

1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający nazwy roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, zakazy i nazwy zainteresowanych państw trzecich, jak określono w części A załącznika III do dyrektywy 2000/29/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym tym aktem wykonawczym rośliny, produkty roślinne i przedmioty są identyfikowane odpowiednim kodem zgodnie z klasyfikacją w Nomenklaturze scalonej określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej³⁰ (zwanym dalej „kodem CN”).

2. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące lub wysyłane z państwa trzeciego stwarzają niedopuszczalny poziom ryzyka fitosanitarnego przez prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla UE, a ryzyka tego nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, Komisja, w stosownych przypadkach, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w celu włączenia do niego danych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz państw trzecich.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu ryzyka fitosanitarnego lub gdy stwarzają takie ryzyko, ale można je ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków zarządzania ryzykiem i dróg przenoszenia agrofagów kwarantannowych, Komisja, w stosownych przypadkach, zmienia ten akt wykonawczy.

Dopuszczalność poziomu ryzyka fitosanitarnego ocenia się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV sekcja 2 w sprawie zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami. W stosownych przypadkach dopuszczalność tego poziomu ryzyka fitosanitarnego ocenia się w odniesieniu do określonego państwa trzeciego lub większej liczby państw trzecich.

³⁰ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje te zmiany w drodze aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.

3. Roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, nie można wprowadzać na terytorium Unii z państwa trzeciego, którego dotyczy to umieszczenie w wykazie.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzenia na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem ust. 3.

Powiadamiane jest państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 41

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty podlegające wymogom szczególnym i równoważnym

1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający nazwy roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, wymogi oraz, w stosownych przypadkach, nazwy zainteresowanych państw trzecich, jak określono w części A załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym tym aktem wykonawczym rośliny, produkty roślinne i przedmioty są identyfikowane odpowiednim kodem CN.

2. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty stwarzają niedopuszczalny poziom ryzyka fitosanitarnego przez prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla UE, a ryzyko to można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków i zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w celu włączenia do niego danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów i stosowanych względem nich środków. Środki te i wymogi, o których mowa w ust. 1, są zwane dalej „wymogami szczególnymi”.

Środki te mogą przyjąć formę szczegółowych wymogów, przyjętych zgodnie z art. 42 ust. 1, w odniesieniu do wprowadzania na terytorium Unii poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, stanowiących odpowiednik szczególnych wymogów w odniesieniu do przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terytorium Unii (dalej: „wymogi równoważne”).

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają niedopuszczalnego poziomu ryzyka fitosanitarnego lub gdy stwarzają takie ryzyko i nie można go ograniczyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie szczególnych wymogów, Komisja zmienia ten akt wykonawczy.

Ocenia się dopuszczalność poziomu ryzyka fitosanitarnego i przyjmuje środki mające na celu ograniczenie tego ryzyka do dopuszczalnego poziomu, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV sekcja 2 w sprawie zasad zarządzania zagrożeniem związanym z agrofagami. W stosownych przypadkach ocenia się dopuszczalność tego poziomu ryzyka fitosanitarnego i przyjmuje środki w odniesieniu do określonego państwa trzeciego lub większej liczby państw trzecich lub ich części.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.

3. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Unii tylko wówczas, gdy zostały spełnione wymogi szczególne lub równoważne.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem ust. 3.

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 42

Ustanawianie wymogów równoważnych

1. Wymogi równoważne, o których mowa w art. 41 ust. 2 akapit drugi, są ustanawiane w drodze aktu wykonawczego na wniosek danego państwa trzeciego, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) dane państwo trzecie zapewnia, poprzez zastosowanie w ramach kontroli urzędowej jednego lub większej liczby określonych środków, poziom ochrony fitosanitarnej równoważny wymogom szczególnym przyjętym na podstawie art. 41 ust. 1 i 2 w odniesieniu do przemieszczania na terytorium Unii danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - b) dane państwo trzecie w sposób obiektywny wykaże Komisji, że określone środki, o których mowa w lit. a), pozwalają osiągnąć poziom ochrony fitosanitarnej, o którym mowa w tej literze.

2. W stosownych przypadkach Komisja bada w danym państwie trzecim, zgodnie z art. 119 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*], czy spełnione są przepisy lit. a) i b).
3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust.1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

Artykuł 43

Informacje udzielane podróżnym, klientom usług pocztowych i klientom internetowym

1. Państwa członkowskie i przewoźnicy międzynarodowi udostępniają pasażerom informacje dotyczące zakazów określonych na podstawie art. 40 ust. 3, wymogów określonych na podstawie art. 41 ust. 1 i 2 oraz zwolnień określonych na podstawie art. 70 ust. 2, w odniesieniu do wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terytorium Unii.

Informacji tych udziela się za pomocą plakatów lub broszur, które w stosownych przypadkach są udostępniane za pośrednictwem internetu.

Informacje udostępniane pasażerom w portach morskich i lotniczych mają postać plakatów.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego dotyczącego tych plakatów i broszur. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane klientom drogą pocztową i – przez podmioty zawodowe zaangażowane w sprzedaż za pośrednictwem umów zawieranych na odległość – za pośrednictwem internetu.
3. Państwa członkowskie co roku przedstawiają Komisji sprawozdanie zawierające podsumowanie informacji udzielanych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 44

Wyjątki od zakazów i wymogi dotyczące stref przygranicznych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 3 państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w przypadku gdy te rośliny, produkty roślinne i przedmioty spełniają następujące warunki:
 - a) są uprawiane lub produkowane na obszarach państw trzecich w pobliżu ich granicy z państwami członkowskimi (dalej: „strefy przygraniczne państw trzecich”);
 - b) są wprowadzane na obszar państw członkowskich bezpośrednio przez tę granicę (dalej: „strefy przygraniczne państw członkowskich”);
 - c) mają być przetwarzane w danych strefach przygranicznych państw członkowskich w sposób eliminujący wszelkie ryzyko fitosanitarne;

- d) nie stwarzają ryzyka dotyczącego rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych spowodowanego przemieszczaniem w strefie przygranicznej.

Te rośliny, produkty roślinne i przedmioty są przemieszczane wyłącznie do stref przygranicznych państw członkowskich i w tych strefach, tylko pod urzędową kontrolą właściwego organu.

- 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 98, określających:

- a) maksymalną szerokość stref przygranicznych państw trzecich i stref przygranicznych państw członkowskich odpowiednią dla określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
- b) maksymalną odległość, na którą mogą być przemieszczane dane rośliny, produkty roślinne i przedmioty w strefach przygranicznych państw trzecich i strefach przygranicznych państw członkowskich; oraz
- c) procedury dotyczące zezwalania na wprowadzanie do stref przygranicznych państw członkowskich i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w ust. 1.

Szerokość tych stref musi pozwalać na zapewnienie, aby wprowadzanie i przemieszczanie na terytorium Unii takich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów nie stwarzało ryzyka fitosanitarnego dla terytorium Unii lub jego części.

- 3. Komisja może ustanowić, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe warunki lub środki dotyczące wprowadzania do stref przygranicznych państw członkowskich poszczególnych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz dotyczące określonych państw trzecich, które podlegają przepisom niniejszego artykułu.

Akty te przyjmuje się zgodnie z sekcją 1 załącznika IV dotyczącą środków zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami kwarantannowymi i sekcją 2 tego załącznika dotyczącą zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami, biorąc pod uwagę rozwój nauki i techniki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się i, w stosownych przypadkach, uchyla lub zastępuje zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

- 4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzenia do stref przygranicznych, o których mowa w ust. 1 i 2, lub przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem tych ustępów.

Powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone do danej strefy przygranicznej.

Artykuł 45

Wyjątki od zakazów i wymogi dotyczące tranzytu fitosanitarnego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 3 państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz ich przewóz przez to terytorium do państwa trzeciego (dalej: „tranzyt fitosanitarny”) w przypadku gdy te rośliny, produkty roślinne i przedmioty spełniają następujące warunki:
 - a) jest do nich dołączone podpisane oświadczenie podmiotu zawodowego odpowiedzialnego za te rośliny, produkty roślinne i przedmioty, stwierdzające, że znajdują się one w tranzycie fitosanitarnym;
 - b) są zapakowane i przemieszczane w sposób eliminujący ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla UE podczas ich wprowadzania na i przewożenia przez terytorium Unii;
 - c) są wprowadzane na terytorium Unii, przewożone przez nie i niezwłocznie z niego wyprowadzane pod kontrolą urzędową danych właściwych organów.

Właściwy organ państwa członkowskiego, na którego obszarze te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane na terytorium Unii lub po raz pierwszy na nim przemieszczane, informuje właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich, przez których obszar te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być przemieszczane przed wyprowadzeniem z terytorium Unii.

2. Jeżeli stanowią tak akty przyjęte na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego artykułu.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających treść oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a).
4. Komisja może przyjąć, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzenia lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o którym mowa w ust. 1, z naruszeniem tego ustępu.

Powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 46

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty wykorzystywane do celów naukowych, prób, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 3 państwa członkowskie mogą, na wniosek, zezwolić na wprowadzanie i przemieszczanie na

swoim terytorium roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wykorzystywanych do celów naukowych, prób, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw, jeżeli spełnione są wszystkie następujące wymagania:

- a) przy nałożeniu odpowiednich ograniczeń obecność danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów nie stwarza niedopuszczalnego ryzyka rozprzestrzeniania się agrofaga kwarantannowego dla UE;
- b) miejsca składowania, w których mają być przechowywane te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i stacje kwarantanny, o których mowa w art. 56, w których mają być wykorzystywane, są odpowiednie;
- c) kwalifikacje naukowe i techniczne personelu, który ma prowadzić działania dotyczące tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, są odpowiednie.

2. Właściwy organ ocenia ryzyko rozprzestrzeniania się agrofaga kwarantannowego dla UE poprzez dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o którym mowa w ust. 1 lit. a), biorąc pod uwagę tożsamość, biologię i sposoby rozprzestrzeniania się danego agrofaga kwarantannowego dla UE, przewidywane działanie, oddziaływanie na środowisko oraz inne istotne czynniki odnoszące się do ryzyka, jakie stwarzają te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.

Ocena on miejsca składowania, w których mają być przechowywane te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz kwalifikacje naukowe i techniczne personelu, który ma prowadzić działania dotyczące roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. c).

Na podstawie tych ocen właściwy organ zezwala na wprowadzenie lub przemieszczanie tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Unii, jeżeli spełnione są wymogi określone w ust. 1.

3. W razie wydania zezwolenia musi ono obejmować wszystkie poniższe warunki:
 - a) dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty muszą być przechowywane w miejscach składowania uznanych za odpowiednie przez właściwe organy i określonych w zezwoleniu;
 - b) działania dotyczące tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów muszą być prowadzone w stacji kwarantanny wyznaczonej zgodnie z art. 56 przez właściwy organ i określonej w zezwoleniu;
 - c) działania dotyczące tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów muszą być prowadzone przez personel, którego kwalifikacje naukowe i techniczne zostały uznane za odpowiednie przez właściwy organ i określone w zezwoleniu;
 - d) zezwolenie jest dołączone do danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przy ich wprowadzaniu lub przemieszczaniu na terytorium Unii.
4. Zezwolenie ogranicza się do ilości odpowiedniej do przedmiotowych działań i nie przekracza pojemności wyznaczonej stacji kwarantanny.

Zawiera ono restrykcje konieczne do właściwego ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania się danych agrofagów kwarantannowych dla UE.

5. Właściwy organ monitoruje przestrzeganie warunków, o których mowa w ust. 3, oraz ograniczeń i restrykcji, o których mowa w ust. 4, i podejmuje konieczne działanie w przypadku nieprzestrzegania tych warunków, ograniczeń lub restrykcji.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających szczegółowe reguły odnoszące się do:
 - a) wymiany między państwami członkowskimi a Komisją informacji dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - b) ocen i zezwolenia, o których mowa w ust. 2; oraz
 - c) monitorowania zgodności, działania w przypadku niezgodności i jej zgłaszania, o których mowa w ust. 5.
7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzenia lub przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem przepisów ust. 1–4.

W stosownych przypadkach powiadomienia te obejmują również środki wprowadzone przez państwa członkowskie w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz informację o tym, czy dopuszczono ich wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Unii po wdrożeniu tych środków.

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Państwa członkowskie co roku przedstawiają Komisji sprawozdanie zawierające podsumowanie istotnych informacji o zezwoleniach udzielonych na podstawie ust. 1 i wynikach monitorowania, o którym mowa w ust. 5.

Artykuł 47

Środki tymczasowe dotyczące roślin przeznaczonych do sadzenia

1. Komisja może przyjąć, w drodze aktów wykonawczych, środki tymczasowe dotyczące wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii przeznaczonych do sadzenia roślin z państw trzecich, o ile spełnione są poniższe warunki:
 - a) brak jest doświadczenia fitosanitarnego w odniesieniu do handlu danymi roślinami przeznaczonymi do sadzenia pochodzącymi lub wysyłanymi z danego państwa trzeciego lub jest ono niewielkie;
 - b) nie przeprowadzono oceny dotyczącej ryzyka fitosanitarnego dla terytorium Unii w odniesieniu do tych roślin z danego państwa trzeciego przeznaczonych do sadzenia;

- c) dane rośliny przeznaczone do sadzenia mogą stwarzać ryzyko fitosanitarne, które nie jest powiązane lub którego nie można jeszcze powiązać z agrofagami kwarantannowymi dla UE wymienionymi w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2 i 3 lub agrofagami, w odniesieniu do których przyjęto środki na podstawie art. 29.

Te akty wykonawcze przyjmuje się i, w stosownych przypadkach, uchyla lub zastępuje zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

- 2. Środki tymczasowe, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane zgodnie z załącznikiem III w sprawie elementów służących identyfikacji roślin przeznaczonych do sadzenia, które stwarzają ryzyko fitosanitarne dla terytorium Unii, i sekcją 2 załącznika IV dotyczącą zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

Środki te przewidują jeden z poniższych elementów, zależnie od potrzeb w danym przypadku:

- a) intensywne pobieranie próbek, w miejscu wprowadzenia, z każdej partii roślin przeznaczonych do sadzenia wprowadzanych na terytorium Unii oraz przeprowadzanie testów tych próbek;
- b) jeżeli intensywne pobieranie i przeprowadzanie testów próbek przy wprowadzaniu na terytorium Unii danych roślin przeznaczonych do sadzenia nie pozwala wyeliminować ryzyka fitosanitarne – okres kwarantanny w celu potwierdzenia, że dane rośliny przeznaczone do sadzenia nie stwarzają ryzyka fitosanitarne;
- c) jeżeli intensywne pobieranie i przeprowadzanie testów próbek przy wprowadzaniu na terytorium Unii danych roślin przeznaczonych do sadzenia oraz okres kwarantanny nie pozwalają wyeliminować ryzyka fitosanitarne – zakaz wprowadzania tych roślin przeznaczonych do sadzenia na terytorium Unii.

- 3. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się maksymalnie przez dwa lata. Okres ten może zostać przedłużony raz, o maksymalnie dwa lata.
- 4. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.
- 5. Na zasadzie odstępstwa od środków przyjętych na podstawie ust. 1, w przypadku wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii roślin przeznaczonych do sadzenia wykorzystywanych do celów naukowych, prób, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw stosuje się art. 46.
- 6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach poddanych środkom, o których mowa w ust. 2 lit a) lub b).

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie, jeżeli po zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2 lit a) i b), wykryto agrofaga, który może stwarzać nowe ryzyko fitosanitarne.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach, w których udzielono odmowy wprowadzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub zakazano ich przemieszczania na terytorium Unii, ponieważ dane państwo członkowskie uznało, że naruszono zakaz, o którym mowa w ust. 2 lit. c). W stosownych przypadkach powiadomienia te obejmują środki wprowadzone przez państwa członkowskie w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na podstawie art. 64 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*].

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wysłane w celu wprowadzenia na terytorium Unii.

Artykuł 48

Zmiana załącznika III

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik III w sprawie elementów służących identyfikacji roślin przeznaczonych do sadzenia, które stwarzają ryzyko fitosanitarne dla terytorium Unii, w odniesieniu do cech i pochodzenia tych roślin, mając na względzie dostosowanie do rozwoju wiedzy technicznej i naukowej.

SEKCJA 2

ŚRODKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO STREF CHRONIONYCH

Artykuł 49

Zakaz wprowadzania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do stref chronionych

1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy obejmujący rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz zakazy i strefy chronione, jak określono w części B załącznika III do dyrektywy 2000/29/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym tym aktem wykonawczym rośliny, produkty roślinne i przedmioty są identyfikowane odpowiednim kodem CN.

2. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące spoza danej strefy chronionej stwarzają ryzyko fitosanitarne na niedopuszczalnym poziomie przez prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, a ryzyka tego nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV

sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków zarządzania ryzykiem i dróg przenoszenia agrofagów kwarantannowych, Komisja, w stosownych przypadkach, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w celu włączenia do niego danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz stref chronionych.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają ryzyka fitosanitarnego na niedopuszczalnym poziomie lub gdy stwarzają takie ryzyko, ale można je ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków zarządzania ryzykiem i dróg przenoszenia agrofagów kwarantannowych, Komisja zmienia ten akt wykonawczy.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Dopuszczalność poziomu ryzyka fitosanitarnego ocenia się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2 w sprawie zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

3. Roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, nie można wprowadzać do danej strefy chronionej z danego państwa trzeciego lub obszaru terytorium Unii.
4. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o wszelkich przypadkach wprowadzenia do danej strefy chronionej lub przemieszczania w niej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem zakazów przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone do danej strefy chronionej.

Artykuł 50

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty podlegające wymogom szczególnym dla stref chronionych

1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy obejmujący rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz dane strefy chronione i wymogi, jak określono w części B załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wykazie ustanowionym tym aktem wykonawczym rośliny, produkty roślinne i przedmioty są identyfikowane odpowiednim kodem CN.

2. W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przywożone spoza danej strefy chronionej stwarzają ryzyko fitosanitarne na niedopuszczalnym poziomie dla tej strefy chronionej przez prawdopodobieństwo, że są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, a ryzyko to można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu przez zastosowanie jednego lub większej liczby środków określonych w załączniku IV sekcja 1 pkt 2 i 3 w sprawie środków zarządzania ryzykiem i dróg przenoszenia agrofagów kwarantannowych, Komisja zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w celu włączenia do niego tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz środków, które mają być do nich zastosowane. Środki te i wymogi, o których mowa w ust. 1, są zwane dalej „wymogami szczególnymi dla stref chronionych”.

W przypadku gdy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie stwarzają ryzyka fitosanitarne na niedopuszczalnym poziomie dla danej strefy chronionej lub gdy stwarzają takie ryzyko i nie można go ograniczyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie wymogów szczególnych dla stref chronionych, Komisja zmienia ten akt wykonawczy.

Zmiany te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Ocenia się dopuszczalność poziomu ryzyka fitosanitarne i przyjmuje środki mające na celu ograniczenie tego ryzyka do dopuszczalnego poziomu, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2 w sprawie zasad zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby wymagającej działań w celu zareagowania na poważne ryzyko fitosanitarne Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 99 ust. 4.

3. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do danej strefy chronionej lub w niej przemieszczane tylko wówczas, gdy zostały spełnione wymogi szczególne dla stref chronionych.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o przypadkach wprowadzenia do danej strefy chronionej lub przemieszczania w niej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z naruszeniem środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

W stosownych przypadkach powiadamiane jest również państwo trzecie, z którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii.

Artykuł 51

Informacje udzielane podróżnym, klientom usług pocztowych i klientom internetowym w odniesieniu do stref chronionych

Artykuł 43 w sprawie informacji udzielanych podróżnym, klientom usług pocztowych i klientom internetowym ma odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do wprowadzania do stref chronionych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów z państw trzecich.

Artykuł 52

Wyjątki od zakazów i wymogów dotyczących stref przygranicznych w odniesieniu do stref chronionych

Artykuł 44 dotyczący wyjątków od zakazów i wymogów dotyczących stref przygranicznych ma zastosowanie do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wymienionych w wykazie na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2 w odniesieniu do stref chronionych graniczących ze strefami przygranicznymi państw trzecich.

Artykuł 53

Wyjątki od zakazów i wymogów dotyczących tranzytu fitosanitarnego w odniesieniu do stref chronionych

Artykuł 45 dotyczący wyjątków od zakazów i wymogów dotyczących tranzytu fitosanitarnego ma odpowiednie zastosowanie do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wymienionych w wykazie na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2 w odniesieniu do tranzytu fitosanitarnego przez strefy chronione.

Artykuł 54

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty wykorzystywane do celów naukowych, prób, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw w odniesieniu do stref chronionych

Na zasadzie odstępstwa od zakazów i wymogów przewidzianych w art. 49 ust. 3 i art. 50 ust. 3, art. 46 ma zastosowanie do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wymienionych w wykazie na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2 w odniesieniu do wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wykorzystywanych do celów naukowych, prób, selekcji odmianowej, hodowli lub wystaw.

SEKCJA 3

POZOSTAŁE ŚRODKI DOTYCZĄCE ROŚLIN, PRODUKTÓW ROŚLINNYCH I PRZEDMIOTÓW

Artykuł 55

Ogólne wymogi dotyczące opakowań i pojazdów

1. Materiały opakowaniowe wykorzystywane w opakowaniach roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 27 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1 i 2, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 2, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 1 i art. 50 ust. 1, wprowadzanych lub przemieszczanych na terytorium Unii muszą być wolne od agrofagów kwarantannowych dla UE.

Ma to zastosowanie również do pojazdów przewożących takie rośliny, produkty roślinne i przedmioty.

2. Materiały opakowaniowe, o których mowa w ust. 1, inne niż drewniane materiały opakowaniowe, przykrywają dane rośliny, produkty roślinne i przedmioty, tak aby podczas ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii nie zachodziło ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla UE.

Pojazdy, o których mowa w ust. 1, są, w odpowiednich przypadkach, zakryte lub zamknięte, tak aby podczas ich wjazdu lub przemieszczania na terytorium Unii nie zachodziło ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla UE.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się do stref chronionych również w odniesieniu do danych agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.

Artykuł 56

Wyznaczanie stacji kwarantanny

1. Państwa członkowskie wyznaczają na swoim terytorium stacje kwarantanny roślin, produktów roślinnych, przedmiotów i agrofagów lub zezwalają na korzystanie ze stacji kwarantanny wyznaczonych w innych państwach członkowskich, pod warunkiem że stacje te spełniają wymogi określone w ust. 2.

Właściwy organ może ponadto, na wniosek, wyznaczyć na stację kwarantanny inny obiekt, pod warunkiem że spełnia on wymogi określone w ust. 2.

2. Stacje kwarantanny spełniają następujące wymogi:
 - a) zapewniają fizyczne odizolowanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, które mają być poddane kwarantannie, i uniemożliwiają dostęp do nich lub ich usunięcie ze stacji bez zgody właściwego organu;
 - b) jeżeli działania prowadzone w stacjach kwarantanny dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, zapewniają one odpowiednie warunki wzrostu lub inkubacji sprzyjające rozwojowi na tych roślinach, produktach roślinnych i przedmiotach oznak i objawów agrofagów kwarantannowych;
 - c) posiadają powierzchnie z gładkiego i nieprzepuszczalnego materiału umożliwiającego skuteczne czyszczenie i dekontaminację;
 - d) posiadają powierzchnie odporne na niszczenie i na atak owadów i innych stawonogów;
 - e) posiadają systemy nawadniania, kanalizacji i wentylacji, które uniemożliwiają przenoszenie lub wydostawanie się agrofagów kwarantannowych;
 - f) posiadają systemy sterylizacji, dekontaminacji lub niszczenia porażonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpadów i sprzętu przed ich usunięciem ze stacji;
 - g) zapewniają odpowiednią odzież ochronną i ochraniacze na buty;

- h) w stosownych przypadkach posiadają systemy dekontaminacji personelu i odwiedzających przy opuszczaniu stacji;
 - i) dostępna jest definicja zadań tych stacji oraz warunków ich wykonywania;
 - j) dostępna jest wystarczająca liczba odpowiednio wykwalifikowanego, wyszkolonego i doświadczonego personelu.
3. Państwa członkowskie, na wniosek, przekazują wykaz stacji kwarantanny wyznaczonych na swoim terytorium Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 57

Funkcjonowanie stacji kwarantanny

1. Osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny monitoruje tę stację i jej bezpośrednie otoczenie pod kątem występowania agrofagów kwarantannowych.

W przypadku stwierdzenia występowania takiego agrofaga osoba odpowiedzialna za daną stację kwarantanny podejmuje odpowiednie działania. Powiadamia ona właściwy organ o wystąpieniu agrofaga i podjętych działaniach.

2. Osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny zapewnia noszenie odpowiedniej odzieży ochronnej i ochraniaczy na buty przez personel i odwiedzających oraz, w stosownych przypadkach, poddawanie tych osób dekontaminacji przy opuszczaniu stacji.
3. Osoba odpowiedzialna za stację kwarantanny prowadzi rejestr obejmujący następujące elementy:
- a) zatrudniony personel;
 - b) odwiedzający stację;
 - c) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wprowadzane na teren stacji i ją opuszczające;
 - d) miejsce pochodzenia takich roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - e) obserwacje dotyczące występowania agrofagów na takich roślinach, produktach roślinnych i przedmiotach.

Rejestr ten jest przechowywany przez trzy lata.

Artykuł 58

Nadzór nad stacjami kwarantanny i cofnięcie wyznaczenia

1. Właściwy organ organizuje audyty lub inspekcje stacji kwarantanny co najmniej raz do roku, aby sprawdzić, czy stacje te spełniają warunki, o których mowa w art. 56 ust. 2 i art. 57.

2. Właściwy organ niezwłocznie cofa wyznaczenie, o którym mowa w art. 56 ust. 1, jeżeli:
 - a) w następstwie audytu lub inspekcji okaże się, że stacja kwarantanny nie spełnia warunków, o których mowa w art. 56 ust. 2 lub art. 57;
 - b) osoba odpowiedzialna za tę stację kwarantanny nie podejmie właściwych i terminowych działań naprawczych.

Artykuł 59

Zwolnienie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów ze stacji kwarantanny

1. Rośliny, produkty roślinne i przedmioty opuszczają stacje kwarantanny, po udzieleniu zezwolenia przez właściwy organ, tylko wówczas, gdy potwierdzono, że są wolne od agrofagów kwarantannowych dla UE, lub, w stosownych przypadkach, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.
2. Właściwe organy mogą zezwolić na przemieszczanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów ze stacji kwarantanny do innych stacji kwarantanny lub innych miejsc tylko wówczas, gdy wprowadzane są środki mające na celu uniemożliwienie rozprzestrzeniania się na danym obszarze agrofagów kwarantannowych dla UE lub, w stosownych przypadkach, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych.

Artykuł 60

Wyprowadzanie poza terytorium Unii

1. Jeżeli przemieszczanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza terytorium Unii jest regulowane porozumieniem fitosanitarnym z państwem trzecim, przemieszczanie to musi być zgodne z tym porozumieniem
2. Jeżeli przemieszczanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza terytorium Unii nie jest regulowane porozumieniem fitosanitarnym z państwem trzecim, przemieszczanie to odbywa się zgodnie z przepisami fitosanitarnymi państwa trzeciego, do którego mają być przemieszczane te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.
3. Jeżeli przemieszczanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza terytorium Unii nie jest regulowane ani porozumieniem fitosanitarnym z państwem trzecim, ani przepisami fitosanitarnymi państwa trzeciego, do którego mają być przemieszczane te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, zastosowanie mają wymogi dotyczące przemieszczania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terytorium Unii określone w wykazie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i 2.

Wymogi te nie mają jednak zastosowania, jeżeli dotyczą agrofaga, który spełnia jeden z następujących warunków:

- a) jest uznany przez to państwo trzecie za występujący na jego terytorium i nie podlega kontrolom urzędowym;

- b) można zasadnie przypuszczać, że nie zalicza się do agrofagów kwarantannowych w odniesieniu do terytorium tego państwa trzeciego.

Rozdział V

Rejestracja podmiotów zawodowych i identyfikowalność

Artykuł 61

Urzędowy rejestr podmiotów zawodowych

1. Właściwy organ prowadzi i aktualizuje rejestr obejmujący podmioty zawodowe, które prowadzą na terytorium danego państwa członkowskiego działalność wymienioną w akapicie drugim i których dotyczy jedna z następujących liter:
 - a) są podmiotami zawodowymi, których działalność dotyczy roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów objętych aktem wykonawczym, o którym mowa w art. 27 ust. 1, 2 lub 3, art. 29 ust. 1, 2 lub 3, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 lub 2, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 1 lub art. 50 ust. 1, lub podlegających przepisom art. 43 ust. 1 lub 2, art. 44 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 51, art. 52 lub art. 53;
 - b) są podmiotami zawodowymi w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive material law].

Niniejszy ustęp ma zastosowanie do następujących rodzajów działalności:

- a) sadzenie;
- b) uprawa;
- c) produkcja;
- d) wprowadzanie na terytorium Unii;
- e) przemieszczanie na terytorium Unii;
- f) wyprowadzanie poza terytorium Unii;
- g) produkcja lub udostępnianie na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr .../....; [*Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive material law*];
- h) sprzedaż w drodze umów zawieranych na odległość.

Rejestr ten jest dalej zwany „rejestrem”. Podmioty zawodowe wpisane do rejestru na podstawie akapitu pierwszego lit. a) i b) są zwane „zarejestrowanymi podmiotami”.

2. Podmiot zawodowy może być wpisany do rejestru danego właściwego organu więcej niż jeden raz, pod warunkiem że każda rejestracja wiąże się z innymi terenami, magazynami zbiorczymi i centrami wysyłkowymi, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. d). Do każdej z tych rejestracji ma zastosowanie procedura określona w art. 62.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do podmiotu zawodowego objętego co najmniej jedną z poniższych liter:
- a) podmiot, który dostarcza użytkownikom ostatecznym wyłącznie niewielkie – w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów – ilości danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w inny sposób niż w drodze umów zawieranych na odległość;
 - b) działalność zawodowa podmiotu dotycząca roślin, produktów roślinnych i przedmiotów ogranicza się do transportu takich roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w imieniu innego podmiotu zawodowego;
 - c) działalność zawodowa podmiotu dotyczy wyłącznie transportu przedmiotów wszelkiego rodzaju z wykorzystaniem drewnianych materiałów opakowaniowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających jeden lub więcej poniższych elementów:

- a) dalsze kategorie podmiotów zawodowych zwolnionych ze stosowania ust. 1, jeżeli rejestracja ta stanowiłaby dla nich nieproporcjonalne obciążenie administracyjne w stosunku do ryzyka fitosanitarnego związanego z ich działalnością zawodową;
- b) poszczególne wymogi dotyczące rejestracji pewnych kategorii podmiotów zawodowych;
- c) maksymalną wartość liczbową dla niewielkich ilości poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Artykuł 62

Procedura rejestracji

1. Podmioty zawodowe objęte zakresem art. 61 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) lub b) przedkładają właściwym organom wniosek o wpisanie do rejestru.
2. Wniosek ten obejmuje następujące elementy:
 - a) nazwę (imię i nazwisko), adres i dane kontaktowe podmiotu zawodowego;
 - b) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia przez podmiot zawodowy każdego z rodzajów działalności wymienionych w art. 61 ust. 1 dotyczących roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - c) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia przez podmiot zawodowy każdego z następujących rodzajów działalności:
 - (i) wydawanie paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, na podstawie art. 79 ust. 1;

- (ii) umieszczanie na drewnianych materiałach opakowaniowych znaku, o którym mowa w art. 91 ust. 1;
 - (iii) wydawanie innych poświadczeń, o których mowa w art. 93 ust. 1;
 - (iv) wydawanie etykiet urzędowych dla materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive material];
- d) adres terenów, magazynów zbiorczych i centrów wysyłkowych wykorzystywanych przez podmiot zawodowy w danym państwie członkowskim do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 61 ust. 1, do celów rejestracji;
- e) rodzaje i gatunki roślin i produktów roślinnych oraz, w stosownych przypadkach, charakter przedmiotów, których dotyczy działalność podmiotu zawodowego.
3. Właściwe organy dokonują rejestracji podmiotu zawodowego, jeżeli wniosek o rejestrację zawiera elementy określone w ust. 2.
4. Zarejestrowane podmioty zawodowe w stosownych przypadkach składają wniosek o aktualizację danych, o których mowa w ust. 2 lit. a), d) i e), i oświadczeń, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c).
5. Jeżeli właściwy organ poweźmie wiadomość, że zarejestrowany podmiot nie prowadzi już działalności wymienionej w art. 61 ust. 1 lub że podmiot ten przedłożył wniosek niespełniający już wymogów określonych w ust. 2, zwraca się do tego podmiotu o spełnienie tych wymogów natychmiast lub w określonym terminie.

Jeżeli zarejestrowany podmiot nie spełni tych wymogów w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, organ ten cofa rejestrację tego podmiotu.

Artykuł 63 **Zawartość rejestru**

Rejestr zawiera elementy określone w art. 62 ust. 2 lit. a), b), d) i e) oraz następujące elementy:

- a) urzędowy numer rejestracyjny;
- b) dwuliterowy kod państwa członkowskiego, w którym podmiot zawodowy jest zarejestrowany, określony w normie ISO 3166-1 alfa-2³¹;
- c) zaznaczenie, czy podmiot zawodowy posiada zezwolenie na prowadzenie każdego z rodzajów działalności wymienionych w art. 62 ust. 2 lit. c).

³¹ ISO 3166-1:2006, Kody nazw krajów i ich jednostek administracyjnych – część 1: Kody krajów. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, Genewa.

Artykuł 64

Dostępność informacji z urzędowych rejestrów

1. Państwo członkowskie prowadzące rejestr udostępnia, na wniosek, zawarte w nim informacje pozostałym państwom członkowskim lub Komisji.
2. Państwo członkowskie prowadzące rejestr udostępnia podmiotom zawodowym, na wniosek, informacje, o których mowa w art. 63, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. d) i e).

Artykuł 65

Identyfikowalność

1. Podmiot zawodowy, któremu dostarczane są rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające zakazom, wymogom lub warunkom na podstawie art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 2, art. 44 ust. 1 i 3, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 1 i 2, art. 50 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53 i art. 54 prowadzi rejestr dla każdej dostarczonej rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu, tak by mógł zidentyfikować dostarczające je podmioty zawodowe.
2. Podmiot zawodowy dostarczający rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające zakazom, wymogom lub warunkom na podstawie art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 2, art. 44 ust. 1 i 3, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 1 i 2, art. 50 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53 i art. 54 prowadzi rejestr dla każdej dostarczonej rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu, tak by mógł zidentyfikować podmioty zawodowe, którym je dostarczył.
3. Podmioty zawodowe prowadzą rejestr, o którym mowa w ust. 1 i 2, przez trzy lata od momentu, w którym dostarczono im dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub od momentu, kiedy je dostarczyły.
4. Na wniosek przekazują właściwym organom informacje zawarte w rejestrach, o których mowa w ust. 1 i 2.
5. Ust. 1–4 nie mają zastosowania do podmiotów zawodowych, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. b).

Artykuł 66

Przemieszczanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie terenów podmiotu zawodowego

1. Podmioty zawodowe dysponują systemami i procedurami identyfikowalności umożliwiającymi zidentyfikowanie przemieszczeń roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie swoich terenów.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do podmiotów zawodowych, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. b).

2. Informacje uzyskane za pomocą systemów i procedur, o których mowa w ust. 1, dotyczące przemieszczeń roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie tych terenów, są udostępniane właściwemu organowi na wniosek.

Rozdział VI

Certyfikacja roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

SEKCJA 1

ŚWIADECTWA FITOSANITARNE WYMAGANE DO WPROWADZANIA ROŚLIN, PRODUKTÓW ROŚLINNYCH I PRZEDMIOTÓW NA TERYTORIUM UNII

Artykuł 67

Świadectwo fitosanitarne dla wprowadzenia na terytorium Unii

1. Świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych na terytorium Unii jest wydanym przez państwo trzecie dokumentem, który spełnia warunki art. 71, posiada treść określoną w załączniku V część A lub, w stosownych przypadkach, załączniku V część B, i poświadcza, że dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wszystkie następujące wymogi:
 - a) są wolne od agrofagów kwarantannowych dla UE;
 - b) są zgodne z przepisami art. 37 ust. 1 dotyczącymi występowania agrofagów jakościowych dla UE na roślinach przeznaczonych do sadzenia;
 - c) spełniają wymogi, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2;
 - d) w stosownych przypadkach są zgodne z regułami przyjętymi na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1.
2. W stosownych przypadkach świadectwo fitosanitarne określa, w rubryce „Deklaracja dodatkowa” i zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 41 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2, który konkretny wymóg jest spełniany, jeżeli istnieje wybór spośród kilku wariantów. Określenie to obejmuje odniesienie do danego wariantu przewidzianego w tych aktach.
3. W stosownych przypadkach świadectwo fitosanitarne stanowi, że dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są zgodne ze środkami fitosanitarnymi uznanymi za równoważne, na podstawie art. 42, wymogom aktu wykonawczego przyjętego na podstawie art. 41 ust. 2.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik V części A i B w celu dostosowania ich do rozwoju nauki i techniki i rozwoju norm międzynarodowych.

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne

1. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których wprowadzanie na terytorium Unii wymaga świadectwa fitosanitarnego.

Wykaz ten obejmuje:

- a) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt I do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) rośliny, produkty roślinne i przedmioty, dla których przyjęto wymogi na podstawie art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1, dotyczące ich wprowadzania na terytorium Unii;
- c) nasiona wymienione w wykazie na podstawie art. 37 ust. 2;
- d) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w wykazie na podstawie art. 41 ust. 1 i 2.

Litery a)–d) nie mają jednak zastosowania, jeżeli akt przyjęty na podstawie art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1 lub art. 41 ust. 1 i 2 zawiera wymóg przedłożenia dowodu zgodności w postaci znaku urzędowego, o którym mowa w art. 91 ust. 1, lub innego urzędowego poświadczenia, o którym mowa w art. 93 ust. 1.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:
 - a) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie spełniają wymogów ust. 1 lit. b), c) ani d);
 - b) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie wykonawczym spełniają wymogi ust. 1 lit. b), c) lub d);

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

3. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV sekcja 2, jeżeli zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla UE lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w tym akcie.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających art. 44, 45, 46 i 70.

Artykuł 69

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty, dla których wymagane są świadectwa fitosanitarne w celu wprowadzenia do strefy chronionej

1. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz odpowiednich państw trzecich pochodzenia lub wysyłki, w przypadku których, poza przypadkami, o których mowa w art. 68 ust. 1, 2 i 3, wymagane jest świadectwo fitosanitarne w celu ich wprowadzenia z tych państw trzecich do pewnych stref chronionych.

Wykaz ten obejmuje:

- a) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część B pkt II do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w wykazie na podstawie art. 50 ust. 1 lub 2.

Litery a) i b) nie mają jednak zastosowania, jeżeli akt przyjęty na podstawie art. 50 ust. 1 lub 2 zawiera wymóg przedłożenia dowodu zgodności w postaci znaku urzędowego, o którym mowa w art. 91 ust. 1, lub innego urzędowego poświadczenia, o którym mowa w art. 93 ust. 1.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:
- a) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie spełniają wymogów ust. 1 lit. b);
 - b) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie spełniają wymogi ust. 1 lit. b);

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

3. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV sekcja 2, jeżeli zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w tym akcie.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 świadectwo fitosanitarne nie jest wymagane dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających art. 52, 53, 54 i 70.

Artykuł 70

Wyjątki dotyczące bagażu podróżnych, klientów usług pocztowych i klientów internetowych

1. Niewielkie ilości poszczególnych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów z państwa trzeciego mogą być zwolnione z wymogu dotyczącego świadectwa sanitarnego określonego w art. 68 ust. 1 i art. 69 ust. 1, jeśli spełniają wszystkie następujące warunki:
 - a) są wprowadzane na terytorium Unii w bagażu osobistym podróżnych, jako przesyłki wysyłane po sprzedaży w drodze umów zawieranych na odległość użytkownikom ostatecznym (dalej: „klienci internetowi”) lub jako przesyłki dostarczane użytkownikom ostatecznym za pośrednictwem usług pocztowych;
 - b) nie mają być stosowane do celów zawodowych ani handlowych;
 - c) są wymienione w wykazie na podstawie ust. 2.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do roślin przeznaczonych do sadzenia innych niż nasiona.

2. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz danych państw trzecich, a także, w stosownych przypadkach, maksymalną ilość danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów będących przedmiotem zwolnienia na podstawie tego ustępu oraz, w stosownych przypadkach, co najmniej jeden ze środków zarządzania ryzykiem ustanowionych w załączniku IV sekcja 1.

Wykaz i określoną ilość maksymalną oraz, w stosownych przypadkach, środki zarządzania ryzykiem, ustala się na podstawie ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez małe ilości tych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV sekcja 2.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 71

Warunki, które musi spełniać świadectwo fitosanitarne

1. Właściwy organ przyjmuje świadectwa fitosanitarne dołączone do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być wprowadzane z państwa trzeciego, tylko wówczas, gdy ich treść jest zgodna z załącznikiem V część A. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być wprowadzane z państwa trzeciego, z którego nie pochodzą, właściwy organ przyjmuje tylko świadectwa fitosanitarne zgodne z załącznikiem V część B.

Właściwy organ nie przyjmuje świadectwa fitosanitarnego, jeżeli deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 67 ust. 2, w stosownych przypadkach, nie została złożona lub jest niepoprawna oraz gdy, w stosownych przypadkach, nie złożono świadectwa, o którym mowa w art. 67 ust. 3.

2. Właściwy organ przyjmuje świadectwo fitosanitarne tylko wówczas, gdy spełnia ono następujące wymogi:
 - a) zostało wydane w przynajmniej jednym języku urzędowym Unii;
 - b) jest adresowane do Unii lub jednego z jej państw członkowskich;
 - c) zostało wydane nie wcześniej niż na 14 dni przed datą opuszczenia przez rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nim objęte państwa trzeciego, w którym zostało wydane.
3. W przypadku państwa trzeciego będącego stroną IPPC właściwy organ przyjmuje jedynie świadectwa fitosanitarne wydane przez krajową organizację urzędową ds. ochrony roślin tego państwa trzeciego lub, na jej odpowiedzialność, przez urzędnika posiadającego kwalifikacje techniczne i należycie upoważnionego przez krajową organizację urzędową ds. ochrony roślin.
4. W przypadku państwa trzeciego niebędącego stroną IPPC właściwy organ przyjmuje jedynie świadectwa fitosanitarne wydane przez organy właściwe zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa członkowskiego i zgłoszone Komisji. Komisja informuje państwa członkowskie i podmioty za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, na podstawie art. 131 lit. a) rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*], o otrzymanych powiadomieniach.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 uzupełniających warunki akceptacji, o których mowa w akapicie pierwszym, aby zapewnić wiarygodność świadectw.
5. Elektroniczne świadectwa fitosanitarne są akceptowane tylko wówczas, gdy są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*], lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 72

Unieważnienie świadectwa fitosanitarnego

1. Jeżeli świadectwo fitosanitarne zostało wydane zgodnie z art. 67 ust. 1, 2 i 3, a dany właściwy organ uzna, że warunki, o których mowa w art. 71, nie zostały spełnione, unieważnia to świadectwo fitosanitarne i zapewnia, aby nie było ono już dołączane do danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów. W takim przypadku właściwy organ wprowadza w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jeden ze środków określonych w art. 64 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*].

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o świadectwach fitosanitarnych unieważnionych na podstawie ust. 1.

Powiadamiane jest również państwo członkowskie, które wydało to świadectwo fitosanitarne.

SEKCJA 2

PASZPORTY ROŚLIN WYMAGANE DO PRZEMIESZCZANIA ROŚLIN, PRODUKTÓW ROŚLINNYCH I PRZEDMIOTÓW NA TERYTORIUM UNII

Artykuł 73

Paszporty roślin

Paszport roślin jest urzędową etykietą dla przemieszczania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w Unii, oraz, w stosownych przypadkach, do stref chronionych i w ich obrębie, potwierdzającą zgodność z wszystkimi wymogami określonymi w art. 80 i, w przypadku przemieszczania do stref chronionych, art. 81, posiadającą treść i format określone w art. 78.

Artykuł 74

Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których przemieszczanie na terytorium Unii wymaga paszportu roślin

1. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których przemieszczanie na terytorium Unii wymaga paszportu roślin.

Wykaz ten obejmuje:

- a) wszystkie rośliny przeznaczone do sadzenia inne niż nasiona;
- b) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w załączniku V część A pkt I do dyrektywy 2000/29/WE;
- c) rośliny, produkty roślinne i przedmioty, dla których przyjęto wymogi na podstawie art. 27 ust. 1, 2 lub 3, lub art. 29 ust. 1, 2 lub 3, dotyczące ich przemieszczania na terytorium Unii;
- d) nasiona wymienione w wykazie na podstawie art. 37 ust. 2;
- e) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w wykazie na podstawie art. 41 ust. 1 i 2.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

2. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- a) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie wykonawczym spełniają wymogi ust. 1 lit. c), d) lub e);
- b) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie spełniają wymogów ust. 1 lit. c), d) lub e).

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

- 3. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku IV sekcja 2, jeżeli zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami agrofaga kwarantannowego dla UE lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w tym akcie.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

- 4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 paszport roślin nie jest wymagany dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających art. 44, 45, 46 i 70.

Artykuł 75

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie w nich wymaga paszportu roślin

- 1. Komisja, w drodze aktu wykonawczego, ustanawia wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do pewnych stref chronionych wymaga paszportu roślin.

Wykaz ten obejmuje:

- a) rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w wykazie w załączniku V część A pkt II do dyrektywy 2000/29/WE;
- b) inne rośliny, produkty roślinne i przedmioty wymienione w wykazie na podstawie art. 50 ust. 2.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

- 2. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- a) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie spełniają wymogi ust. 1 lit. b);
- b) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w tym akcie wykonawczym nie spełniają wymogów ust. 1 lit. a) lub b).

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 99 ust. 2.

3. Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, zmienić akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami załącznika IV sekcja 2, jeżeli zachodzi ryzyko, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niewymienione w tym akcie są żywicielami danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej lub gdy ryzyko to nie zachodzi już w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wymienionych w tym akcie.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 paszport roślin nie jest wymagany dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających art. 52, 53, 54 i 70.

Artykuł 76

Wyjątek dotyczący użytkowników ostatecznych

Paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania niewielkich – w odniesieniu do danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów – ilości danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów do użytkowników ostatecznych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających maksymalną wartość liczbową dla niewielkich ilości poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Artykuł 77

Wyjątki dotyczące przemieszczania w obrębie terenów i pomiędzy terenami podmiotu zawodowego

Paszport roślin nie jest wymagany w przypadku przemieszczania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w obrębie terenów i pomiędzy terenami tego samego podmiotu zawodowego.

Artykuł 78

Treść i format paszportu roślin

1. Paszport roślin ma formę wyraźnie widocznej etykiety, wydrukowanej na dowolnym odpowiednim podłożu, pod warunkiem że paszport roślin jest wyodrębniony od ewentualnych innych informacji lub etykiet umieszczonych na tym podłożu.

Paszport roślin musi być czytelny i nieusuwalny.

2. Paszport roślin dla przemieszczania na terytorium Unii zawiera elementy określone w załączniku VI część A.

Paszport roślin dla wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w niej zawiera elementy określone w załączniku VI część B.

3. W przypadku roślin przeznaczonych do sadzenia produkowanych lub udostępnianych na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr .../....
[Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive

material law] jako materiał kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany w rozumieniu art. 10 tego rozporządzenia paszport roślin jest włączany, w wyraźnie widocznej postaci, do etykiety urzędowej sporządzanej zgodnie z art. 22 tego rozporządzenia, lub, w stosownych przypadkach, do certyfikatu sporządzanego zgodnie z art. 122 ust. 1 tego rozporządzenia.

W przypadku gdy zastosowanie ma niniejszy ustęp, paszport roślin dla przemieszczania na terytorium Unii zawiera elementy określone w załączniku VI część C.

W przypadku gdy zastosowanie ma niniejszy ustęp, paszport roślin do celów wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w niej zawiera elementy określone w załączniku VI część D.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik VI części A, B, C i D w celu ich dostosowania, w stosownych przypadkach, do rozwoju nauki i techniki.
5. W ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu paszportu roślin dla przemieszczania na terytorium Unii i paszportu roślin dla wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w niej, w odniesieniu do paszportów roślin, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy i drugi i w ust. 3 akapit drugi i trzeci. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

Jeżeli wymaga tego charakter poszczególnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, mogą być dla nich określone szczegółowe specyfikacje dotyczące wielkości.

Artykuł 79

Wydawanie paszportów roślin przez upoważnione podmioty zawodowe i właściwe organy

1. Paszporty roślin są wydawane przez zarejestrowane podmioty upoważnione przez właściwe organy zgodnie z art. 84 do wydawania paszportów roślin, zwane dalej „podmiotami upoważnionymi”, pod nadzorem właściwych organów.

Podmioty upoważnione wydają paszporty roślin tylko dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, za które odpowiadają.
2. Paszporty roślin mogą być jednak wydawane przez właściwe organy, jeżeli zwróci się o to zarejestrowany podmiot.
3. Podmioty upoważnione wydają paszporty roślin tylko na terenach, w magazynach zbiorczych i centrach wysyłkowych, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. d).

Artykuł 80

Wymogi materialne dotyczące paszportu roślin dla przemieszczania na terytorium Unii

Paszport roślin dla przemieszczania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jest wydawany tylko wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

- a) są wolne od agrofagów kwarantannowych dla UE;
- b) są zgodne z przepisami art. 37 ust. 1 dotyczącymi występowania agrofagów jakościowych dla UE na roślinach przeznaczonych do sadzenia;
- c) spełniają wymogi, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2;
- d) w stosownych przypadkach są zgodne z regułami przyjętymi na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 i 2; oraz
- e) w stosownych przypadkach są zgodne ze środkami przyjętymi przez właściwe organy w celu zwalczania agrofagów kwarantannowych dla UE na podstawie art. 16 ust. 1 i w celu zwalczania agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla UE na podstawie art. 28 ust. 1.

Artykuł 81

Wymogi materialne dotyczące paszportu roślin dla wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w niej

1. Paszport roślin dla wprowadzania do strefy chronionej i przemieszczania w niej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jest wydawany tylko wówczas, gdy spełniają one wszystkie wymogi określone w art. 80 oraz następujące wymogi:
 - b) są wolne od danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej; oraz
 - c) spełniają wymogi, o których mowa w art. 50 ust. 1 i 2.
2. Jeżeli zastosowanie ma art. 33 ust. 2, paszport roślin, o którym mowa w ust. 1, nie jest wydawany.

Artykuł 82

Badania do paszportów roślin

1. Paszport roślin może zostać wydany tylko dla roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w przypadku których drobiazgowo badanie zgodnie z ust. 2, 3, i 4 wykazało, że spełniają one wymogi art. 80 i, w stosownych przypadkach, art. 81.

Rośliny, produkty roślinne i przedmioty mogą być badane pojedynczo albo z wykorzystaniem reprezentatywnych próbek. Badanie obejmuje również materiały opakowaniowe danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.
2. Badanie jest przeprowadzane przez podmiot upoważniony lub, w stosownych przypadkach, na mocy art. 79 ust. 2, przez właściwe organy.
3. Badanie spełnia następujące warunki:

- a) jest przeprowadzane często, w odpowiednich terminach i z uwzględnieniem istniejącego ryzyka;
- b) jest przeprowadzane na terenach, w magazynach zbiorczych i centrach wysyłkowych, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. d); oraz
- c) jest dokonywane poprzez oględziny i, w przypadku podejrzenia wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla UE lub, w przypadku strefy chronionej, danego agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej, pobieranie próbek i przeprowadzanie testów.

Badanie to odbywa się bez uszczerbku dla określonych wymogów w zakresie badania lub określonych środków przyjętych zgodnie z art. 27 ust. 1, 2 lub 3, art. 29 ust. 1, 2 lub 3, art. 41 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających szczegółowe środki dotyczące oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz częstotliwości i terminów badań, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w odniesieniu do określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, w oparciu o konkretne ryzyko fitosanitarne, jakie mogą stwarzać. Badania te dotyczą, w stosownych przypadkach, pewnych roślin przeznaczonych do sadzenia należących do kategorii, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../... (*Office of Publications, please insert number of Regulation on the production and making available on the market of plant reproductive material*), oraz, w stosownych przypadkach, są przeprowadzane w odniesieniu do elementów, o których mowa w części D załącznika II do tego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja przyjmie taki akt wykonawczy w odniesieniu do określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, a rośliny te są objęte systemami kwalifikacji na podstawie art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on the production and making available on the market of plant reproductive material*], odpowiednie badania łączy się w jeden system certyfikacji.

Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia wiedzę techniczną i naukową oraz rozwój w tej dziedzinie.

Artykuł 83

Umieszczanie paszportów roślin

Paszporty roślin są umieszczane przez podmioty upoważnione, lub, w stosownych przypadkach na mocy art. 79 ust. 2, przez właściwe organy, na każdej partii danych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przed ich przemieszczeniem na terytorium Unii na podstawie art. 74 lub do strefy chronionej bądź wewnątrz niej na podstawie art. 75. Jeżeli takie rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane w opakowaniu, wiązce lub pojemniku, paszport roślin jest umieszczany na takim opakowaniu, wiązce lub pojemniku.

Artykuł 84

Upoważnienie podmiotów zawodowych do wydawania paszportów roślin

1. Właściwy organ udziela podmiotowi zawodowemu upoważnienia do wydawania paszportów roślin (zwanego dalej „upoważnieniem do wydawania paszportów roślin”), jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:
 - a) posiada wiedzę niezbędną do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 82, dotyczących agrofagów kwarantannowych dla UE, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych i agrofagów jakościowych dla UE, które mogą atakować dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, oraz dotyczących oznak występowania tych agrofagów i powodowanych przez nie objawów, środków zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się tych agrofagów oraz ich zwalczania;
 - b) dysponuje systemami i procedurami umożliwiającymi mu wypełnienie jego obowiązków dotyczących identyfikowalności na podstawie art. 65 i 66.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających wymogi w zakresie kwalifikacji, które podmioty zawodowe muszą spełnić, aby dotrzymać warunków przewidzianych w ust. 1 lit. a).

Artykuł 85

Obowiązki podmiotów upoważnionych

1. Jeżeli podmiot upoważniony zamierza wydać paszport roślin, identyfikuje i monitoruje elementy swojego procesu produkcji oraz punkty dotyczące przemieszczania roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przez ten podmiot, krytyczne dla zgodności z przepisami przyjętymi na podstawie art. 27 ust. 1, 2 i 3, art. 29 ust. 1, 2 i 3, art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 3, art. 80 i art. 82 oraz, w stosownych przypadkach, art. 33 ust. 2, art. 50 ust. 3 i art. 81.

Prowadzi on dokumentację dotyczącą identyfikacji i monitorowania tych punktów.

2. Podmiot upoważniony, o którym mowa w ust. 1, zapewnia odpowiednie szkolenia swojemu personelowi zaangażowanemu w badania, o których mowa w art. 82, tak by posiadał on wiedzę niezbędną do przeprowadzania tych badań.

Artykuł 86

Plany zarządzania ryzykiem fitosanitarnym

1. Właściwy organ może zatwierdzać, w stosownych przypadkach, plany podmiotów upoważnionych dotyczące zarządzania ryzykiem fitosanitarnym, określające środki wdrożone przez te podmioty w celu wypełnienia obowiązków określonych w art. 85 ust. 1.
2. Plan zarządzania ryzykiem fitosanitarnym obejmuje, w stosownych przypadkach w formie instrukcji obsługi, przynajmniej następujące informacje:

- a) informacje wymagane na mocy art. 62 ust. 2 dotyczące rejestracji podmiotu upoważnionego;
 - b) informacje wymagane na mocy art. 65 ust. 3 i art. 66 ust. 1 dotyczące identyfikowalności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - c) opis procesów produkcji podmiotu upoważnionego i jego działań w odniesieniu do przemieszczania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;
 - d) analizę punktów krytycznych, o których mowa w art. 85 ust. 1, oraz środków wprowadzonych przez podmiot upoważniony w celu ograniczenia ryzyka fitosanitarnego związanego z tymi punktami;
 - e) obowiązujące procedury i działania przewidziane w razie podejrzenia lub stwierdzenia agrofagów kwarantannowych, odnotowanie tego podejrzenia lub stwierdzenia i podjętych działań;
 - f) role i obowiązki personelu zaangażowanego w powiadamianie, o którym mowa w art. 9 ust. 1, badania, o których mowa w art. 82 ust. 1, i wydawanie paszportów roślin na podstawie art. 79 ust. 1, art. 88 ust. 1 i 2 i art. 89;
 - g) szkolenie zapewniane personelowi, o którym mowa w lit. f).
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających elementy, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 87

Cofnięcie upoważnienia

1. Jeżeli właściwy organ poweźmie wiadomość, że podmiot upoważniony nie spełnia wymogów art. 82 ust. 1, 2, 3 lub 4 lub art. 84 ust. 1, lub że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, dla których ten podmiot zawodowy wydał paszport roślin, nie są zgodne z art. 80 lub, w stosownych przypadkach, art. 81, organ ten niezwłocznie wprowadza środki niezbędne, aby nie dopuścić do utrzymywania się niezgodności z tymi przepisami.
2. Jeżeli właściwy organ wprowadził środki zgodnie z ust. 1, inne niż cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin, a niezgodność się utrzymuje, organ ten niezwłocznie cofa to upoważnienie.

Artykuł 88

Zastąpienie paszportu roślin

1. Podmiot upoważniony, który otrzymał partię roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których wydano paszport roślin, lub właściwy organ działający na wniosek podmiotu zawodowego, może wydać nowy paszport roślin dla tej partii, zastępujący paszport wydany pierwotnie dla tej partii, pod warunkiem że spełnione są warunki ust. 3.

2. Jeżeli partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których wydano paszport roślin, jest dzielona na dwie lub więcej partii, podmiot upoważniony odpowiedzialny za te nowe partie lub właściwy organ działający na wniosek podmiotu zawodowego wydaje paszport roślin dla każdej nowej partii będącej skutkiem podziału, pod warunkiem że spełnione są warunki ust. 3. Paszporty te zastępują paszport roślin wydany dla pierwotnej partii.

Jeżeli dwie partie, dla których wydano paszporty roślin, są łączone w jedną partię, podmiot upoważniony odpowiedzialny za tę nową partię lub właściwy organ działający na wniosek podmiotu zawodowego wydają paszport roślin dla tej partii. Paszport ten zastępuje paszporty roślin wydane dla pierwotnych partii, pod warunkiem że spełnione są warunki ust. 3

3. Paszporty roślin, jak przewidziano w ust. 1 i 2, mogą być wydawane tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) zagwarantowana jest tożsamość danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów; oraz
 - b) dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nadal spełniają wymogi, o których mowa w art. 80 i 81.
4. W przypadku paszportu roślin wydanego na podstawie ust. 1 lub 2 nie jest wymagane badanie, o którym mowa w art. 82 ust. 1.
5. Po zastąpieniu paszportu roślin, o którym mowa w ust. 1 i 2, dany podmiot upoważniony zachowuje zastąpiony paszport roślin przez okres trzech lat.

W przypadku paszportu roślin wydanego przez właściwy organ w celu zastąpienia paszportu roślin podmiot zawodowy, na którego wniosek paszport jest wydawany, zachowuje zastąpiony paszport roślin przez okres trzech lat.

Artykuł 89

Paszporty roślin zastępujące świadectwa fitosanitarne

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 82, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wprowadzane są na terytorium Unii z państwa trzeciego, w przypadku którego do przemieszczania w Unii wymagany jest paszport roślin na podstawie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 74 ust. 1 i art. 75 ust. 1, paszport taki jest wydawany, jeżeli kontrole na podstawie art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*] dotyczące wprowadzenia danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostały przeprowadzone z wynikiem zadowalającym.
2. Po wydaniu paszportu roślin, o którym mowa w ust. 1, podmiot upoważniony wydający ten paszport roślin, w stosownych przypadkach, zachowuje świadectwo fitosanitarne przez okres trzech lat.

Jeżeli zastosowanie ma art. 95 ust. 2 lit. c), powyższe świadectwo fitosanitarne zastępuje się jego autoryzowaną kopią.

Artykuł 90

Obowiązek usunięcia paszportu roślin

1. Podmiot zawodowy odpowiedzialny za partię roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów usuwa paszport roślin z tej partii, jeżeli poweźmie wiadomość, że którykolwiek z wymogów art. 78–82, art. 84 lub art. 85 nie jest spełniony.

Podmiot ten unieważnia ten paszport roślin, przekreślając go wyraźną i nieusuwalną ukośną czerwoną linią.

2. W przypadku gdy podmiot zawodowy nie spełni wymogów ust. 1, właściwe organy usuwają paszport roślin z danej partii i unieważniają ten paszport roślin, przekreślając go wyraźną i nieusuwalną ukośną czerwoną linią.
3. Jeżeli zastosowanie mają ust. 1 i 2, dany podmiot zawodowy zachowuje unieważniony paszport roślin przez okres trzech lat.
4. Jeżeli zastosowanie mają ust. 1 i 2, dany podmiot zawodowy odpowiednio informuje podmiot upoważniony lub właściwy organ, który wydał unieważniony paszport roślin.
5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem elektronicznego systemu powiadamiania, o którym mowa w art. 97, o paszportach roślin usuniętych i unieważnionych na podstawie ust. 2.

SEKCJA 3

INNE POŚWIADCZENIA

Artykuł 91

Znakowanie drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Znak potwierdzający, że drewniane materiały opakowaniowe poddano zabiegom przeciwko agrofagom kwarantannowym dla UE i agrofagom kwarantannowym dla stref chronionych, zgodnie z metodą ustanowioną na podstawie art. 27 ust. 1 lub 2, art. 29 ust. 1 lub 2, art. 41 ust. 1 lub 2 lub art. 50 ust. 1 lub 2, zawiera elementy określone w załączniku VII.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik VII w celu dostosowania tego znaku do rozwoju norm międzynarodowych.
3. Znak ten jest stosowany wyłącznie przez podmioty zawodowe upoważnione zgodnie z art. 92.
4. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu znaku, o którym mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

Upoważnienie podmiotów zawodowych znakujących drewniane materiały opakowaniowe w Unii i nadzór nad tymi podmiotami

1. Upoważnienie do stosowania znaku, o którym mowa w art. 91 ust. 3, jest udzielane zarejestrowanemu podmiotowi, który spełnia następujące warunki:
 - a) posiada wiedzę niezbędną do przeprowadzania zabiegów na drewnianych materiałach opakowaniowych, wymaganych na podstawie aktów, o których mowa w art. 91 ust. 1;
 - b) prowadzi zakłady odpowiednie do przeprowadzania tych zabiegów (dalej: „zakłady, w których przeprowadzane są zabiegi”).

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających wymogi dotyczące upoważnień, jeżeli jest to właściwe z uwagi na rozwój wiedzy naukowej i technicznej.

Upoważnienie jest udzielane na wniosek przez właściwy organ.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 upoważnienie, o którym mowa w tym ustępie, może zostać udzielone w odniesieniu do znakowania drewnianych materiałów opakowaniowych składających się w całości z drewna poddanego zabiegom, jeżeli zarejestrowany podmiot spełnia wszystkie następujące warunki:
 - a) używa wyłącznie drewna z zakładów, w których przeprowadzane są zabiegi, prowadzonych przez zarejestrowany podmiot upoważniony na podstawie ust. 1;
 - b) zapewnia możliwość odtworzenia pochodzenia drewna użytego w tym celu z tych zakładów, w których przeprowadzane są zabiegi;
 - c) w stosownych przypadkach, na podstawie art. 27 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 1 i 2, art. 41 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 1 i 2, używa wyłącznie drewna, o którym mowa w lit. a), do którego dołączony jest paszport roślin.

3. Właściwy organ nadzoruje podmioty zawodowe upoważnione na podstawie ust. 1 w celu weryfikacji i zapewnienia, aby przeprowadzały zabiegi na drewnianych materiałach opakowaniowych i znakowały je zgodnie z art. 91 ust. 1 oraz spełniały warunki określone w ust. 1 i 2.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 uzupełniających określone w niniejszym ustępie wymogi dotyczące nadzoru właściwego organu nad podmiotami zawodowymi.

4. Jeżeli właściwy organ poweźmie wiadomość, że podmiot zawodowy nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, 2 lub 3, organ ten niezwłocznie wprowadza niezbędne środki, aby nie dopuścić do utrzymywania się niezgodności z tymi przepisami.

Jeżeli właściwy organ wprowadził te środki, inne niż cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, a niezgodność się utrzymuje, organ ten niezwłocznie cofa upoważnienie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 93

Poświadczenia inne niż znakowanie drewnianych materiałów opakowaniowych

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 określających elementy, które muszą być zawarte w poświadczeniach urzędowych dotyczących roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, innych niż drewniane materiały opakowaniowe, wymaganych odpowiednimi normami międzynarodowymi jako forma dowodu wdrożenia środków przyjętych na podstawie art. 27 ust. 1 lub 2, art. 29 ust. 1 lub 2, art. 41 ust. 1 lub 2, lub art. 50 ust. 1 lub 2.
2. Te akty delegowane mogą również określać wymogi dotyczące co najmniej jednego z następujących elementów:
 - a) upoważnienia podmiotów zawodowych do wydawania poświadczeń urzędowych, o których mowa w ust. 1;
 - b) nadzoru właściwego organu nad podmiotami zawodowymi upoważnionymi na podstawie lit. a);
 - c) cofnięcia upoważnienia, o którym mowa w lit. a).
3. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu poświadczeń, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

SEKCJA 4

WYWÓZ ROŚLIN, PRODUKTÓW ROŚLINNYCH I PRZEDMIOTÓW POZA TERYTORIUM UNII

Artykuł 94

Świadectwo fitosanitarne dla wywozu

1. Jeżeli wywóz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów poza terytorium Unii do państwa trzeciego wymaga, na mocy przepisów tego państwa trzeciego, świadectwa fitosanitarne (zwanego dalej „świadectwem fitosanitarnym dla wywozu”), świadectwo to jest wydawane przez właściwy organ na wniosek podmiotu zawodowego odpowiedzialnego za rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które mają być wywożone.
2. Świadectwo fitosanitarne dla wywozu jest wydawane pod warunkiem, że dostępne informacje wystarczają do poświadczenia zgodności z wymogami danego państwa trzeciego. Informacje te mogą pochodzić, w stosownych przypadkach, z poniższych źródeł:
 - a) paszportu roślin, o którym mowa w art. 73, dołączonego do danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

- b) znakowania drewnianego materiału opakowaniowego, o którym mowa w art. 91 ust. 1, lub poświadczenia, o którym mowa w art. 93 ust. 1;
 - c) informacji zawartych w świadectwie przedwywozowym, o którym mowa w art. 96;
 - d) urzędowych informacji zawartych w świadectwie fitosanitarnym, o którym mowa w art. 67, jeżeli dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii z państwa trzeciego;
 - e) kontroli urzędowych, pobranych próbek i przeprowadzonych testów danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.
3. Świadectwo fitosanitarne dla wywozu zawiera elementy określone w załączniku VIII część A.
 4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik VIII część A w celu dostosowania jej do rozwoju nauki i techniki i rozwoju norm międzynarodowych.
 5. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu świadectwa fitosanitarnego, o którym mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.
 6. Elektroniczne świadectwa fitosanitarne dla wywozu są ważne tylko wówczas, gdy są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130 rozporządzenia (UE) nr .../..... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*], lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 95

Świadectwo fitosanitarne dla powrotnego wywozu

1. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzą z państwa trzeciego i zostały wprowadzone na terytorium Unii z tego lub innego państwa trzeciego, zamiast świadectwa fitosanitarnego dla wywozu może zostać wydane świadectwo fitosanitarne dla powrotnego wywozu.

Świadectwo fitosanitarne dla powrotnego wywozu jest wydawane przez właściwy organ na wniosek podmiotu zawodowego odpowiedzialnego za rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które mają być wywożone.
2. Świadectwo fitosanitarne dla powrotnego wywozu jest wydawane pod warunkiem spełnienia wszystkich poniższych wymogów:
 - a) dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie były uprawiane, produkowane ani przetwarzane w państwie członkowskim, z którego są wywożone do danego państwa trzeciego;
 - b) dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie były narażone na ryzyko porażenia agrofagami kwarantannowymi, zakwalifikowanymi jako takie przez

państwo trzecie przeznaczenia, podczas składowania w państwie członkowskim, z którego mają być wywożone do tego państwa trzeciego;

- c) w stosownych przypadkach do świadectwa fitosanitarnego dla powrotnego wywozu dołączone jest świadectwo fitosanitarne towarzyszące danym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom z państwa trzeciego pochodzenia lub jego autoryzowana kopia.
3. Odpowiednio stosuje się przepisy art. 94 ust. 2, dotyczące informacji wystarczających do poświadczenia zgodności z wymogami danego państwa trzeciego.
4. Świadectwo fitosanitarne dla powrotnego wywozu zawiera elementy określone w załączniku VIII część B.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 98 zmieniających załącznik VIII część B w celu dostosowania jej do rozwoju nauki i techniki i rozwoju norm międzynarodowych.
6. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu świadectwa fitosanitarnego, o którym mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.
7. Elektroniczne świadectwa fitosanitarne dla powrotnego wywozu są ważne tylko wówczas, gdy są przekazywane poprzez komputerowy system zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130 rozporządzenia (UE) nr .../..... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*], lub w drodze wymiany elektronicznej z tym systemem.

Artykuł 96

Świadectwa przedwywozowe

1. Państwa członkowskie, z których wywożone są rośliny, produkty roślinne i przedmioty, o których mowa w art. 94 ust. 1, i państwa członkowskie, w których rośliny, produkty roślinne i przedmioty były uprawiane, produkowane lub przetwarzane, wymieniają się informacjami niezbędnymi do niezwłocznego wydania świadectwa fitosanitarnego dla wywozu.
2. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 1, odbywa się w formie zharmonizowanego dokumentu (zwanego dalej „świadectwem przedwywozowym”), w którym państwo członkowskie, w którym rośliny, produkty roślinne i przedmioty były uprawiane, produkowane lub przetwarzane, poświadcza ich zgodność ze szczegółowymi wymogami fitosanitarnymi dotyczącymi co najmniej jednego z następujących elementów:
 - a) nieobecności poszczególnych agrofagów w danych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach;
 - b) pochodzenia danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

- c) procedur fitosanitarnych stosowanych do produkcji lub przetwarzania danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.
3. Świadczenie przedwywozowe jest wydawane na wniosek podmiotu zawodowego przez państwo członkowskie, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty były uprawiane, produkowane lub przetwarzane, gdy te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty znajdują się na terenach danego podmiotu zawodowego.
 4. Świadczenie przedwywozowe jest dołączone do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podczas ich przemieszczania na terytorium Unii, chyba że dane państwa członkowskie wymieniają się zawartymi w świadectwie informacjami drogą elektroniczną.
 5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 98, określających treść świadectwa przedwywozowego.
 6. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, specyfikacje dotyczące formatu świadectwa przedwywozowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 99 ust. 3.

Rozdział VII

Środki wspomagające wprowadzane przez Komisję

Artykuł 97

Ustanowienie elektronicznego systemu powiadamiania

1. Komisja ustanawia elektroniczny system do celów składania powiadomień przez państwa członkowskie.

System ten jest połączony i kompatybilny z komputerowym systemem zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*].

2. Jeżeli powiadomienie dotyczy wystąpienia agrofaga w roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach wprowadzanych, urzędowo przedstawianych w celu wprowadzenia lub przemieszczanych na terytorium Unii, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, określa dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, charakter niezgodności i wprowadzone środki.

Jeżeli powiadomienie dotyczy wystąpienia agrofaga na terytorium państwa członkowskiego, innego niż w roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach wprowadzanych, urzędowo przedstawianych w celu wprowadzenia lub przemieszczanych na terytorium Unii, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, określa dane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, nazwę agrofaga, lokalizację i współrzędne GPS wystąpienia agrofaga oraz wprowadzone środki.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 98

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie Komisji uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 6, art. 11 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 4, art. 30, art. 32 ust. 4, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 6, art. 48, art. 61 ust. 3, art. 67 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76, art. 78 ust. 4, art. 82 ust. 4, art. 84 ust. 2, art. 86 ust. 3, art. 91 ust. 2, art. 92 ust. 1 i 3, art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 4, art. 95 ust. 5 i art. 96 ust. 5, następuje na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie Komisji uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 6, art. 11 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 4, art. 30, art. 32 ust. 4, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 6, art. 48, art. 61 ust. 3, art. 67 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76, art. 78 ust. 4, art. 82 ust. 4, art. 84 ust. 2, art. 86 ust. 3, art. 91 ust. 2, art. 92 ust. 1 i 3, art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 4, art. 95 ust. 5 i art. 96 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 6, art. 11 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 4, art. 30, art. 32 ust. 4, art. 34 ust. 1, art. 38, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 6, art. 48, art. 61 ust. 3, art. 67 ust. 4, art. 71 ust. 4, art. 76, art. 78 ust. 4, art. 82 ust. 4, art. 84 ust. 2, art. 86 ust. 3, art. 91 ust. 2, art. 92 ust. 1 i 3, art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 4, art. 95 ust. 5 i art. 96 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 99

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu

Europejskiego i Rady. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 100

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają reguły dotyczące sankcji mających zastosowanie, gdy naruszone zostaną przepisy niniejszego rozporządzenia, i stosują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia [Office of Publications, please insert date of application of this Regulation] r., a następnie niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich zmianach tych przepisów.

Artykuł 101

Uchylenia

1. Dyrektywa 2000/29/WE traci moc.

Moc tracą również następujące akty prawne:

- a) dyrektywa 69/464/EWG;
- b) dyrektywa 69/466/EWG;
- c) dyrektywa 74/647/EWG;
- d) dyrektywa 93/85/EWG;
- e) dyrektywa 98/57/WE;

- f) dyrektywa 2007/33/WE.
2. Odesłania do powyższych uchylonych aktów prawnych odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IX.

Artykuł 102

Zmiana rozporządzenia (UE) nr [...] /2013

[Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]

W rozporządzeniu (UE) nr [...] /2013 *[Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]* wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin;”

- 2) art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) otrzymuje brzmienie:

„a) środki służące zwalczaniu agrofagów na porażonym obszarze, wprowadzane przez właściwe organy na podstawie art. 16 ust. 1, art. 27 ust. 1 lub art. 29 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [...] / [...] [w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin]*;

b) środki mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania agrofaga priorytetowego, wymienionego w wykazie na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...] / [...] *, przeciwko któremu przyjęto unijne środki ograniczające rozprzestrzenianie na podstawie art. 27 ust. 2 lub art. 29 ust. 2 tego rozporządzenia, na obszarze porażonym, na którym ten agrofag priorytetowy nie może być zwalczony, w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony terytorium Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się tego agrofaga priorytetowego. Środki te dotyczą zwalczenia tego agrofaga w strefie buforowej otaczającej ten obszar porażony w przypadku wykrycia jego występowania w tej strefie buforowej;

c) środki zapobiegawcze wprowadzone przeciwko rozprzestrzenianiu się agrofaga priorytetowego, wymienionego w wykazie na podst. art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...] / [...] *, przeciwko któremu przyjęto środki unijne na podstawie art. 27 ust. 3 lub art. 29 ust. 3 tego rozporządzenia, w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony terytorium Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się tego agrofaga priorytetowego.”;

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

- 3) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy lit. a) i b) otrzymuje brzmienie:
- „a) dotyczą agrofagów kwarantannowych dla UE, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii, wymienionych w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;
 - b) dotyczą agrofagów priorytetowych wymienionych w wykazie na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;
 - c) dotyczą agrofagów niewymienionych jako agrofagi priorytetowe dla UE, które są objęte środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. c) dotacje nie obejmują kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”.

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

- 4) art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- a) po lit. c) dodaje się literę ca) w brzmieniu:

„ca) koszty poniesione przez państwa członkowskie na odszkodowania dla podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]” za wartość zniszczonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegającym środkom, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, w odniesieniu do agrofagów priorytetowych, wymienionych w wykazie na podstawie art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia;”;

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

- b) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, z uwzględnieniem wartości dodanej środków dla Unii, koszty poniesione w związku z realizacją innych koniecznych środków niż te, o których mowa w lit. a)–ca), pod warunkiem że takie środki zostały określone w decyzji o udzieleniu dotacji, o której mowa w art. 35 ust. 3.”;

c) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego lit. ca) odszkodowanie nie przekracza wartości rynkowej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bezpośrednio przed ich zniszczeniem, a ewentualna wartość końcowa jest odliczana od odszkodowania.”;

5) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy lit. a) i b) otrzymuje brzmienie:

„a) dotyczą agrofagów kwarantannowych dla UE, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii, wymienionych w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;

b) dotyczą agrofagów priorytetowych wymienionych w wykazie na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;

c) dotyczą agrofagów niewymienionych jako agrofagi priorytetowe dla UE, które są objęte środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”;

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. c) dotacje nie obejmują kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [...]/[...]”.

* Dz.U. L [...] z [...], s. [...]. *[Office of Publications, please insert this footnote, referring to the present Regulation, in Regulation (EU) No [...] /2013 laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material]*

Artykuł 103

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia *[Office of Publications, please insert date counting 36 months from the entry into force]*.

2. Artykuł 97 ust. 2 stosuje się od daty ustanowienia systemów, o których mowa w ust. 97 ust. 1.

3. Akty prawne, o których mowa w art. 101 ust. 1 lit. a), d), e) i f), tracą moc w dniu 31 grudnia 2021 r. W przypadku kolizji pomiędzy przepisami tych aktów i przepisami niniejszego rozporządzenia nadrzędne są przepisy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Terytoria, w przypadku których do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw trzecich odczytuje się jako odniesienia do państw trzecich i tych terytoriów oraz w przypadku których odniesienia do terytorium Unii odczytuje się jako odniesienia do terytorium Unii bez tych terytoriów, jak przewidziano w art. 1 ust. 2

Terytoria:

1. Gwadelupy
2. Gujany Francuskiej
3. Martyniki
4. Reunion
5. Saint-Martin
6. Majotty
7. Ceuty
8. Melilli
9. Wysp Kanaryjskich

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria służące kwalifikowaniu agrofagów według ryzyka, jakie stanowią dla terytorium Unii

SEKCJA 1

KRYTERIA IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW, KTÓRE KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI KWARANTANNOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3, ART. 7 UST. 1 I ART. 28 UST. 2

(1) Tożsamość agrofaga

Tożsamość taksonomiczna agrofaga jest jasno określona lub wykazano, że agrofag wywołuje spójne objawy i może być przenoszony.

Tożsamość taksonomiczna agrofaga jest określona na poziomie gatunku lub na wyższym lub niższym poziomie taksonomicznym, jeżeli ten poziom taksonomiczny jest właściwy z naukowego punktu widzenia, w oparciu o jego wirulencję, zakres żywicieli lub związek z wektorem.

(2) Występowanie agrofaga na danym terytorium

Zastosowanie ma co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) nie stwierdzono występowania agrofaga na danym terytorium;
- b) występowanie agrofaga stwierdzono jedynie na ograniczonej części danego terytorium;
- c) na danym terytorium stwierdzono jedynie ograniczoną liczbę rzadkich, nieregularnych i odosobnionych przypadków występowania agrofaga;

Jeżeli zastosowanie ma lit. b) lub c), uznaje się, że agrofag występuje w ograniczonym stopniu.

(3) Możliwość zawleczenia, zadomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na danym terytorium

a) *Możliwość zawleczenia*

Uznaje się, że agrofag może zostać zawleczony na dane terytorium lub, jeżeli na nim występuje, na część tego terytorium, na której występuje w ograniczonym stopniu (dalej: „obszar zagrożony”), w wyniku naturalnego rozprzestrzeniania się lub jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- (i) jest powiązany, w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są przemieszczane na dane terytorium, z tymi roślinami, produktami roślinnymi i przedmiotami na terytorium, z którego pochodzą lub z którego są przemieszczane na dane terytorium;
- (ii) przeżywa podczas transportu lub składowania;

(iii) może zostać przeniesiony na odpowiednią roślinę żywicielską, produkt roślinny lub przedmiot na danym terytorium.

b) *Możliwość zadomowienia się*

Uznaje się, że w dającej się przewidzieć przyszłości agrofag może utrwalić swoje występowanie (dalej: „zadomowić się”) na danym terytorium, lub jeżeli na nim występuje, na części tego terytorium, na której występuje w ograniczonym stopniu, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- (i) dostępni są żywiele oraz, w stosownych przypadkach, wektory przenoszenia agrofaga;
- (ii) decydujące czynniki środowiskowe są sprzyjające dla danego agrofaga i, w stosownych przypadkach, jego wektora, i umożliwiają mu przeżycie okresów stresu klimatycznego i ukończenie cyklu życia;
- (iii) metody prowadzenia upraw i środki kontroli stosowane na tym terytorium są sprzyjające;
- (iv) metody przeżycia, strategia reprodukcyjna, przystosowalność genetyczna agrofaga i jego minimalna wielkość populacji zdolnej do przeżycia sprzyjają jego zadomowieniu się.

c) *Możliwość rozprzestrzeniania się*

Uznaje się, że agrofag może rozprzestrzeniać się na danym terytorium, lub jeżeli na nim występuje, na części tego terytorium, na której występuje w ograniczonym stopniu, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- (i) środowisko jest odpowiednie do naturalnego rozprzestrzeniania się agrofaga;
- (ii) bariery dla naturalnego rozprzestrzeniania się agrofaga są niewystarczające;
- (iii) towary lub środki transportu umożliwiają przemieszczanie się agrofaga;
- (iv) obecni są żywiele i, w stosownych przypadkach, wektory agrofaga;
- (v) naturalni wrogowie i antagoniści agrofaga nie występują lub nie mogą w dostatecznym stopniu zahamować agrofaga.

(4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe

Zawleczenie, zadomowienie i rozprzestrzenianie się agrofaga na danym terytorium, lub, jeżeli na nim występuje, na części tego terytorium, na której występuje w ograniczonym stopniu, ma niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla tego terytorium lub dla części tego terytorium, na której występuje w ograniczonym stopniu, w odniesieniu do co najmniej jednej z poniższych liter:

- a) straty w uprawach pod względem plonów i jakości;

- b) koszty środków kontroli;
- c) koszty przesadzania i straty spowodowane koniecznością prowadzenia upraw zastępczych;
- d) wpływ na istniejące praktyki produkcyjne;
- e) wpływ na drzewa uliczne, parki oraz publiczne i prywatne tereny zielone;
- f) wpływ na rośliny rodzime, różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe;
- g) wpływ na zadomowienie, rozprzestrzenianie się i oddziaływanie innych agrofagów, spowodowany możliwością stanowienia przez danego agrofaga wektora dla innych agrofagów;
- h) zmiany w kosztach producentów lub zapotrzebowaniu na czynniki produkcji, w tym w kosztach kontroli, zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania;
- i) wpływ na zyski producentów wynikający ze zmian w kosztach produkcji, płonach lub poziomach cen;
- j) zmiany w popycie na produkt ze strony konsumentów krajowych i zagranicznych wynikające ze zmian jakości;
- k) wpływ na rynki krajowe i eksportowe oraz ceny płacone, w tym wpływ na dostęp do rynków eksportowych i prawdopodobieństwo nałożenia ograniczeń fitosanitarnych przez partnerów handlowych;
- l) zasoby potrzebne na dodatkowe badania naukowe i doradztwo;
- m) niepożądany wpływ środków kontroli na środowisko i inne obszary;
- n) wpływ na obszary Natura 2000 lub inne obszary chronione;
- o) zmiany w procesach ekologicznych i strukturze ekologicznej, stabilności procesów ekosystemu, w tym dalszy wpływ na gatunki roślin, erozję, zmiany zwierciadła wody, zagrożenia pożarowe i obieg składników pokarmowych;
- p) koszty rekultywacji środowiska;
- q) wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe;
- r) wpływ na zatrudnienie;
- s) wpływ na jakość wody, rekreację, turystykę, wypas zwierząt, łowiectwo, połowy.

W odniesieniu do lit. a)–g) pod uwagę brany jest bezpośredni wpływ na żywicieli na obszarze zagrożonym. Wpływ ten jest oceniany z uwzględnieniem zakresu gatunków żywicielskich i w oparciu o rodzaj, ilość i częstotliwość szkód ponoszonych przez te gatunki żywicielskie.

W odniesieniu do lit. h)–s) pod uwagę brany jest pośredni wpływ w obrębie obszaru zagrożonego i poza nim.

SEKCJA 2

KRYTERIA IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW KWARANTANNOYCH DLA UE, KTÓRE KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI PRIORYTETOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 UST. 1 I ART.7 UST. 2

Uznaje się, że agrofag kwarantanny dla UE powoduje najbardziej dotkliwe skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla terytorium Unii, jeżeli jego zawleczenie, zdomowienie i rozprzestrzenianie się spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) Skutki gospodarcze: agrofag ma potencjał, by powodować poważne straty pod względem wpływu bezpośredniego i pośredniego, o którym mowa w sekcji I pkt 4 w odniesieniu do upraw, w przypadku których całkowita roczna wartość produkcji dla terytorium Unii wynosi co najmniej 1 mld EUR.
- b) Skutki społeczne: agrofag ma potencjał, by powodować co najmniej jeden z poniższych skutków:
 - (i) znaczny spadek zatrudnienia w danym sektorze rolnictwa, ogrodnictwa lub leśnictwa;
 - (ii) ryzyko dla bezpieczeństwa żywnościowego lub bezpieczeństwa żywności;
 - (iii) zniknięcie lub trwałe szkody na dużą skalę dla najważniejszych gatunków drzew rosnących lub uprawianych na terytorium Unii.
- c) Skutki środowiskowe: agrofag ma potencjał, by powodować co najmniej jeden z poniższych skutków:
 - (i) skutki dla gatunków i siedlisk wymienionych na podstawie przepisów dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory³² i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa³³;
 - (ii) duże i stałe zwiększenie ilości środków ochrony roślin stosowanych na danych uprawach.

³² Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

³³ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

SEKCJA 3

KRYTERIA WSTĘPNEJ OCENY W CELU IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW, KTÓRE TYMCZASOWO KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI KWARANTANNOWE DLA UE WYMAGAJĄCE ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 21 UST. 1, ART. 28 UST. 1, ART. 29 UST. 1 I ART. 30

PODSEKCJA 1

KRYTERIA WSTĘPNEJ OCENY W CELU IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW, KTÓRE TYMCZASOWO KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI KWARANTANNOWE DLA UE WYMAGAJĄCE ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 28 UST. 1

(1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

(2) Występowanie agrofaga na terytorium państwa członkowskiego

Na terytorium państwa członkowskiego nie stwierdzono wcześniej występowania agrofaga. W oparciu o informacje, którymi dysponuje to państwo członkowskie, wcześniej nie stwierdzono również występowania tego agrofaga na terytorium Unii lub uznaje się, że spełnia on warunki określone w sekcji 1 pkt 2 lit. b) lub c) w odniesieniu do terytorium Unii.

(3) Prawdopodobieństwo zdomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii lub na określonych częściach terytorium Unii, na których nie występuje

W oparciu o informacje, którymi dysponuje to państwo członkowskie, agrofag spełnia kryteria określone w sekcji 1 pkt 3 lit. b) i c) w odniesieniu do terytorium tego państwa oraz, w zakresie, w jakim państwo członkowskie może to ocenić, terytorium Unii.

(4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

W oparciu o informacje, którymi dysponuje to państwo członkowskie, z agrofagiem wiążą się niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe w odniesieniu do terytorium tego państwa oraz, w zakresie, w jakim państwo członkowskie może to ocenić, terytorium Unii, jeżeli zdomowiłby się on na tym terytorium i rozprzestrzenił na nim, w przypadku jednego lub kilku obszarów określonych w sekcji 1 pkt 4.

Skutki te obejmują co najmniej jeden z rodzajów wpływu bezpośredniego wymienionych w sekcji 1 pkt 4 lit. a)–g).

PODSEKCJA 2

KRYTERIA WSTĘPNEJ OCENY W CELU IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW, KTÓRE TYMCZASOWO KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI KWARANTANNOWE DLA UE WYMAGAJĄCE ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 29 UST. 1

(1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

(2) Występowanie agrofaga na terytorium Unii

Nie stwierdzono wcześniej występowania agrofaga na terytorium Unii lub uznaje się, że spełnia on warunki określone w sekcji 1 pkt 2 lit. b) lub c) w odniesieniu do terytorium Unii.

(3) Prawdopodobieństwo zadomowienia i rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii lub na określonych częściach terytorium Unii, na których nie występuje

W oparciu o informacje, którymi dysponuje Unia, agrofag spełnia kryteria określone w sekcji 1 pkt 3) lit. b) i c) w odniesieniu do terytorium Unii.

(4) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

W oparciu o informacje, którymi dysponuje Unia, z agrofagiem wiążą się niedopuszczalne skutki gospodarcze, społeczne lub środowiskowe w odniesieniu do terytorium Unii, jeżeli zadomowiłby się on na tym terytorium i rozprzestrzenił na nim, w przypadku jednego lub kilku obszarów określonych w sekcji 1 pkt 4.

Skutki te obejmują co najmniej jeden z rodzajów wpływu bezpośredniego wymienionych w sekcji 1 pkt 4 lit. a)–g).

SEKCJA 4

KRYTERIA IDENTYFIKACJI AGROFAGÓW, KTÓRE KWALIFIKUJĄ SIĘ JAKO AGROFAGI JAKOŚCIOWE DLA UE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 36 I 38

(1) Tożsamość agrofaga

Agrofag spełnia kryterium określone w sekcji 1 pkt 1.

(2) Prawdopodobieństwo rozprzestrzeniania się agrofaga na terytorium Unii

Ocenia się, że agrofag rozprzestrzenia się głównie za pośrednictwem określonych roślin przeznaczonych do sadzenia, a nie w sposób naturalny ani poprzez przemieszczanie produktów roślinnych lub przedmiotów.

Ocena ta obejmuje w stosownych przypadkach następujące aspekty:

- a) liczbę cykli życia agrofaga na danych żywicielach;
- b) biologię, epidemiologię i przeżywanie agrofaga;
- c) możliwe drogi przenoszenia agrofaga na danego żywiciela (naturalne, przy udziale człowieka lub inne) oraz skuteczność tych dróg, w tym mechanizmy i tempo rozprzestrzeniania;
- d) porażenie wtórne i przenoszenie agrofaga z danego żywiciela na inne rośliny i odwrotnie;
- e) czynniki klimatyczne;
- f) praktyki uprawy przed zbiorami i po nich;

- g) rodzaje gleby;
- h) podatność danego żywiciela i odpowiednie stadia roślin żywicielskich;
- i) występowanie wektorów agrofaga;
- j) występowanie naturalnych wrogów i antagonistów agrofaga;
- k) występowanie innych żywicieli podatnych na tego agrofaga;
- l) nasilenie agrofaga na terytorium Unii;
- m) planowane wykorzystanie roślin.

(3) Potencjalne skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe związane z agrofagiem

Porażenia agrofagiem roślin przeznaczonych do sadzenia, o których mowa w pkt 2, mają niedopuszczalne skutki gospodarcze dla planowanego wykorzystania tych roślin w odniesieniu do co najmniej jednego z poniższych elementów:

- a) straty w uprawach pod względem plonów i jakości;
- b) dodatkowe koszty środków kontroli;
- c) dodatkowe koszty zbiorów i sortowania;
- d) koszty przesadzania;
- e) straty spowodowane koniecznością prowadzenia upraw zastępczych;
- f) wpływ na istniejące praktyki produkcyjne;
- g) wpływ na inne rośliny żywicielskie w miejscu produkcji;
- h) wpływ na zadomowienie, rozprzestrzenianie się i oddziaływanie innych agrofagów, spowodowany możliwością stanowienia przez danego agrofaga wektora dla innych agrofagów;
- i) wpływ na koszty producentów lub zapotrzebowanie na czynniki produkcji, w tym na koszty kontroli, zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania;
- j) wpływ na zyski producentów wynikający ze zmian w kosztach produkcji, plonach lub poziomach cen;
- k) zmiany w popycie na produkt ze strony konsumentów krajowych i zagranicznych wynikające ze zmian jakości;
- l) wpływ na rynki krajowe i eksportowe oraz ceny płacone;
- m) wpływ na zatrudnienie.

W odniesieniu do lit. a)–h) pod uwagę brany jest bezpośredni wpływ na żywicieli na obszarze zagrożonym. Wpływ ten jest oceniany na podstawie rodzajów, wielkości i częstotliwości danych szkód.

W odniesieniu do lit. i)–m) pod uwagę brany jest pośredni wpływ w obrębie obszaru zagrożonego i poza nim.

ZAŁĄCZNIK III

Elementy służące identyfikacji roślin przeznaczonych do sadzenia, które stwarzają ryzyko fitosanitarne dla terytorium Unii, o których mowa w art. 47 ust. 2 i art. 48

Uznaje się, że rośliny z państw trzecich przeznaczone do sadzenia mogą stwarzać ryzyko fitosanitarne dla terytorium Unii, o którym mowa w art. 47 ust. 1, jeżeli rośliny te spełniają co najmniej trzy z poniższych warunków, w tym co najmniej jeden z warunków przewidzianych w pkt 1 lit. a), b) i c):

(1) Cechy roślin przeznaczonych do sadzenia

- a) Należą do rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są powszechnymi żywicielami agrofagów podlegających przepisom jako agrofagi kwarantannowe na terytorium Unii lub w państwach trzecich.
- b) Należą do rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są powszechnymi żywicielami agrofagów będących polifagami lub tych agrofagów będących monofagami, w przypadku których stwierdzono poważne skutki dla gatunków roślin uprawianych na terytorium Unii, które mają duże znaczenie gospodarcze, społeczne lub środowiskowe dla tego terytorium.
- c) Należą do rodzaju lub rodziny roślin, o których wiadomo, że są powszechnym siedliskiem agrofagów, bez oznak i objawów tych agrofagów lub z okresem utajenia poprzedzającym wystąpienie tych oznak lub objawów wynoszącym co najmniej trzy miesiące, co powoduje, że obecność agrofagów na tych roślinach przeznaczonych do sadzenia może nie zostać zauważona podczas kontroli urzędowych przy wprowadzaniu na terytorium Unii, bez uciekania się do pobierania próbek i badań lub poddawania procedurom kwarantanny.
- d) Są uprawiane na wolnym powietrzu w państwach trzecich pochodzenia.
- e) Nie są poddawane zabiegom z wykorzystaniem generycznych środków ochrony roślin przed wysyłką lub w jej trakcie.
- f) Nie podlegają urzędowym kontrolom wywozu i certyfikacji w państwie trzecim pochodzenia.
- g) Nie są wysyłane w zamkniętych pojemnikach lub opakowaniach lub, jeżeli są wysyłane w taki sposób, ze względu na wielkość przesyłki nie mogą być otwierane w zamkniętych pomieszczeniach do celów kontroli urzędowych przy wprowadzaniu na terytorium Unii.

(2) Pochodzenie roślin przeznaczonych do sadzenia

- a) Pochodzą lub są przemieszczane z państwa trzeciego, które jest źródłem częstych powiadomień o przechwyceniu agrofagów kwarantannowych niewymienionych w wykazie na podstawie art. 5 ust. 2.
- b) Pochodzą lub są przemieszczane z państwa trzeciego, które nie jest członkiem IPPC.

ZALĄCZNIK IV

Środki i zasady zarządzania ryzykiem związanym z agrofagami.

SEKCJA 1

ŚRODKI SŁUŻĄCE ZARZĄDZANIU RYZYKIEM ZWIĄZANYM Z AGROFAGAMI KWARANTANNOYMI,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 16 UST. 1, ART. 20, ART. 24 UST. 2, ART. 27 UST. 4, ART. 28 UST. 1, ART.
29 UST. 4, ART. 40 UST. 2, ART. 41 UST. 2, ART. 44 UST. 3, ART. 49 UST. 2 I ART. 50 UST. 2

Zarządzanie ryzykiem związanym z agrofagami kwarantannowymi obejmuje co najmniej jeden z następujących środków:

- (1) Środki ukierunkowane na zapobieganie porażeniu roślin uprawnych i dziko rosnących oraz eliminowanie go
 - a) Ograniczenia w odniesieniu do tożsamości, charakteru, źródła, rodowodu, pochodzenia i historii produkcji roślin uprawnych.
 - b) Ograniczenia w odniesieniu do uprawy, zbiorów i wykorzystania roślin.
 - c) Ograniczenia w odniesieniu do wykorzystania produktów roślinnych, terenów, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i przedmiotów.
 - d) Nadzór, oględziny, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych, terenów, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i przedmiotów pod kątem występowania agrofagów kwarantannowych.
 - e) Nadzór pod kątem załamania się lub zmiany skuteczności odporności gatunku roślin lub odmiany roślin w związku ze zmianą w składzie agrofaga kwarantannowego lub jego biotypie, patotypie, rasie lub grupie wirulencji.
 - f) Zabiegi fizyczne, chemiczne i biologiczne w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych, terenów, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn, sprzętu i przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie agrofagami kwarantannowymi.
 - g) Zniszczenie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie agrofagami kwarantannowymi lub w celach zapobiegawczych.
 - h) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.

Do celów lit. b) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do badania gatunków i odmian roślin pod kątem odporności na danego agrofaga kwarantannowego i sporządzenia wykazu gatunków i odmian roślin, u których stwierdzono odporność na danego agrofaga kwarantannowego.

Do celów lit. f) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do:

- a) rejestracji podmiotów zawodowych stosujących dany zabieg, udzielania im upoważnień i nadzoru urzędowego nad nimi;
- b) wydania świadectwa fitosanitarnego, paszportu roślin, etykiety lub innego poświadczenia urzędowego dla poddanych zabiegom roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz umieszczenia znaku, o którym mowa w art. 91 ust. 1, po zastosowaniu danego zabiegu.

(2) Środki ukierunkowane na przesyłki roślin, produktów roślinnych i przedmiotów

- a) Ograniczenia w odniesieniu do tożsamości, charakteru, źródła, pochodzenia, rodowodu, metody i historii produkcji oraz identyfikowalności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
- b) Ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania, przemieszczania, wykorzystywania, przetwarzania, pakowania, składowania, dystrybucji i przeznaczenia roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz obchodzenia się z nimi.
- c) Nadzór, oględziny, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pod kątem występowania agrofagów kwarantannowych, w tym poprzez poddanie procedurom kwarantanny.
- d) Zabiegi fizyczne, chemiczne i biologiczne oraz, w stosownych przypadkach, zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie agrofagami kwarantannowymi.
- e) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.

Do celów lit. a)–d) środki te mogą obejmować wymogi w odniesieniu do:

- a) wydania świadectwa fitosanitarnego, paszportu roślin, etykiety lub innego poświadczenia urzędowego, w tym umieszczenia znaku, o którym mowa w art. 91 ust. 1, w celu poświadczenia zgodności z przepisami, o których mowa w lit. a)–d);
- b) rejestracji podmiotów zawodowych stosujących zabieg, o którym mowa w lit. d), udzielania im upoważnień i nadzoru urzędowego nad nimi;

(3) Środki ukierunkowane na drogi przenoszenia agrofagów kwarantannowych, inne niż przesyłki roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

- a) Ograniczenia w odniesieniu do wprowadzania i przemieszczania agrofagów kwarantannowych jako towaru.
- b) Nadzór, oględziny, pobieranie próbek i badania laboratoryjne towarów będących agrofagami kwarantannowymi oraz w stosownych przypadkach ich zniszczenie.
- c) Ograniczenia w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przewożonych przez podróżnych.

- d) Nadzór, oględziny, pobieranie próbek i badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przewożonych przez podróżnych oraz w stosownych przypadkach poddanie ich zabiegom lub zniszczenie.
- e) Ograniczenia w odniesieniu do pojazdów, opakowań i przedmiotów wykorzystywanych w transporcie towarów.
- f) Nadzór, oględziny, pobieranie próbek i badania laboratoryjne pojazdów, opakowań i przedmiotów wykorzystywanych w transporcie towarów oraz w stosownych przypadkach poddanie ich zabiegom lub zniszczenie.
- g) Obowiązki w zakresie informowania, rejestrowania danych, komunikacji i sprawozdawczości.

SEKCJA 2

**ZASADY ZARZĄDZANIA RYZYKIEM ZWIĄZANYM Z AGROFAGAMI, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 16 UST. 1, ART. 17 UST. 2, ART. 27 UST. 4, ART. 28 UST. 1, ART. 29 UST. 4, ART. 31 UST. 1,
ART. 37 UST. 5, ART. 44 UST. 3, ART. 47 UST. 2, ART. 68 UST. 3, ART. 69 UST. 3, ART. 70 UST. 2, ART.
74 UST. 3 I ART. 75 UST. 3**

Zarządzanie ryzykiem związanym z agrofagami kwarantannowymi dla UE, agrofagami kwarantannowymi dla stref chronionych i agrofagami jakościowymi dla UE jest zgodne z następującymi zasadami:

1) Konieczność

Środki służące zarządzaniu ryzykiem związanym z agrofagiem są stosowane tylko wówczas, gdy są konieczne, aby zapobiec wprowadzeniu, zadomowieniu i rozprzestrzenianiu się tego agrofaga.

2) Proporcjonalność

Środki wprowadzane w celu zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem odpowiadają ryzyku, jakie stwarza dany agrofag, i wymaganemu poziomowi ochrony.

3) Minimalne skutki

Środki wprowadzane w celu zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem stanowią najmniej restrykcyjne dostępne środki i powodują jak najmniejsze utrudnienia w międzynarodowym przepływie osób, towarów i środków transportu.

4) Niedyskryminacja

Środki wprowadzane w celu zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem nie są stosowane w sposób stanowiący rodzaj arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia, zwłaszcza w handlu międzynarodowym. Środki względem państw trzecich nie są bardziej restrykcyjne niż środki dotyczące tego samego agrofaga w przypadku jego występowania na terytorium Unii, jeżeli państwa trzecie mogą wykazać, że posiadają ten sam status fitosanitarny i stosują identyczne lub równoważne środki fitosanitarne.

5) Uzasadnienie techniczne

Środki wprowadzane w celu zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem są uzasadnione technicznie na podstawie wniosków wyciągniętych z zastosowaniem odpowiedniej analizy ryzyka lub, w stosownych przypadkach, innego porównywalnego badania i oceny dostępnych informacji naukowych. Środki te powinny odzwierciedlać nową lub zaktualizowaną analizę ryzyka lub odpowiednie informacje naukowe oraz, w stosownych przypadkach, powinny być zmieniane lub znoszone w celu odzwierciedlenia takiej analizy lub informacji.

6) Wykonalność

Środki wprowadzane w celu zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem powinny umożliwiać prawdopodobne osiągnięcie ich celów.

ZALĄCZNIK V

Treść świadectw fitosanitarnych dla wprowadzania na terytorium Unii

CZEŚĆ A

ŚWIADECTWA FITOSANITARNE DLA WYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 71 UST. 1

Wzór świadectwa fitosanitarnego

Nr _____

Organizacja ochrony roślin _____

Do organizacji ochrony roślin _____

I. Opis przesyłki

Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa (imię i nazwisko) i adres odbiorcy: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Znaki wyróżniające: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowane miejsce wprowadzenia: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Nazwa botaniczna roślin: _____

Niniejszym zaświadcza się, że rośliny, produkty roślinne lub inne artykuły podlegające przepisom zostały poddane inspekcji lub badaniu zgodnie z właściwymi procedurami urzędowymi, i uznaje się je za wolne od agrofagów kwarantannowych określonych przez umawiającą się stronę dokonującą przywozu oraz spełniające obowiązujące wymogi fitosanitarne państwa przywozu, włącznie z

wymogami dotyczącymi agrofagów podlegających przepisom i niebędących agrofagami kwarantannowymi.

Uznaje się, że są praktycznie wolne od innych agrofagów.*

II. Deklaracja dodatkowa

[Wpisać tekst]

III. Zabieg oczyszczania lub odkazania

Data _____ Zabieg _____ Substancja chemiczna (składnik aktywny) _____

Czas trwania i temperatura _____

Stężenie _____

Informacje dodatkowe _____

Miejsce wydania _____

(Pieczęć organizacji) _____ Imię i nazwisko osoby upoważnionej _____

Data _____

(Podpis)

_____ (nazwa organizacji ochrony roślin) ani jego/jej urzędnicy bądź przedstawiciele nie ponoszą żadnej odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem.*

* Klauzula nieobowiązkowa

CZĘŚĆ B

ŚWIADECTWA FITOSANITARNE DLA POWROTNEGO WYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 71 UST. 1

Wzór świadectwa fitosanitarnego dla powrotnego wywozu

Nr _____

Organizacja ochrony roślin _____ (umawiająca się strona dokonująca powrotnego wywozu)

Do organizacji ochrony roślin _____ (umawiająca się strona lub strony dokonujące przywozu)

I. Opis przesyłki

Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa (imię i nazwisko) i adres odbiorcy: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Znaki wyróżniające: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowane miejsce wprowadzenia: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Nazwa botaniczna roślin: _____

Niniejszym zaświadcza się, że wyżej opisane rośliny, produkty roślinne lub inne podlegające przepisom artykuły _____ zostały przywiezione do (umawiająca się strona dokonująca powrotnego wywozu) _____ z _____ (państwo pochodzenia) i są objęte świadectwem fitosanitarnym nr _____, którego

*oryginał *uwierzytelniony
odpis

dołączony jest do niniejszego świadectwa; że są

*zapako *przepako
wane wane

w

*oryginaln *now
e e

pojemniki, że na podstawie

*oryginalnego świadectwa
fitosanitarnego

oraz

*dodatkowej inspekcji

uznaje się, że są one zgodne z obowiązującymi wymogami fitosanitarnymi państwa przywozu oraz że podczas przechowywania w _____ (umawiająca się strona dokonująca powrotnego wywozu) przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia lub infekcji.

*Zaznaczyć właściwe pola

II. Deklaracja dodatkowa

[Wpisać tekst]

III. Zabieg oczyszczania lub odkażania

Data _____ Zabieg _____ Substancja chemiczna (składnik aktywny) _____

Czas trwania i temperatura _____

Stężenie _____

Informacje dodatkowe _____

Miejsce wydania _____

(Pieczęć organizacji) _____ Imię i nazwisko osoby upoważnionej _____

Data _____

(Podpis)

_____ (nazwa organizacji ochrony roślin) ani jego/jej urzędnicy bądź przedstawiciele nie ponoszą żadnej odpowiedzialności finansowej w związku z niniejszym świadectwem.*

* Klauzula nieobowiązkowa

ZAŁĄCZNIK VI

Paszporty roślin

CZEŚĆ A

PASZPORTY ROŚLIN DLA PRZEMIESZCZANIA NA TERYTORIUM UNII, O KTÓRYCH MOWA W ART. 78 UST. 2 AKAPIT PIERWSZY

- 1) Paszport roślin dla przemieszczania na terytorium Unii zawiera następujące elementy:
 - a) słowa „Paszport roślin” w lewym górnym rogu;
 - b) godło Unii Europejskiej w prawym górnym rogu;
 - c) literę „A.”, po której w przypadku roślin i produktów roślinnych podaje się nazwę botaniczną danego gatunku lub taksonu roślin, lub, w stosownych przypadkach, nazwę danego przedmiotu;
 - d) literę „B.”, po której podaje się dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot zawodowy wydający paszport roślin, łącznik „-” i numer rejestracyjny danego podmiotu zawodowego;
 - e) literę „C.”, po której podaje się numer partii danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - f) literę „D.”, po której można podać nazwę państwa trzeciego pochodzenia lub dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu pochodzenia.
- 2) Numer partii, o którym mowa w pkt 1 lit. e), może być zastąpiony odniesieniem do niepowtarzalnego kodu kreskowego, hologramu, chipa lub innego nośnika danych umożliwiającego identyfikowalność, znajdującego się na partii.

CZEŚĆ B

PASZPORTY ROŚLIN DLA WPROWADZANIA DO STREF CHRONIONYCH I PRZEMIESZCZANIA W NICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 78 UST. 2 AKAPIT DRUGI

- 1) Paszport roślin dla wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich zawiera następujące elementy:
 - a) słowa „Paszport roślin — ZP” w lewym górnym rogu;
 - b) bezpośrednio pod tymi słowami nazwę lub nazwy naukowe danego agrofaga lub agrofagów kwarantannowych dla strefy lub stref chronionych;
 - c) godło Unii Europejskiej w prawym górnym rogu;

- d) literę „A.”, po której w przypadku roślin i produktów roślinnych podaje się nazwę botaniczną danego gatunku lub taksonu roślin, lub, w stosownych przypadkach, nazwę danego przedmiotu;
 - e) literę „B.”, po której podaje się dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot zawodowy wydający paszport roślin, łącznik „-” i numer rejestracyjny danego podmiotu zawodowego;
 - f) literę „C.”, po której podaje się numer partii danych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
 - g) literę „D.”, po której można podać nazwę państwa trzeciego pochodzenia lub dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu pochodzenia.
- 2) Numer partii, o którym mowa w pkt 1 lit. f), może być zastąpiony odniesieniem do niepowtarzalnego kodu kreskowego, hologramu, chipa lub innego nośnika danych umożliwiającego identyfikowalność, znajdującego się na partii.

CZEŚĆ C

PASZPORTY ROŚLIN DLA PRZEMIESZCZANIA NA TERYTORIUM UNII POŁĄCZONE Z ETYKIETĄ KWALIFIKACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 78 UST. 3 AKAPIT DRUGI

- 1) Paszport roślin dla przemieszczania na terytorium Unii, połączony we wspólną etykietę z etykietą urzędową, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation on plant reproductive material law*], lub z certyfikatem, o którym mowa w art. 122 tego rozporządzenia, zawiera następujące elementy:
- a) słowa „Paszport roślin” w lewym górnym rogu wspólnej etykiety;
 - b) godło Unii Europejskiej w prawym górnym rogu wspólnej etykiety.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową lub, w stosownych przypadkach, certyfikatem, i ma taką samą szerokość.

Jeżeli lit. c), d), e) lub f), o których mowa w części A pkt 1, nie są zawarte w tej etykiecie urzędowej lub, w stosownych przypadkach, tym certyfikacie, literę taką umieszcza się w paszporcie roślin, o którym mowa w akapicie pierwszym.

- 2) Część A pkt 2 stosuje się odpowiednio.

CZEŚĆ D

PASZPORTY ROŚLIN DLA WPROWADZANIA DO STREF CHRONIONYCH I PRZEMIESZCZANIA W NICH, POŁĄCZONE Z ETYKIETĄ KWALIFIKACJI O KTÓRYCH MOWA W ART. 78 UST. 3 AKAPIT TRZECI

- 1) Paszport roślin dla wprowadzenia do stref chronionych i przemieszczania w nich, połączony we wspólną etykietę z etykietą urzędową, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr .../.... [*Office of Publications, please insert number of Regulation*

on plant reproductive material law], lub z certyfikatem w rozumieniu art. 122 tego rozporządzenia, zawiera następujące elementy:

- a) słowa „Paszport roślin – ZP” w lewym górnym rogu wspólnej etykiety;
- b) bezpośrednio pod tymi słowami nazwę lub nazwy naukowe danego agrofaga lub agrofagów kwarantannowych dla strefy lub stref chronionych;
- c) godło Unii Europejskiej w prawym górnym rogu wspólnej etykiety.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową lub, w stosownych przypadkach, certyfikatem, i ma taką samą szerokość.

Jeżeli lit. d), e), f) lub g), o których mowa w części B pkt 1, nie są zawarte w tej etykiecie urzędowej lub, w stosownych przypadkach, tym certyfikacie, literę taką umieszcza się w paszporcie roślin, o którym mowa w akapicie pierwszym.

- 2) Część B pkt 2 stosuje się odpowiednio.

ZAŁĄCZNIK VII

Znakowanie drewnianych materiałów opakowaniowych, o którym mowa w art. 91 ust. 1

Znak umieszczany na drewnianych materiałach opakowaniowych na podstawie art. 91 ust. 1 zawiera następujące elementy:

- a) logo IPPC po lewej stronie;
- b) po prawej stronie: dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot zawodowy umieszczający to oznakowanie, łącznik „-”, numer rejestracyjny danego podmiotu zawodowego i litery „HT”;

W obrębie znaku nie umieszcza się żadnych innych informacji.

Znak nie może być sporządzany ręcznie.

ZAŁĄCZNIK VIII

Treść świadectw fitosanitarnych dla wywozu i powrotnego wywozu, o których mowa w art. 94 ust. 3 i art. 95 ust. 4

CZĘŚĆ A

ŚWIADECTWA FITOSANITARNE DLA WYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 94 UST. 3

- 1) Świadectwo fitosanitarne dla wyprowadzenia poza terytorium Unii do celów wywozu do państwa trzeciego zawiera następujące elementy:
 - a) słowa „Świadectwo fitosanitarne”, po którym umieszczone są kolejno:
 - (i) litery „UE”;
 - (ii) dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot zawodowy występujący o wydanie świadectwa fitosanitarnego dla wywozu;
 - (iii) ukośnik;
 - (iv) niepowtarzalny kod identyfikacyjny świadectwa, składający się z cyfr lub kombinacji liter i cyfr, przy czym litery określają, w stosownych przypadkach, prowincję i dystrykt państwa członkowskiego, w którym zostało wydane świadectwo;
 - b) słowa „Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera”, po których podaje się nazwę (imię i nazwisko) i adres zarejestrowanego podmiotu występującego o wydanie świadectwa fitosanitarnego dla wywozu;
 - c) słowa „Deklarowana nazwa (imię i nazwisko) i adres odbiorcy”, po których podaje się deklarowaną nazwę (imię i nazwisko) i adres odbiorcy;
 - d) słowa „Organizacja ochrony roślin”, po których podaje się nazwę państwa członkowskiego, którego organizacja ochrony roślin wydaje świadectwo, a następnie słowa „do organizacji ochrony roślin”, po których podaje się nazwę lub, w stosownych przypadkach, nazwy, państwa lub państw przeznaczenia;
 - e) słowa „Miejsce pochodzenia”, po których podaje się miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wchodzących w skład przesyłki, dla której wydawane jest świadectwo;
 - f) słowa „Deklarowany środek transportu”, po których podaje się deklarowany środek transportu tej przesyłki;
 - g) słowa „Deklarowane miejsce wprowadzenia”, po których podaje się deklarowane miejsce wprowadzenia tej przesyłki do państwa przeznaczenia;
 - h) słowa „Znaki wyróżniające: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; nazwa botaniczna roślin”, po których podaje się liczbę i rodzaj opakowań wchodzących w skład przesyłki;

- i) słowa „Deklarowana ilość”, po których podaje się jest ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wchodzących w skład tej przesyłki, wyrażoną liczbowo lub jako masa;
- j) słowa „Niniejszym zaświadcza się, że rośliny, produkty roślinne lub inne podlegające przepisom artykuły opisane w niniejszym świadectwie zostały poddane inspekcji lub badaniu zgodnie z właściwymi procedurami urzędowymi oraz są uważane za wolne od agrofagów kwarantannowych określonych przez umawiającą się stronę dokonującą przywozu oraz za spełniające obowiązujące wymogi fitosanitarne państwa przywozu, włącznie z wymogami dotyczącymi agrofagów podlegających przepisom i niebędących agrofagami kwarantannowymi. Uznaje się, że są praktycznie wolne od innych agrofagów.”;
- k) słowa „Deklaracja dodatkowa”, po których umieszczana jest deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 67 ust. 2, i oświadczenie, o którym mowa w art. 67 ust. 3, oraz, nieobowiązkowo, dodatkowe informacje fitosanitarne dotyczące przesyłki. W przypadku braku miejsca na deklarację dodatkową należy wykorzystać drugą stronę formularza;
- l) słowa „Zabieg oczyszczania lub odkażania”;
- m) słowo „Zabieg”, po którym podaje się jest nazwę zabiegu, któremu została poddana ta przesyłka;
- n) słowa „Substancja chemiczna (składnik aktywny)”, po których podaje się nazwę składnika aktywnego substancji chemicznej wykorzystywanej do zabiegu, o którym mowa w lit. m);
- o) słowa „Czas trwania i temperatura”, po których podaje się czas trwania i, w stosownych przypadkach, temperaturę tego zabiegu;
- p) słowo „Stężenie”, po którym podaje się stężenie tej substancji chemicznej osiągnęte podczas tego zabiegu;
- r) słowo „Data”, po którym podaje się datę zastosowania zabiegu;
- s) słowa „Informacje dodatkowe”, po których podaje się wszelkie informacje dodatkowe, które właściwy organ chce umieścić na świadectwie;
- t) słowa „Miejsce wydania”, po których podaje się miejsca wydania świadectwa fitosanitarne;
- u) słowo „Data”, po którym podaje się datę wydania świadectwa fitosanitarne;
- v) słowa „Imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej”, po których umieszczane jest imię i nazwisko oraz podpis urzędnika wydającego i podpisującego świadectwo fitosanitarne;
- w) słowa „Pieczęć organizacji”, po których umieszczana jest urzędowa pieczęć właściwego organu wydającego świadectwo fitosanitarne.

- 2) Wykorzystywany papier zawiera tłoczoną pieczęć właściwego organu, który podpisuje świadectwo fitosanitarne.

CZEŚĆ B

ŚWIADECTWA FITOSANITARNE DLA POWROTNEGO WYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 95 UST. 4

- 1) Świadectwo fitosanitarne dla wyprowadzenia poza terytorium Unii do celów powrotnego wywozu do państwa trzeciego zawiera następujące elementy:
- a) słowa „Świadectwo fitosanitarne powrotnego wywozu”, po którym umieszczone są kolejno:
 - (i) litery „UE”;
 - (ii) dwuliterowy kod, o którym mowa w art. 63 lit. b), odpowiadający państwu członkowskiemu, w którym zarejestrowany jest podmiot zawodowy występujący o wydanie świadectwa fitosanitarne dla powrotnego wywozu;
 - (iii) ukośnik;
 - (iv) niepowtarzalny kod identyfikacyjny świadectwa, składający się z cyfr lub kombinacji liter i cyfr, przy czym litery określają, w stosownych przypadkach, prowincję i okręg państwa członkowskiego, w którym zostało wydane świadectwo;
 - b) słowa „Nazwa (imię i nazwisko) i adres eksportera”, po których podaje się nazwę (imię i nazwisko) i adres zarejestrowanego podmiotu występującego o wydanie świadectwa fitosanitarne dla powrotnego wywozu;
 - c) słowa „Deklarowana nazwa (imię i nazwisko) i adres odbiorcy”, po których podaje się deklarowaną nazwę (imię i nazwisko) i adres odbiorcy;
 - d) słowa „Organizacja ochrony roślin”, po których podaje się nazwę państwa członkowskiego, którego organizacja ochrony roślin wydaje świadectwo, a następnie słowa „do organizacji ochrony roślin”, po których podaje się nazwę lub, w stosownych przypadkach, nazwy, państwa lub państw przeznaczenia;
 - e) słowa „Miejsce pochodzenia”, po których podaje się miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wchodzących w skład przesyłki, dla której wydawane jest świadectwo;
 - f) słowa „Deklarowany środek transportu”, po których podaje się deklarowany środek transportu tej przesyłki;
 - g) słowa „Deklarowane miejsce wprowadzenia”, po których podaje się deklarowane miejsce wprowadzenia tej przesyłki do państwa przeznaczenia;
 - h) słowa „Znaki wyróżniające: liczba i opis opakowań; nazwa produktu; nazwa botaniczna roślin”, po których podaje się liczbę i rodzaj opakowań wchodzących w skład przesyłki;

i) słowa „Deklarowana ilość”, po których podaje się ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wchodzących w skład tej przesyłki, wyrażoną liczbowo lub jako masa;

j) następujący tekst:

„Niniejszym zaświadcza się

– że wyżej opisane rośliny lub produkty roślinne zostały przywiezione do..... (państwo powrotnego wywozu) z (państwo pochodzenia) i są objęte świadectwem fitosanitarnym nr....., którego

*oryginał *uwierzytelniony odpis jest dołączony do niniejszego świadectwa,

– że są

*zapakowane *przepakowane

w

*oryginalne *nowe pojemniki,

– że na podstawie

*oryginalnego świadectwa fitosanitarnego

oraz

*dodatkowej inspekcji

uznaje się, że są one zgodne z obowiązującymi przepisami fitosanitarnymi państwa przywozu, oraz

– że podczas przechowywania w (państwo powrotnego wywozu) przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia lub infekcji.

* *Zaznaczyć właściwe pola”,

w którym wpisywane są wymagane informacje i zaznaczane właściwe pola;

k) słowa „Deklaracja dodatkowa”, po których umieszczana jest deklaracja dodatkowa, o której mowa w art. 67 ust. 2, i oświadczenie, o którym mowa w art. 67 ust. 3, oraz, nieobowiązkowo, dodatkowe informacje fitosanitarne dotyczące przesyłki W przypadku braku miejsca na deklarację dodatkową należy wykorzystać drugą stronę formularza;

l) słowa „Zabieg oczyszczania lub odkażania”;

m) słowo „Zabieg”, po którym podaje się nazwę zabiegu, któremu została poddana ta przesyłka;

- n) słowa „Substancja chemiczna (składnik aktywny)”, po których podaje się nazwę składnika aktywnego substancji chemicznej wykorzystywanej do zabiegu, o którym mowa w lit. m);
 - o) słowa „Czas trwania i temperatura”, po których podaje się czas trwania i, w stosownych przypadkach, temperaturę tego zabiegu;
 - p) słowo „Stężenie”, po którym podaje się stężenie tej substancji chemicznej osiągnięte podczas tego zabiegu;
 - q) słowo „Data”, po którym podaje się datę zastosowania zabiegu;
 - r) słowa „Informacje dodatkowe”, po których podaje się wszelkie informacje dodatkowe, które właściwy organ chce umieścić na świadectwie;
 - s) słowa „Miejsce wydania”, po których podaje się miejsca wydania świadectwa fitosanitarnego;
 - t) słowo „Data”, po którym podaje się datę wydania świadectwa fitosanitarnego;
 - u) słowa „Imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej”, po których umieszczane jest imię i nazwisko oraz podpis urzędnika wydającego i podpisującego świadectwo fitosanitarne;
 - v) słowa „Pieczęć organizacji”, po których umieszczana jest urzędowa pieczęć właściwego organu wydającego świadectwo fitosanitarne.
- 2) Wykorzystywany papier zawiera tłoczoną pieczęć właściwego organu, który podpisuje świadectwo fitosanitarne.

ZALĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Dyrektywa Rady 69/464/EWG	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls]
art. 1	art. 27 ust. 1	—
art. 2	art. 27 ust. 1 lit. d)	—
art. 3, 4 i 5	art. 27 ust. 1 lit. c)	—
art. 6	art. 27 ust. 1 lit. e)	—
art. 7	—	—
art. 8	art. 8	—
art. 9	art. 31 ust. 1	—
art. 10 i 11	art. 27 ust. 1 lit. c)	—
art. 12 i 13	—	—
Dyrektywa Rady 93/85/EWG	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls]
art. 1	art. 27 ust. 1	—
art. 2	art. 27 ust. 1 lit. f)	—
art. 3	art. 9	—
art. 4–8	art. 27 ust. 1 lit. a), b) i c)	—
art. 9	—	—
art. 10	art. 8	—
art. 11	art. 31 ust. 1	—
art. 12	art. 27 ust. 1	—
art. 13–15	—	—
załączniki I–V	art. 27 ust. 1	—
dyrektywa Rady 98/57/WE	niniejsze rozporządzenie	rozporządzenie (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls]
art. 1	art. 27 ust. 1	—

art. 2	art. 27 ust. 1 lit. f)	—
art. 3	art. 9	—
art. 4–7	art. 27 ust. 1 lit. a), b) i c)	—
art. 8	—	—
art. 9	art. 8	—
art. 10	art. 31 ust. 1	—
art. 11	art. 27 ust. 1	—
art. 12–14	—	—
załączniki I–VII	art. 27 ust. 1	—
dyrektywa Rady 2007/33/WE	niniejsze rozporządzenie	rozporządzenie (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls]
art. 1	art. 27 ust. 1	—
art. 2 i 3	art. 27 ust. 1 i 2	—
art. 4–8	art. 27 ust. 1 lit. f)	—
art. 9–13	art. 27 ust. 1 i 2	—
art. 14	art. 8	—
art. 15	art. 31 ust. 1	—
art. 16	art. 27 ust. 1	—
art. 17	art. 99	—
art. 18–20	—	—
załączniki I–IV	art. 27 ust. 1	—
dyrektywa Rady 2000/29/WE	niniejsze rozporządzenie	rozporządzenie (UE) nr .../.... [Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls]
art. 1 ust. 1, 2 i 3	art. 1	—
art. 1 ust. 4	—	art. 3
art. 1 ust. 5 i 6	—	—
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 pkt 1	—
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 pkt 2	—

art. 2 ust. 1 lit. c)	—	—
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 2 pkt 3	—
art. 2 ust. 1 lit. e)	art. 1 ust. 1	—
art. 2 ust. 1 lit. f)	art. 73	—
art. 2 ust. 1 lit. g)	—	art. 3, 25 i 36
art. 2 ust. 1 lit. h)	art. 32–35	—
art. 2 ust. 1 lit. i) akapit pierwszy	art. 71	art. 4
art. 2 ust. 1 lit. i) akapit drugi	—	art. 4 i 19
art. 2 ust. 1 lit. i) akapit trzeci	—	art. 129
art. 2 ust. 1 lit. j)	—	art. 2 pkt 28
art. 2 ust. 1 lit. k)	—	art. 3
art. 2 ust. 1 lit. l)	—	art. 3
art. 2 ust. 1 lit. m)	—	art. 3
art. 2 ust. 1 lit. n)	—	art. 3
art. 2 ust. 1 lit. o)	art. 2 pkt 6	—
art. 2 ust. 1 lit. p)	—	art. 2 pkt 26
art. 2 ust. 1 lit. q)	—	—
art. 2 ust. 1 lit. r)	—	art. 2 pkt 48
art. 2 ust. 2	art. 2 pkt 2 akapit drugi	—
art. 3 ust. 1	art. 5 ust. 1	—
art. 3 ust. 2 i 3	art. 5 ust. 1, art. 37 ust. 1 i art. 41 ust. 3	—
art. 3 ust. 4	—	—
art. 3 ust. 5	art. 32 ust. 2 i art. 50 ust. 3	—
art. 3 ust. 6	art. 5 ust. 2 i art. 32 ust. 3	—
art. 3 ust. 7	art. 5 ust. 3, art. 27 ust. 1 i art. 37 ust. 1	—
art. 3 ust. 8 i 9	art. 8, 46 i 54	—
art. 4 ust. 1	art. 40 ust. 1	—
art. 4 ust. 2	art. 49 ust. 1	—

art. 4 ust. 3	—	—
art. 4 ust. 4	—	—
art. 4 ust. 5	art. 8, 46 i 54	—
art. 4 ust. 6	art. 44	—
art. 5 ust. 1	art. 40 ust. 3	—
art. 5 ust. 2	art. 49 ust. 3	—
art. 5 ust. 3	art. 40 ust. 2 i art. 49 ust. 2	—
art. 5 ust. 4	art. 51 i 70	—
art. 5 ust. 5	art. 8, 46 i 54	—
art. 5 ust. 6	art. 44	—
art. 6 ust. 1–4	art. 82 ust. 1, 2 i 3	—
art. 6 ust. 5 akapit pierwszy i drugi	art. 82 ust. 1, 2 i 3	—
art. 6 ust. 5 akapit trzeci	art. 61 i 64	—
art. 6 ust. 5 akapit czwarty	art. 10	—
art. 6 ust. 5 akapit piąty	art. 76	—
art. 6 ust. 6	art. 61 i 65	—
art. 6 ust. 7	art. 76	—
art. 6 ust. 8 tiret pierwsze	—	—
art. 6 ust. 8 tiret drugie	art. 53	—
art. 6 ust. 8 tiret trzecie	art. 82 ust. 4	—
art. 6 ust. 8 tiret czwarte	art. 62, 65 i 85	—
art. 6 ust. 8 tiret piąte	—	—
art. 6 ust. 8 tiret szóste	art. 76	—
art. 6 ust. 9	art. 62	—
art. 10 ust. 1	art. 78 ust. 3, art. 80, art. 81 i art. 82	—
art. 10 ust. 2	art. 74, 75 i 76	—
art. 10 ust. 3	art. 88	—
art. 10 ust. 4	art. 82 ust. 4	—
art. 11 ust. 1	art. 82 ust. 1	—

art. 11 ust. 2	—	—
art. 11 ust. 3	—	art. 19 lit. d)
art. 11 ust. 4	art. 87	—
art. 11 ust. 5	art. 87	—
art. 12 ust. 1	—	art. 43, 134, 135 i 136
art. 12 ust. 2	art. 65 ust. 3, art. 88 ust. 5 i art. 90 ust. 2	art. 4 ust. 1 lit. g) i h)
art. 12 ust. 3	—	art. 115
art. 12 ust. 4	art. 41 ust. 4 i art. 90 ust. 1 i 5	art. 19 lit. d), art. 103, art. 130, art. 134, art. 135 i art. 136
art. 13 ust. 1 i 2	art. 71 ust. 5	art. 45 i art. 89 ust. 1 lit. f)
art. 13 ust. 3 i 4	—	—
art. 13a ust. 1	—	art. 47
art. 13a ust. 2	—	art. 52
art. 13a ust. 3	art. 71	—
art. 13a ust. 4	art. 71	—
art. 13a ust. 5	—	art. 50 i 52
art. 13b ust. 1	—	art. 63
art. 13b ust. 2	—	art. 49
art. 13b ust. 3	—	art. 46
art. 13b ust. 4	—	art. 46
art. 13b ust. 5	—	art. 46
art. 13b ust. 6	—	—
art. 13c ust. 1 lit. a)	—	art. 55
art. 13c ust. 1 lit. b)	art. 61	—
art. 13c ust. 1 lit. c)	—	art. 54, 55 i 56
art. 13c ust. 2 lit. a)	—	art. 47
art. 13c ust. 2 lit. b)	—	art. 51
art. 13c ust. 2 lit. c)	—	art. 51
art. 13c ust. 2 lit. d)	—	art. 51

art. 13c ust. 2 lit. e)	—	art. 49, 50 i 51
art. 13c ust. 2 lit. f)	—	art. 47
art. 13c ust. 3	—	art. 55 i 130
art. 13c ust. 4	—	art. 55, 58 i 62
art. 13c ust. 5	—	—
art. 13c ust. 6	art. 89	—
art. 13c ust. 7	art. 72	art. 134, 135 i 136
art. 13c ust. 8	art. 40 ust. 4, art. 41 ust. 4, art. 49 ust. 5, art. 50 ust. 4 i art. 97	art. 130
art. 13d ust. 1	—	art. 77 i 78
art. 13d ust. 2	—	art. 79
art. 13d ust. 3	—	art. 79 i 83
art. 13d ust. 4	—	art. 80
art. 13d ust. 5	—	art. 78 i 79
art. 13d ust. 6	—	—
art. 13d ust. 7	—	—
art. 13e	art. 94 i 95	—
art. 14	art. 5 ust. 3 i 4, art. 32 ust. 3, art. 37 ust. 2 i 3, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 49 ust. 2, art. 50 ust. 2, art. 68 ust. 2 i 3, art. 69 ust. 2 i 3, art. 74 ust. 2 i 3 i art. 75 ust. 2 i 3	—
art. 15 ust. 1	art. 41 ust. 2 akapit pierwszy	—
art. 15 ust. 2	art. 41 ust. 2 akapit drugi	—
art. 15 ust. 3	art. 67 ust. 3	—
art. 15 ust. 4	—	—
art. 16 ust. 1	art. 10 ust. 1 i 2 i art. 16	—
art. 16 ust. 2 akapit pierwszy	art. 28	—
art. 16 ust. 2 akapit drugi	art. 14 ust. 1	—
art. 16 ust. 2 akapit trzeci	art. 14 ust. 1	—
art. 16 ust. 2 akapit czwarty	—	—
art. 16 ust. 3	art. 29	—

art. 16 ust. 4	art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1 i art. 47 ust. 1	—
art. 16 ust. 5	art. 27 ust. 6, art. 29 ust. 6 i art. 47 ust. 4	—
art. 18	art. 99	—
art. 20	—	—
art. 21 ust. 1	—	art. 115 ust. 1 i 2
art. 21 ust. 2	—	art. 115 ust. 4
art. 21 ust. 3	—	art. 115 ust. 1 i 3
art. 21 ust. 4	—	art. 115 ust. 1 i 3
art. 21 ust. 5	—	art. 117 i 118
art. 21 ust. 6	art. 97	art. 130
art. 21 ust. 7	—	—
art. 21 ust. 8	—	—
art. 22	—	—
art. 23 ust. 1	—	—
art. 23 ust. 2	—	—
art. 23 ust. 3	art. 102	—
art. 23 ust. 4	—	—
art. 23 ust. 5 akapit pierwszy	—	—
art. 23 ust. 5 akapit drugi	—	—
art. 23 ust. 5 akapit trzeci	—	—
art. 23 ust. 5 akapit czwarty	—	—
art. 23 ust. 5 akapit piąty	—	—
art. 23 ust. 6 akapit pierwszy	—	—
art. 23 ust. 6 akapit drugi	—	—
art. 23 ust. 6 akapit trzeci	—	—
art. 23 ust. 6 akapit czwarty	—	—
art. 23 ust. 7	—	—
art. 23 ust. 8	—	—

art. 23 ust. 9	—	—
art. 23 ust. 10	—	—
art. 24 ust. 1	—	—
art. 24 ust. 2	—	—
art. 24 ust. 3	—	—
art. 25	—	—
art. 26	—	—
art. 27	—	art. 87 ust. 2
art. 27a	—	art. 107–110
art. 28	—	—
art. 29	—	—
załącznik I część A sekcja I	art. 5 ust. 2	—
załącznik I część A sekcja II	art. 5 ust. 2	—
załącznik I część B	art. 32 ust. 3	—
załącznik II część A sekcja I	art. 5 ust. 2	—
załącznik II część A sekcja II	art. 37 ust. 2	—
załącznik II część B	art. 32 ust. 3	—
załącznik III część A	art. 40 ust. 1	—
załącznik III część B	art. 49 ust. 1	—
załącznik IV część A	art. 41 ust. 1	—
załącznik IV część B	art. 50 ust. 1	—
załącznik V część A pkt I	art. 74 ust. 1	—
załącznik V część A pkt II	art. 75 ust. 1	—
załącznik V część B pkt I	art. 68 ust. 1	—
załącznik V część B pkt II	art. 69 ust. 1	—
załącznik VI	—	—
załącznik VII	załącznik VIII	—
załącznik VIII	—	—

załącznik VIIIa	—	—
załącznik IX	—	—
